

روزنامه رسمی جمهوری اسلامی ایران

یکشنبه دوازدهم شهریور ماه ۱۳۹۶

سال هفتاد و سوم شماره ۲۱۱۱۳

شامل: قوانین - مذاکرات مجلس شورای اسلامی - رویه‌های قضایی - عهدنامه‌ها - آئیننامه‌ها
تصویب‌نامه‌ها - تصمیم‌نامه‌ها - اساسنامه‌ها و آگهیها

تک شماره ۲۰۰ تومان

WWW.RRK.IR
WWW.DASTOUR.IR

صفحه	دستگاه اجراء کننده	تاریخ تصویب	عنوان مندرجات (قوانین و مقررات و مصوبات آراء وحدت رویه)
۲	شعب دیوان عدالت و سایر مراجع اداری	۱۳۹۶/۴/۲۷	رای شماره‌های ۳۷۴ الی ۳۷۵ هیأت عمومی دیوان عدالت اداری با موضوع: رسیدگی به شکایت به خواسته ابطال طرح طبقه‌بندی مشاغل کارگاه متوجه وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی است و توجهی به ادارات کل استانی تعاون، کار و رفاه اجتماعی ندارد
۳	وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی	۱۳۹۶/۵/۳	رای شماره ۴۰۷ هیأت عمومی دیوان عدالت اداری با موضوع: بند ۳ ماده ۱ و ماده ۲ آیین‌نامه اجرایی قانون اصلاح ماده ۱۳ قانون مواد خوردنی، آشامیدنی، آرایشی و بهداشتی که بازرسین موضوع آیین‌نامه را ضابط خاص قضایی تلقی کرده است به لحاظ مغایرت با قانون و خروج از حدود اختیارات وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی ابطال می‌شود
۵	شورای اسلامی شهر قم	۱۳۹۶/۵/۳	رای شماره ۴۰۸ هیأت عمومی دیوان عدالت اداری با موضوع: مصوبه شماره ۱۵۱۳۵-۱۳۹۱/۱/۱۴ شورای اسلامی شهر قم به لحاظ مغایرت با قانون و خروج از حدود اختیارات شورای اسلامی شهر قم ابطال می‌شود
۶	شورای اسلامی شهر صالح آباد	۱۳۹۶/۵/۳	رای شماره ۴۱۰ هیأت عمومی دیوان عدالت اداری با موضوع: بندهای ۱۶۷ و ۱۶۸ تعرفه عوارض اصناف مربوط به سالهای ۱۳۸۷ و ۱۳۸۹ و کد عوارض ۰۰۰۲۳ و ۰۰۰۲۲ تعرفه عوارض مربوط به سالهای ۱۳۹۰ الی ۱۳۹۳ به لحاظ مغایرت با قانون و خروج از حدود اختیارات شورای اسلامی شهر صالح آباد ابطال می‌شود
۸	شورای اسلامی شهر اصفهان	۱۳۹۶/۵/۳	رای شماره ۴۱۱ هیأت عمومی دیوان عدالت اداری با موضوع: بند الف مصوبه شماره ۲۸/۱۱۰/۴۱۶۱-۱۳۸۵/۱۱/۸ و مصوبه شماره ۲۸/۹۲/۲۹۹۹-۱۳۹۲/۱۱/۲ در قسمتی که برای بانکها عوارض و بهای خدمات تعیین شده است، به لحاظ مغایرت با قانون و خروج از حدود اختیارات شورای اسلامی شهر اصفهان ابطال می‌شود
۱۰	شورای اسلامی شهر ارومیه	۱۳۹۶/۵/۳	رای شماره ۴۱۲ هیأت عمومی دیوان عدالت اداری با موضوع: ابطال ماده (۲۱-۶) تعرفه عوارض و بهای خدمات شهرداری ارومیه در سالهای ۱۳۹۲ و ۱۳۹۳ مصوب شورای اسلامی شهر ارومیه
۱۲	شورای اسلامی شهر شیراز	۱۳۹۶/۵/۳	رای شماره ۴۱۳ هیأت عمومی دیوان عدالت اداری با موضوع: مصوبه شماره ۹۴/۴۷۰۳/ص-۱۳۹۴/۹/۱۷ شورای اسلامی شهر شیراز در خصوص هزینه سالیانه خدمات از کلیه اماکن مورد استفاده فعالان اقتصادی به استثنای مشمولین قانون نظام صنفی از حیث تسری و شمول مصوبه مذکور به بانکهای کشور به لحاظ مغایرت با قانون و خروج از حدود اختیارات مرجع تصویب ابطال می‌شود
۱۴	وزارت نیرو-وزارت راه و شهرسازی-وزارت صنعت، معدن و تجارت-وزارت آموزش و پرورش-وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی-وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی-سازمان برنامه و بودجه کشور-سازمان صدا و سیما جمهوری اسلامی ایران سازمان ملی استاندارد ایران	۱۳۹۵/۱۲/۱۱	آیین‌نامه اجرایی مواد (۲) و (۳) قانون توسعه و بهینه‌سازی آب شرب شهری و روستایی در کشور
۱۵	وزارت راه و شهرسازی	۱۳۹۶/۶/۴	اصلاح بندهای (۱) و (۲) تصویب‌نامه شماره ۲۲۱۶۹/ت/۵۴۲۵۸-مورخ ۱۳۹۶/۲/۳۰
۱۵	وزارت راه و شهرسازی-سازمان اداری و استخدامی کشور-سازمان برنامه و بودجه کشور	۱۳۹۶/۴/۲۷	مصوبه شورای عالی اداری در خصوص «مرکز آموزش عالی هوانوردی و فرودگاهی کشور»
۱۵	وزارت کشور-سازمان اداری و استخدامی کشور-سازمان برنامه و بودجه کشور	۱۳۹۶/۴/۲۷	مصوبه شورای عالی اداری در خصوص انتقال تمامی وظایف اختیارات، دارایی‌ها، اموال منقول و غیرمنقول، تعهدات و بدهی‌های مدیریت طرح ساماندهی تپه‌مراد آب کرج به شهرداری کرج
۱۵	وزارت راه و شهرسازی-سازمان اداری و استخدامی کشور-سازمان برنامه و بودجه کشور	۱۳۹۶/۴/۲۷	تصویب‌نامه شورای عالی اداری در خصوص انتزاع و انتقال تمامی وظایف، اختیارات، مسئولیت‌ها و تکالیف مقرر در مصوبه شماره ۱۹۰۱/۱۶۳۲۵۵ مورخ ۱۳۸۳/۹/۷ شورای عالی اداری مربوط به «هیأت تشخیص و تخلیه» به «شرکت شهر فرودگاهی امام خمینی (ره)»
۱۵	تمامی وزارتخانه‌ها، مؤسسات دولتی، شرکت‌های دولتی، نهادهای عمومی غیردولتی	۱۳۹۶/۴/۲۷	اصلاح و تصویب دستورالعمل اجرایی نحوه انتخاب و انتصاب مدیران حرفه‌ای
۱۶	شورای اسلامی شهر تهران	۱۳۹۶/۱/۲۳	اصلاحیه مصوبه «دستورالعمل واگذاری اماکن و غرفه‌های میادین میوه و تره‌بار و فرآورده‌های کشاورزی-ابلاغی به شماره ۱۶۰/۶۸۴/۱۸۴۸۵ مورخ ۱۳۸۴/۱۱/۳»

صفحه	دستگاه اجراء کننده	تاریخ تصویب	عنوان مندرجات (قوانین و مقررات و مصوبات آراء وحدت رویه)
۱۷	شورای اسلامی شهر تهران	۱۳۹۶/۲/۳	«اصلاحیه نحوه محاسبه تعرفه دفاتر خدمات الکترونیکی شهر تهران - ابلاغی به شماره ۱۶۰/۲۱۸۲/۳۴۸۴۹ مورخ ۱۳۹۴/۱۲/۲۶»
۱۸	شورای اسلامی شهر تهران	۱۳۹۶/۳/۱۳	اصلاحیه مصوبه «مجوز اخذ عوارض تمدید پروانه ساختمان های نیمه کاره» ابلاغی به شماره ۱۶۰/۲۱۵۸/۳۰۲۵۷ مورخ ۱۳۹۴/۱۱/۱۴
۱۹	شورای اسلامی شهر تهران	۱۳۹۶/۴/۳	مصوبه «ساماندهی، صیانت و حفاظت از باغات و اراضی مشجر شهر تهران»
۱۹	سازمان اوقاف و امور خیریه - وزارت علوم، تحقیقات و فناوری وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی - وزارت آموزش و پرورش - معاونت علمی و فناوری ریاست جمهوری نهاد نمایندگی مقام معظم رهبری (دامت برکاته) در دانشگاهها سازمان صدا و سیما - جمهوری اسلامی - شورای عالی حوزه های علمیه - کمیسیون آموزش و تحقیقات مجلس شورای اسلامی - ستاد راهبری اجرای نقشه جامع علمی کشور	۱۳۹۵/۱۰/۱۴	سیاستها و ضوابط ارتقاء مشارکت خیرین و واقفین در پیشرفت حوزه علم و فناوری

شکایت گردید لذا اینجانب جمشید ملکی به شرح مشخصات ذیل درخواست دارم عنایت فرمائید در خصوص تناقض آرای صادره رسیدگی مجدد یا تجدیدنظر به عمل آید.

گردش کار پرونده ها و مشروح آراء به قرار زیر است:

الف: شعبه ۱۸ دیوان عدالت اداری در رسیدگی به پرونده های شماره ۹۱۰۹۹۸۰۹۰۰۰۳۶۹۳۰ و ۹۱۰۹۹۷۰۹۰۱۸۰۳۳۹۵ با موضوع دادخواست آقایان جمشید ملکی و اباذر شالی به طرفیت اداره کار و امور اجتماعی قزوین به خواسته ابطال طرح طبقه بندی مشاغل به موجب دادنامه های شماره ۹۱۰۹۹۷۰۹۰۱۸۰۵۳۹ - ۹۱۰۹۹۷۰۹۰۱۸۰۳۳۹۵ و ۱۳۹۱/۹/۲۱ - ۹۱۰۹۹۷۰۹۰۱۸۰۳۳۹۵ به شرح زیر به صدور رأی مبادرت کرده است: نظر به اینکه تهیه و اجرای طرح طبقه بندی مشاغل بر عهده وزارت کار و امور اجتماعی بوده و تأییدیه اجرای طرح طبقه بندی نیز از سوی مدیرکل نظارت بر نظامهای جبران خسارت وزارت کار بوده لذا با این وصف شکایت متوجه اداره طرف شکایت نبوده مستنداً به ماده ۲۰ قانون آیین دادرسی دیوان عدالت اداری قرار رد شکایت صادر و اعلام می گردد. این رأی قطعی است.

ب: شعبه ۲۰ دیوان عدالت اداری در رسیدگی به پرونده شماره ۹۱۰۹۹۸۰۹۰۰۰۳۲۹۵۲ با موضوع دادخواست آقای علی شالی به طرفیت اداره کل قزوین به خواسته ابطال طرح طبقه بندی مشاغل به موجب دادنامه شماره ۹۲۰۹۹۷۰۹۰۲۰۰۱۱۰۴ - ۱۳۹۲/۴/۲۴ به شرح زیر به صدور رأی مبادرت کرده است:

نظر به مقرر تبصره ۳ ماده ۴۹ قانون کار از آنجا که اختلاف ناشی از اجرای طرح طبقه بندی مشاغل با نظر وزارت کار و امور اجتماعی در هیأت حل اختلاف کار قابل رسیدگی است در مانحن فیه خوانده به عذر اینکه تهیه و اجرای طرح طبقه بندی مشاغل بر عهده وزارت کار بوده و تأییدیه اجرای آن نیز از سوی مدیرکل نظارت بر نظامهای جبران خدمت وزارت کار می باشد اعلام نموده که نامبرده می بایستی علیه تصویب کننده طرح شکایت نماید که دفاع مذکور غیروارد و صرفاً در حد سلب مسئولیت قانونی از خود ارزیابی می گردد نظر به مراتب حکم به ورود شکایت شاکی و الزام خواننده به بررسی اجرای صحیح طرح طبقه بندی در کارگاه محل کار شاکی و رسیدگی به ادعای کارگر از جهت ادعای غیرواقعی بودن طرح طبقه بندی در کارگاه صادر و اعلام می گردد تا براساس مقررات مواد ۴۸ و ۴۹ و ۵۰ قانون کار نسبت به اختلاف طرفین ناشی از اجرای طرح طبقه بندی مشاغل اقدام نمایند. رأی صادره قطعی است.

هیأت عمومی دیوان عدالت اداری در تاریخ ۱۳۹۶/۴/۲۷ با حضور رئیس و معاونین دیوان عدالت اداری و رؤسا و مستشاران و دادرسان شعب دیوان تشکیل شد و پس از بحث و بررسی با اکثریت آراء به شرح زیر به صدور رأی مبادرت کرده است.

رأی هیأت عمومی

اولاً: تعارض در آراء محرز است.

ثانیاً: نظر به اینکه مطابق ماده ۴۹ قانون کار مقرر شده است که طرح طبقه بندی مشاغل پس از تأیید وزارت کار و امور اجتماعی [تعاون، کار و رفاه اجتماعی] اجرا شود، بنابراین رسیدگی به شکایت به خواسته ابطال طرح طبقه بندی مشاغل کارگاه متوجه وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی است و توجهی به ادارات کل استانی تعاون، کار و رفاه اجتماعی ندارد و رأی شعبه ۱۸ دیوان عدالت اداری به شماره دادنامه های ۹۱۰۹۹۷۰۹۰۱۸۰۳۵۳۵ - ۱۳۹۱/۹/۲۷ و ۹۱۰۹۹۷۰۹۰۱۸۰۳۳۹۵ - ۱۳۹۱/۹/۲۱ که رسیدگی به خواسته ابطال طرح طبقه بندی مشاغل به طرفیت اداره کل تعاون، کار و رفاه اجتماعی استان قزوین را متوجه آن اداره کل ندانسته و به صدور قرار رد شکایت منتهی شده است صحیح و موافق مقررات تشخیص شد. این رأی به استناد بند ۲ ماده ۱۲ و ماده ۸۹ قانون تشکیلات و آیین دادرسی دیوان عدالت اداری مصوب سال ۱۳۹۲ برای شعب دیوان عدالت اداری و سایر مراجع اداری مربوط در موارد مشابه لازم الاتباع است.

رئیس هیأت عمومی دیوان عدالت اداری - محمدکاظم بهرامی

قوانین و مقررات عمومی

۱۳۹۶/۵/۱۵

شماره ۵۳۱/۹۶ - ۵۳۲

بسمه تعالی

جناب آقای جاسبی

مدیرعامل محترم روزنامه رسمی جمهوری اسلامی ایران

با سلام

یک نسخه از رأی هیأت عمومی دیوان عدالت اداری به شماره دادنامه ۳۷۴ - ۳۷۵ مورخ ۱۳۹۶/۴/۲۷ جهت درج در روزنامه رسمی به پیوست ارسال می گردد.

مدیرکل هیأت عمومی و سرپرست هیأت های تخصصی دیوان عدالت اداری - مهدی دربین

تاریخ دادنامه: ۱۳۹۶/۴/۲۷ شماره دادنامه: ۳۷۴ - ۳۷۵

کلاس پرونده: ۵۳۲/۹۶ و ۵۳۱/۹۶

مرجع رسیدگی: هیأت عمومی دیوان عدالت اداری

اعلام کننده تعارض: ۱- آقای جمشید ملکی ۲- مدیرکل اداره تعاون، کار و رفاه اجتماعی استان قزوین

موضوع: اعلام تعارض در آراء صادر شده از شعب ۱۸ و ۲۰ دیوان عدالت اداری گردش کار: قائم مقام وزیر و مدیرکل اداره تعاون، کار و رفاه اجتماعی استان قزوین به موجب نامه شماره ۹۲۱۷۰۸۸ - ۱۳۹۲/۷/۱ اعلام کرده است که:

رئیس محترم دیوان عدالت اداری

با سلام

احتراماً ضمن اعلام تعارض دادنامه های شماره ۹۱۰۹۹۷۰۹۰۱۸۰۳۳۹۵ - ۱۳۹۱/۹/۲۱ صادره از شعبه ۱۸ دیوان عدالت اداری و شماره ۹۲۰۹۹۷۰۹۰۲۰۰۱۱۰۴ - ۱۳۹۲/۴/۲۴ شعبه دیوان عدالت اداری در خصوص موضوع طرح طبقه بندی مشاغل شرکت بلور گمین به استحضار می رساند طرح طبقه بندی شرکت بلور گمین در مورخ ۱۳۸۱/۱۲/۲۶ از سوی اداره کل نظامهای جبران خدمت کار و امور اجتماعی به تصویب رسیده است و در مورد شکایت آقای اباذر شالی مبنی بر ابطال طرح طبقه بندی مشاغل که بر علیه این اداره کل بوده در شعبه ۱۸ دیوان به جهت اینکه طرح طبقه بندی شرکت از سوی مدیرکل نظارت بر نظامهای جبران خدمت وزارت کار بوده شکایت بر علیه اداره کل کار و امور اجتماعی استان قزوین را وارد ندانسته ولیکن شعبه ۲۰ دیوان عدالت اداری در خصوص شکایت آقای علی شالی در رابطه با همین خواسته (ابطال طرح طبقه بندی) شکایت را بر علیه این اداره کل (اداره کل تعاون کار و رفاه اجتماعی استان قزوین) وارد دانسته و رأی بر بررسی اجرای صحیح طرح صادر نموده است. علی ای حال با توجه به تعارض آراء در خصوص یک مورد مشابه تقاضای طرح آن در هیأت عمومی دیوان عدالت اداری مطابق ماده ۸۹ قانون دیوان عدالت اداری و صدور رأی قانونی را دارم.

همچنین آقای جمشید ملکی نیز به موجب لایحه ای اعلام کرده است که:

ریاست محترم دیوان عدالت اداری

سلام علیکم

با توکل به خدای بزرگ و با نهایت احترام به عرض می رساند:

احتراماً با استناد به رأی شماره دادنامه ۹۲۰۹۹۷۰۹۰۲۰۰۱۱۰۴ به کلاس پرونده ۹۱۱۳۹۶/۲۰ به تاریخ تنظیم ۱۳۹۲/۴/۲۴ مربوط به آقای علی شالی که در دیوان عدالت اداری در شعبه ۲۰ منجر به صدور حکم به ورود شکایت گردید در حالی که متأسفانه رأی صادره پیوستی اینجانب جمشید ملکی به شماره دادنامه ۹۱۰۹۹۷۰۹۰۱۸۰۳۵۳۹ به کلاس پرونده ۹۱۱۳۶۴ به تاریخ تنظیم ۱۳۹۱/۹/۲۷ با موضوع شکایت و خواسته واحد و نیز با توجه به شرایط یکسان یعنی اشتغال در یک شرکت (شرکت شیشه بلور گمین) با فعالیت مشابه و رده شغلی یکسان در شعبه ۱۸ دیوان عدالت اداری منجر به صدور قرار رد

شماره هـ/۹۴/۳۴۰

۱۳۹۶/۵/۲۱

بسمه تعالی

جناب آقای جاسبی

مدیرعامل محترم روزنامه رسمی جمهوری اسلامی ایران

با سلام

یک نسخه از رأی هیأت عمومی دیوان عدالت اداری به شماره دادنامه ۴۰۷ مورخ ۱۳۹۶/۵/۳ با موضوع:

«بند ۳ ماده ۱ و ماده ۲ آیین‌نامه اجرایی قانون اصلاح ماده ۱۳ قانون مواد خوردنی، آشامیدنی، آرایشی و بهداشتی که بازرسین موضوع آیین‌نامه را ضابط خاص قضایی تلقی کرده است به لحاظ مغایرت با قانون و خروج از حدود اختیارات وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی ابطال می‌شود.» جهت درج در روزنامه رسمی به پیوست ارسال می‌گردد. مدیرکل هیأت عمومی و سرپرست هیأت‌های تخصصی دیوان عدالت اداری - مهدی دربین

تاریخ دادنامه: ۱۳۹۶/۵/۳ شماره دادنامه: ۴۰۷ کلاس پرونده: ۳۴۰/۹۴

مرجع رسیدگی: هیأت عمومی دیوان عدالت اداری

شاکي: آقای حامد دهقان

موضوع شکایت و خواسته: ابطال بندهای ۳، ۷، ۸، ۹، ۱۷، ۲۰ و ۲۱ از ماده ۱ و مواد ۲، ۱۷، ۲۶، ۲۷، ۲۸، ۳۰، ۳۱ و ۳۶ از آیین‌نامه اجرایی قانون اصلاح ماده ۱۳ قانون مواد خوردنی، آشامیدنی، آرایشی، بهداشتی مصوب ۱۳۹۱/۷/۱۸ وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی

گردش کار: شاکي به موجب دادخواست و لایحه تکمیلی ابطال بندهای ۳، ۷، ۸، ۹، ۱۷، ۲۰ و ۲۱ از ماده ۱ و مواد ۲، ۱۷، ۲۶، ۲۷، ۲۸، ۳۰، ۳۱ و ۳۶ از آیین‌نامه اجرایی قانون اصلاح ماده ۱۳ قانون مواد خوردنی، آشامیدنی، آرایشی، بهداشتی مصوب ۱۳۹۱/۷/۱۸ وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی را خواستار شده و در جهت تبیین خواسته اعلام کرده است که:

«ریاست محترم دیوان عدالت اداری

با سلام و عرض ادب

احتراماً با استعانت از خداوند متعال، به استحضار می‌رساند، نظر به اینکه بعضی از مواد آیین‌نامه اجرایی ماده ۱۳ قانون مواد خوردنی، آشامیدنی، آرایشی و بهداشتی خارج از حدود و اختیارات مقام تصویب‌کننده و غیرقانونی می‌باشد که به طور مشروح به شرح ذیل اعلام می‌گردد. شرح:

در مورخ ۱۳۴۶/۴/۲۲ قانون مواد خوردنی و آشامیدنی و آرایشی و بهداشتی در مجلس شورای ملی به تصویب رسید و در سال ۱۳۵۳ نیز اصلاحاتی گردید و در نهایت در سال ۱۳۷۹ برابر ماده واحده قانون اصلاح ماده ۱۳ قانون مواد خوردنی، آشامیدنی و آرایشی و بهداشتی توسط نمایندگان مجلس شورای اسلامی مورد اصلاح قرار گرفت که در ادامه با الحاق یک تبصره (تبصره ۳ قانون اصلاح ماده ۱۳ قانون مواد خوردنی و آشامیدنی و آرایشی و بهداشتی مصوب آذر ماه ۱۳۷۹ مجلس شورای اسلامی) به وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی اجازه تدوین آیین‌نامه اجرایی ماده ۱۳ قانون مواد خوردنی، آشامیدنی، آرایشی و بهداشتی در سال ۱۳۹۱ توسط شورای عالی سلامت و امنیت غذایی (پس از چند نوبت تصویب در سالهای قبل) به تصویب رسید حال نظر به اینکه قسمتی از آیین‌نامه مغایر با قوانین و مقررات می‌باشد که به شرح ذیل اعلام می‌گردد.

۱- در ماده ۳۱ آیین‌نامه مورد شکایت، به بازرسین اداره بهداشت اجازه داده در صورت مشاهده مواد تاریخ مصرف گذشته و فاسد، مجاز خواهند بود مواد مذکور را توقیف و جمع‌آوری و در صورتی که مواد توقیف شده و جمع‌آوری شده دارای ارزش پنج میلیون ریال باشد با رضایت صاحب کالا معدوم نمایند و در صورت عدم رضایت صاحب کالا یا ارزش بیش از پنج میلیون ریال پرونده به مرجع قضایی ارسال گردد. دلایل مغایرت:

۱-۱- با کمی دقت به تبصره ۳ ماده واحده قانون اصلاح ماده ۱۳ قانون مواد خوردنی، آشامیدنی، آرایشی و بهداشتی مصوب ۱۳۷۹ که چنین مقرر نموده «آیین‌نامه اجرایی این قانون توسط وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی تدوین می‌گردد» لذا منظور از این قانون ماده ۱۳ قانون مواد خوردنی، آشامیدنی، آرایشی و بهداشتی مصوب ۱۳۷۹ می‌باشد که در ماده مذکور فقط در مورد شرایط فردی و مکانی (مقررات بهداشتی) از قبیل: رعایت بهداشت فردی، وضع ساختمانی، وسایل کار ممنوع، اجازه تدوین آیین‌نامه به وزارت بهداشت داده شده است و در مورد مواد غذایی اجازه داده نشده است. حال آن که در آیین‌نامه مورد شکایت در مورد مواد غذایی (اجازه اظهارنظر در مورد غیربهداشتی بودن مواد غذایی و نیز توقیف و جمع‌آوری مواد تاریخ مصرف گذشته و متعاقباً معدوم نمودن صادر نموده) این در حالیست که قانونگذار در مواد قبلی قانون مواد خوردنی، آشامیدنی، آرایشی و بهداشتی به آن اشاره کرده و نیازی به تصویب وزارت بهداشت نبوده است، لذا خلاف قانون و خارج از حدود اختیارات مقام تصویب‌کننده می‌باشد.

۲- ۱- با توجه به ماده ۱۴ قانون مواد خوردنی، آشامیدنی، آرایشی و بهداشتی مصوب ۱۳۴۶/۴/۲۲ با اصلاحات بعدی که بدین شرح می‌باشد «کلیه مواد تقلبی یا فاسد یا موادی که مدت مصرف آنها منقضی شده بلافاصله پس از کشف توقیف می‌شود هر گاه وزارت بهداشت یا مؤسسات دیگر گواهی نمایند که مواد مکشوفه برای برخی از مصارف انسانی یا حیوانی یا صنعتی قابل استفاده است ولی نگاهداری آنها امکان ندارد مواد مکشوفه به دستور دادستان شهرستان با اطلاع صاحب کالا و با حضور دادستان به فروش می‌رسد و وجوه حاصل تا ختم دادرسی و صدور حکم قطعی در صندوق دادگستری تودیع خواهد شد و هرگاه گواهی شود که مواد مکشوفه قابلیت مصرف انسانی یا حیوانی یا صنعتی ندارد فوراً به دستور دادستان معدوم می‌شود.» و نیز ماده ۲۱۵ قانون مجازات اسلامی مصوب ۱۳۹۲ «بازپرس یا دادستان در صورت صدور قرار منع یا موقوفی تعقیب باید تکلیف اشیاء و اموال کشف شده را که دلیل یا وسیله ارتکاب جرم بوده و یا از جرم تحصیل شده یا حیث ارتکاب، استعمال و یا برای استعمال اختصاص داده شده است تعیین کند تا حسب مورد، مسترد، ضبط یا معدوم شود. در مورد ضبط، دادگاه تکلیف اموال و اشیاء را تعیین می‌کند.»

۱- ۲- ۱- با توجه به عبارت «توقیف» در ماده ۱۴ قانون مواد خوردنی، آشامیدنی، آرایشی و بهداشتی، هیچگاه اجازه جمع‌آوری کالای فاسد به بازرسین اداره وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی داده نشده است.

۲- ۲- ۱- معدوم نمودن کالای غیربهداشتی (فاسد، تاریخ مصرف گذشته) نیاز به مجوز دادستان شهرستان محل وقوع مواد مکشوفه می‌باشد.

۳- ۲- ۱- عدم بررسی کالای مکشوفه از حیث قابلیت مصرف انسانی، حیوانی، صنعتی صدور دستور معدوم نمودن برخلاف ماده مذکور می‌باشد.

۴- ۲- ۱- با توجه به قسمت اخیر ماده ۱۳ قانون مارالذکر که چنین مقرر می‌دارد «در تمام موارد مذکور پرونده جهت رسیدگی به دادگاه صالحه ارجاع می‌گردد» لذا عبارت مندرج در ماده ۳۱ آیین‌نامه مورد شکایت که بدین شرح است «و در صورت عدم رضایت صاحب کالا یا ارزش بیش از پنج میلیون ریال پرونده به مرجع قضایی ارسال گردد» لذا تخصیص زدن ارزش کالای مکشوفه در جهت معرفی به مراجع قضایی خلاف قانون می‌باشد.

۲- در بند ۳ ماده ۱ و ماده ۲ آیین‌نامه مورد شکایت بازرسین بهداشت را در زمره ضابطین خاص قلمداد نموده است. دلایل مغایرت:

برابر قانون آیین دادرسی در امور کیفری مصوب ۱۳۷۹ و نیز مواد ۲۸ و ۲۹ قانون آیین دادرسی کیفری مصوب ۱۳۹۲ (صرف نظر از اینکه در زمان تقدیم شکواییه هنوز لازم‌الاجرا نشده است) ضابطین دادگستری تعریف و مشخص نموده است و با توجه به اینکه در هیچ جا به ضابط بودن بازرسین وزارت بهداشت اشاره نشده است و نیز به دلیل عدم تصریح مقنن در ماده ۱۳ قانون مواد خوردنی، آشامیدنی، آرایشی و بهداشتی به وزارت بهداشت در خصوص تدوین آیین‌نامه شرایط بازرسی وزارت بهداشت، خارج از حدود و اختیارات مقام تصویب‌کننده می‌باشد.

۳- در بندهای ۲۰ و ۲۱ از ماده ۱ آیین‌نامه مورد شکایت عبارت «موارد بحرانی» و «موارد غیربحرانی» تعریف شده است و در ماده ۲۶ و ۲۷ و ۲۸ و ۳۰ آیین‌نامه مورد شکایت عبارت «نواقص بحرانی» و «نواقص غیربحرانی» به کار رفته است. دلیل مغایرت:

برابر ماده ۱۳ قانون مواد خوردنی، آشامیدنی، آرایشی و بهداشتی هیچگاه به وزارت بهداشت اجازه تفکیک تخلفات نداده است و همه تخلفات در یک رسته و قابل تعقیب می‌باشند و تبعیض قائل شدن در اعطای مهلت ۶۰ روز (غیر بحرانی)، ۴۸ ساعت (بحرانی) خلاف قانون می‌باشد و اینکه تعیین عنوان تخلف بحرانی و غیربحرانی به دلیل عدم تصریح در قانون مواد خوردنی (ماده ۱۳) عملی فراتر از قانون و خارج از حدود و اختیارات مقام تصویب‌کننده می‌باشد.

۴- در ماده ۳۶ آیین‌نامه مورد شکایت، مقرراتی مربوط به دخانیات وضع شده است حال آن که برابر قانون جامع کنترل و مبارزه ملی با دخانیات مصوب ۱۳۸۵ و آیین‌نامه قانون مذکور شرایط فروش و موارد ممنوعیت و... مقرراتی وضع نموده است. لذا با توجه به وجود قانون خاص در این زمینه و اینکه موظف نمودن مالکین، مدیران و متصدیان به اطلاع رسانی خارج از حدود اختیارات مقام تصویب‌کننده می‌باشد.

حال با عنایت به مراتب فوق بدو تقاضای طرح در هیأت عمومی دیوان عدالت اداری و در نهایت ابطال آنها مورد عنایت می‌باشد. لازم به ذکر است دلیل ابطال بندهای ۷، ۸، ۹ و ۱۷ از ماده ۱ خروج مقام تصویب‌کننده از حدود اختیارات به جهت اینکه برابر ماده ۱۳ قانون مواد خوردنی، آشامیدنی، آرایشی و بهداشتی فقط مجاز به تهیه و تصویب آیین‌نامه که در برگزیده شرایط فردی و مکانی بوده که مراتب نیز در بند ۱- ۱ لایحه اعلام گردیده می‌باشد. این در حالیست که در ارتباط با مواد غذایی که هیچ ارتباطی به شرایط فردی و مکانی ندارد اقدام به وضع مقررات شده است.»

و مهر و موم و یا لاک و مهر آن را بدون حکم مراجع قضایی صادر می‌نماید و پس از برطرف شدن نواقص و تأیید مسئول بهداشت محل از واحد مربوطه رفع تعطیل و فک مهر و موم خواهد شد. مسئول بهداشت محل به منظور رفع نواقص بهداشتی با اخذ تعهدنامه محضری از مالک، مدیر یا متصدی اجازه فک پلمپ موقت را به منظور انجام اقدامات اصلاحی صادر می‌نماید.

ماده ۳۱- بازرسین در صورت مشاهده مواد تاریخ مصرف گذشته مشمول این آیین‌نامه، فاقد مجوزهای لازم از وزارت (مواد خوردنی، آشامیدنی، آرایشی و بهداشتی مشمول مجوز) و فاسد، مجاز خواهند بود ضمن معرفی متخلف به مراجع قضایی مواد مذکور را توقیف و جمع‌آوری نموده و در صورتی که مواد توقیف و جمع‌آوری شده دارای ارزش حداکثر تا پنج میلیون ریال باشند مطابق نظر کارشناسی رأساً با تهیه صورت مجلس و با رضایت صاحب کالا معدوم نمایند و یا با رعایت اصول بهداشتی برای مصارف دامی با مجوز سازمان دامپزشکی کشور و موارد مصارف غیرمستقیم انسانی با مجوز ارگانهای ذیصلاح ارجاع دهند و در صورت عدم رضایت صاحب کالا و یا ارزش بیش از پنج میلیون ریال، پرونده متخلف منضم به کلیه مستندات توسط مسئول بهداشت محل به مراجع قضایی جهت بررسی و اقدام مقتضی ارسال خواهد شد.

ماده ۳۶- مالکین، مدیران و متصدیان کلیه مراکز و اماکن مشمول این آیین‌نامه موظف به رعایت قوانین و مقررات مربوط به دخانیات از نظر شرایط فروش، ممنوعیت مصرف کارکنان، ممنوعیت مصرف عمومی و اطلاع رسانی مناسب می‌باشند.

در پاسخ به شکایت مذکور، سرپرست دفتر امور حقوقی معاونت برنامه‌ریزی هماهنگی و امور حقوقی وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی به موجب لایحه شماره ۱۰۷/۱۹۸۹-۱۳/۱۳۹۵/۱۰/۱۳ توضیح داده است که:

«ریاست محترم هیأت عمومی دیوان عدالت اداری
با اهدای سلام

احتراماً، در خصوص پرونده کلاسه ۳۴۰/۹۴ موضوع شکایت آقای حامد دهقان دهنوی دائر بر درخواست ابطال بندهای ۳، ۷، ۸، ۹، ۱۷، ۲۰ و ۲۱ ماده ۱ و مواد ۳۶، ۳۱، ۳۰، ۲۸، ۲۷، ۲۶، ۱۷ و ۲ آیین‌نامه اجرایی قانون اصلاح ماده ۱۳ قانون مواد خوردنی و آشامیدنی مصوب ۱۳۹۱/۷/۱۸ شورای عالی سلامت و امنیت غذایی مراتب ذیل به استحضار می‌رسد:

۱- شاکای طی دادخواست تقدیمی ادعا نموده وفق تبصره ۳ ماده واحده قانون اصلاح ماده ۱۳ قانون مواد خوردنی، آشامیدنی، آرایشی و بهداشتی مصوب سال ۱۳۷۹ به وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی اجازه تدوین آیین‌نامه اجرایی داده شده است، معهداً آیین‌نامه اجرایی قانون فوق‌الذکر که در سال ۱۳۹۱ توسط شورای عالی امنیت غذایی به تصویب رسیده است در برخی از موارد با قوانین و مقررات مغایر می‌باشد.

۲- برابر ماده ۳۱ آیین‌نامه مورد اشاره بازرسین اداره بهداشت در صورت مشاهده مواد تاریخ مصرف گذشته مشمول آیین‌نامه و فاقد مجوزهای لازم از وزارت، مجاز خواهند بود ضمن معرفی فرد متخلف به مراجع قضایی مواد مذکور را توقیف و جمع‌آوری نموده و در صورتی که مواد توقیف و جمع‌آوری شده دارای ارزش حداکثر ۵ میلیون ریال باشد مطابق نظر کارشناسی رأساً با تهیه صورت مجلس با رضایت صاحب کالا معدوم نمایند و یا... و در صورت عدم رضایت صاحب کالا و یا ارزش بیش از ۵ میلیون ریال پرونده متخلف را منضم به کلیه مستندات به مراجع قضایی ارسال دارند.

۳- ایشان در دادخواست مطروحه مدعی می‌باشند که در ماده واحده قانون اصلاح ماده ۱۳ قانون مواد خوردنی و آشامیدنی، آرایشی و بهداشتی صرفاً در خصوص شرایط فردی و مکانی از قبیل رعایت بهداشت فردی، وضع ساختمان و وسایل کار می‌باشد و وزارت بهداشت نیز فقط اجازه تدوین آیین‌نامه در این موارد را داشته است لذا اجازه تدوین مقرراتی در خصوص غیربهداشتی بودن مواد غذایی و توقیف و جمع‌آوری مواد تاریخ گذشته و معدوم نمودن آن در این آیین‌نامه خارج از حدود اختیارات و همچنین برخلاف ماده ۱۴ قانون مواد خوردنی، آشامیدنی، آرایشی و بهداشتی و ماده ۲۱۵ قانون مجازات اسلامی می‌باشد.

۴- برابر ماده واحده قانون اصلاح ماده ۱۳ قانون مواد خوردنی، آشامیدنی، آرایشی و بهداشتی: «تخلف از مقررات بهداشتی (نظیر) عدم رعایت بهداشت فردی، وضع ساختمانی و وسایل کار ممنوع است و مستوجب مجازات می‌باشد. مقررات بهداشتی مربوط به مراکز تهیه و تولید، نگهداری، توزیع، فروش و حمل و نقل مواد خوردنی، آشامیدنی، آرایشی و بهداشتی و اماکن عمومی در آیین‌نامه اجرایی این ماده تعیین خواهد شد. تخلف از مقررات مذکور مستوجب مجازاتهای بازدارنده از بیست و پنج هزار تا پانصد هزار ریال جریمه نقدی به ازای هر مورد نقض مقررات بهداشتی خواهد بود. میزان مجازاتهای یادشده بر اساس نرخ تورم بنا به اعلام بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران و تأیید هیأت وزیران قابل افزایش است و...»

۵- آیین‌نامه اجرایی قانون فوق در تاریخ ۱۳۹۲/۳/۱۸ در راستای اجرای تبصره ۳ قانون مذکور تدوین و به توشیح وزیر وقت وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی رسیده و برای اجرا ابلاغ شده است و با توجه به اینکه در ماده واحده مذکور تمامی

همچنین شاکای به موجب لایحه‌ای که به شماره ۹۱۶ - ۱۳۹۴/۷/۱۳ ثبت دفتر اندیکاتور هیأت عمومی شده اعلام کرده است که:

«ریاست محترم دیوان عدالت اداری
با سلام و تحیت

احتراماً، اینجانب حامد دهقان در خصوص کلاسه پرونده ۹۴۰۹۹۸۰۹۰۵۸۰۰۱۴۹ مطروحه در آن مرجع پیرامون دعوی ابطال آیین‌نامه اجرایی ماده ۱۳ قانون اصلاح مواد خوردنی صادره از وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی به استحضار می‌رساند، نظر به اینکه آیین‌نامه اجرایی احراز ضابطین دادگستری مصوب ریاست محترم قوه قضاییه که در ماده ۳ آیین‌نامه یاد شده بازرسان وزارت بهداشت را در زمره ضابطین دادگستری قلمداد ننموده است لذا تقاضا دارم قسمتی از مصوبه مورد شکایت که ضابطین را در زمره ضابطین قرار داده بود مغایر با آیین‌نامه موصوف شده می‌باشد، لذا ابطال آن مورد استدعا می‌باشد.»

متن بندهای مورد اشاره در آیین‌نامه اجرایی قانون اصلاح ماده ۱۳ قانون مواد خوردنی، آشامیدنی، آرایشی و بهداشتی مصوب ۱۳۹۱/۷/۱۸ وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی، که مورد اعتراض قرار گرفته به شرح زیر است:

«۳- بازرس: فردی است که با دریافت کارت بازرسی از وزارت، به عنوان بازرس بهداشت شناخته می‌شود و به عنوان ضابط قضایی (ضابط خاص) جهت کنترل و نظارت‌های حوزه موضوع این آیین‌نامه فعالیت می‌نماید.

۷- مواد غذایی سالم: غذای سالم یا ایمن، غذایی است که از مواد اولیه سالم و ایمن تهیه شده باشد و عاری از مواد زیانبخش و مضر بوده و از نظر بهداشتی در مقادیر مصرف معمولی در کوتاه یا دراز مدت زبانی متوجه بدن انسان نکند.

۸- مواد غذایی فاسد: غذایی است که رنگ، بو، مزه و قوام آن تغییر کرده یا دارای بار میکروبی بالا بوده و خوردن آن باعث صدمه زدن به سلامت مصرف‌کننده می‌گردد.

۹- مواد آرایشی و بهداشتی: یک ماده آرایشی به عنوان ماده یا فرآورده‌ای است که بتواند به طور انحصاری یا عمده بر قسمتهای خارجی بدن انسان شامل اپیدرم (پوست) سیستم مو، ناخن، لبها و اندامهای ژنیتال (خارجی)، دندان یا اجزای مخاطی حفره‌های دهانی به منظور پاکیزگی، معطر سازی یا حفاظت و یا نگهداری از آنها در شرایط مناسب یا تغییر و اصلاح ظاهر و یا اصلاح نمودن بوی بدن استفاده شود.

۱۷- بهداشت مواد غذایی: عبارتست از رعایت کلیه موازین بهداشتی در تمامی مراحل تولید، فرآیند، نگهداری، حمل و نقل و عرضه می‌باشد تا ماده غذایی سالم و با کیفیت به دست مصرف‌کنندگان برسد.

۲۰- موارد بحرانی: مواردی است که عدم رعایت آن به طور غیرمستقیم موجب به خطر افتادن سلامت انسان گردد.

۲۱- موارد غیربحرانی: مواردی است که عدم رعایت آن به طور غیرمستقیم بر سلامت انسان اثر دارد.

ماده ۲- بازرسی در اجرای وظایف این آیین‌نامه پس از طی دوره آموزشی مورد نظر قوه قضاییه به عنوان ضابط قضایی (ضابط خاص) تلقی و هرگونه تعرض به آنها به خاطر انجام وظیفه مشمول قوانین و مقررات مربوط خواهد بود.

ماده ۱۷- کلیه خدمات و عوامل محیطی، بهداشت فردی، بهداشت ساختمان و ابزار و تجهیزات کلیه مراکز و اماکن مشمول این آیین‌نامه موضوع بندهای (۱۱) و (۱۲) ماده ۱ و همچنین بهداشت مواد خوردنی، آشامیدنی، آرایشی و بهداشتی بعد از تولید تا مصرف که بازرسین مکلف به بازرسی به منظور کنترل تأثیرات سوء آن می‌باشند، مشمول این آیین‌نامه می‌باشند.

ماده ۲۶- مراکز و اماکن مشمول این آیین‌نامه که دارای حداقل یک مورد نقص بحرانی بوده و طی انجام بازرسی در محل قابل رفع نمی‌باشد تا رفع کامل نواقص، قسمت مربوطه به مدت ۴۸ ساعت به طور موقت تعطیل خواهد شد.

ماده ۲۷- در صورتی که نواقص بحرانی ظرف مدت ۴۸ ساعت برطرف نگردد، مکان مذکور تا رفع کامل نواقص تعطیل خواهند شد و پس از برطرف شدن نواقص و تأیید مسئول بهداشت محل از واحد مربوطه رفع تعطیل و فک مهر و موم خواهد شد. مسئول بهداشت محل به منظور رفع نواقص بهداشتی با اخذ تعهد نامه محضری از مالک، مدیر یا متصدی اجازه فک پلمپ موقت را به منظور انجام اقدامات اصلاحی صادر می‌نماید.

ماده ۲۸- در رابطه با نواقص غیربحرانی در صورتی که این نواقص حداکثر تا ۶۰ روز برطرف نگردد، مکان مذکور تا رفع کامل نواقص تعطیل خواهد شد.

ماده ۳۰- بازرسینی که برای نظارت بهداشتی اماکن و مراکز مشمول این آیین‌نامه تعیین و اعزام می‌شوند مکلفند متخلفین از مقررات بهداشتی غیربحرانی را با ذکر موارد تخلف با تنظیم گزارش به مسئول بهداشت محل معرفی نمایند. مسئول بهداشت محل در صورت تأیید گزارش به صاحب مرکز و یا مسئولین مربوطه اخطار می‌نماید تا حداکثر ظرف مدت ۶۰ روز نسبت به رفع نواقص بهداشتی در مهلت تعیین شده اقدام کنند و در صورت عدم رفع موارد تخلف، بعد از صدور اخطار تعطیل ۴۸ ساعته، دستور تعطیلی محل

آن قوانین به طور خاص و صراحتاً به عنوان ضابط دادگستری مورد شناسایی قرار گرفته‌اند، بنابراین مطابق بند ۵ ماده ۱۵ قانون آیین دادرسی دادگاههای عمومی و انقلاب در امور کیفری و نیز بند ب ماده ۲۰ قانون آیین دادرسی کیفری مصوب سال ۱۳۹۲ مقامات و مأمورینی ضابط دادگستری محسوب می‌شوند که لزوماً در قوانین خاص به عنوان ضابط از آنها یاد شده باشد. در ماده ۳ آیین‌نامه اجرایی تبصره ۲ ماده ۳۰ قانون آیین دادرسی کیفری مصوب ریاست قوه قضاییه نیز تصریح شده است که مأمورانی که در قانون صراحتاً به ضابط بودن آنها اشاره نشده اما قانوناً تکالیفی مشابه ضابطان دادگستری به آنها محول گردیده نظیر بازرسان وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی، مشمول این آیین‌نامه نبوده و حسب مورد مشمول قوانین خاص خود می‌باشند. علیهذا صرف نظر از اینکه اجرای مفاد ماده ۱۳ قانون مواد خوردنی، آشامیدنی، آرایشی و بهداشتی و بهداشتی از شئون مأمورین وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی است و هیأت عمومی در مقام رسیدگی به نحوه اجرای مفاد این ماده از طریق آیین‌نامه مصوب وزیر وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی نیست، لیکن بند ۳ ماده ۱ و ماده ۲ آیین‌نامه اجرایی قانون اصلاح ماده ۱۳ قانون مواد خوردنی، آشامیدنی، آرایشی و بهداشتی که بازرسین موضوع آیین‌نامه را ضابط خاص قضایی تلقی کرده است و این در حالی است که در قانون مربوط بازرسین یاد شده به عنوان ضابط دادگستری شناخته نشده‌اند مغایر قانون و خارج از حدود اختیارات وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی تصویب شده و در نتیجه احکام یاد شده در آیین‌نامه مورد اعتراض مبنی بر ضابط بودن بازرسین مستند به بند ۱ ماده ۱۲ و ماده ۸۸ قانون تشکیلات و آیین دادرسی دیوان عدالت اداری مصوب سال ۱۳۹۲ ابطال می‌شوند.

رئیس هیأت عمومی دیوان عدالت اداری - محمدکاظم بهرامی

۱۳۹۶/۵/۲۱

شماره هـ/۶۷۸/۹۲

بسمه تعالی

جناب آقای جاسبی

مدیرعامل محترم روزنامه رسمی جمهوری اسلامی ایران

با سلام

یک نسخه از رأی هیأت عمومی دیوان عدالت اداری به شماره دادنامه ۴۰۸ مورخ ۱۳۹۶/۵/۳ با موضوع:

«مصوبه شماره ۱۵۱۳۵-۱۳۹۱/۱/۱۴ شورای اسلامی شهر قم به لحاظ مغایرت با قانون و خروج از حدود اختیارات شورای اسلامی شهر قم ابطال می‌شود.» جهت درج در روزنامه رسمی به پیوست ارسال می‌گردد.

مدیرکل هیأت عمومی و سرپرست هیأت‌های تخصصی دیوان عدالت اداری - مهدی دربین

تاریخ دادنامه: ۱۳۹۶/۵/۳ شماره دادنامه: ۴۰۸ کلاس پرونده: ۶۷۸/۹۲

مرجع رسیدگی: هیأت عمومی دیوان عدالت اداری

شاکای: سازمان آموزش فنی و حرفه‌ای کشور

موضوع شکایت و خواسته: ابطال مصوبه شماره ۱۵۱۳۵-۱۳۹۱/۱/۱۴ شورای اسلامی شهر قم

گردش کار: سازمان آموزش فنی و حرفه‌ای کشور به موجب شکایت نامه شماره ۱۳۹۲/۷/۷-۹۲/۱۸۰/۲۲۱۸۵ اعلام کرده است که:

«ریاست محترم دیوان عدالت اداری

سلام علیکم

احتراماً، به استحضار می‌رساند صدور شناسنامه ساخت و ساز و همچنین گواهی پایان کار ساختمان و ابنیه در حدود صلاحیت شهرداریها می‌باشد. در راستای درخواست ساخت و ساز یکی از مراکز آموزش فنی و حرفه‌ای در استان قم اداره کل آموزش فنی و حرفه‌ای استان جهت پلاک ثبتی ۱۱۵۱۲/۴ دارای کد نوسازی ۱-۴-۱۱-۱۴ و ۵ صدور شناسنامه ساخت به شماره ۱۳۸۷/۱۰/۸-۱/۱۰/۱۱۲۷۶ توسط شهرداری اقدام گردیده. نظر به اینکه پس از اتمام عملیات ساختمانی اداره کل آموزش فنی و حرفه‌ای استان قم طی نامه شماره ۳۱/۸۷۳۰-۱۳۹۱/۶/۲۳ درخواست صدور گواهی پایان کار را می‌نماید.

لیکن شهرداری به استناد مصوبه شورای شهر طی نامه شماره ۲۴۶۸۶۴-۱۳۹۱/۱۱/۷ به دلالت اینکه پروانه‌های ساختمانی صادره که مدت ۵ سال یا بیشتر از زمان صدور آنها گذشته باشد مشمول تعرفه روز با کسر عوارض پرداختی تعدیل شده به نرخ تورم می‌گردد. حال نظر به اینکه از زمان صدور پروانه تا تاریخ درخواست صدور گواهی پایان کار صرفاً ۳ سال و ۷ ماه و ۱۵ روز گذشته و صرف نظر از این مدت زمان که کمتر از پنج سال می‌باشد تحصیل چنین مالی از مصادیق دارا شدن ناروا و ناعادلانه می‌باشد. لذا درخواست ابطال مصوبه شماره ۱۵۱۳۵-۱۳۹۱/۱/۱۴ شورای اسلامی شهر قم از آن مقام قضایی مورد استدعاست.»

متعاقباً سازمان آموزش فنی و حرفه‌ای کشور به موجب شکایت نامه شماره ۱۳۹۳/۵/۱۹-۹۳/۱۸۰/۱۶۹۳۰ اعلام کرده است که:

مصادیق تخلف از مقررات بهداشتی اعلام نشده و واژه «تظنیر» پیش‌بینی شده است، لذا بر خلاف ادعای شاکای منظور قانونگذار صرفاً تدوین آیین‌نامه در مورد بهداشت فردی، وضع ساختمانی و وسایل کار نبوده و اجازه تعیین سایر مصداقها به وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی داده شده است. بر این اساس در آیین‌نامه اجرایی موارد تخلف به تفکیک و طبقه‌بندی شده در قالب بهداشت فردی، بهداشت مواد غذایی، بهداشت ساختمان، بهداشت ابزار و تجهیزات پیش‌بینی شده است.

۶- اشاره می‌نماید در ادامه ماده نیز قانونگذار اعلام نموده، مقررات بهداشتی مربوط به مراکز تهیه و تولید، نگهداری، توزیع، فروش و حمل نقل مواد خوردنی، آشامیدنی، آرایشی و بهداشتی و اماکن عمومی در آیین‌نامه اجرایی این ماده تعیین خواهد شد که عبارت مقررات بهداشتی اعم از بهداشت فردی، وضع ساختمانی و وسایل کار بوده و دایره شمول آن کلیه موارد بهداشتی در خصوص مواد خوردنی، آشامیدنی، آرایشی و بهداشتی را در بر خواهد گرفت.

۷- در ارتباط با پیش‌بینی معدوم نمودن مواد فاقد مجوز و تاریخ مصرف گذشته با ارزش حداکثر تا ۵ میلیون ریال نیز لازم به ذکر است: اولاً: در آیین‌نامه صراحتاً به رضایت صاحب کالا تأکید شده و ثانیاً: پیش‌بینی ماده مذکور نظر به ضرورت کاهش خطرات ناشی از عدم معدوم‌سازی بر سلامت افراد جامعه بوده است. ثالثاً: همان گونه که در ماده ۳۱ اعلام شده در تمام موارد، پرونده جهت رسیدگی به دادگاه صالحه ارجاع می‌گردد. رابعاً: برابر بند ۱۷ ماده ۱ قانون تشکیلات و وظایف وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی «تعیین ضوابط انهدام» مواد خوراکی، آشامیدنی، آرایشی و بهداشتی از وظایف این وزارتخانه اعلام شده است.

۸- شاکای در ادامه اعلام نموده در بندهای ۲۰ و ۲۱ از ماده ۱ عبارت موارد بحرانی و موارد غیربحرانی تعریف شده لکن در مواد ۲۸، ۲۷، ۲۶ و ۳۰ آیین‌نامه عبارت نواقص بحرانی و نواقص غیربحرانی به کار رفته است. این در حالی است که در ماده ۱۳ به وزارت بهداشت اجازه تفکیک تخلفات به بحرانی و غیربحرانی داده نشده و همه تخلفات در یک رسته می‌باشد. در پاسخ لازم به ذکر است، در ماده ۱۳ به «رفع نواقص بهداشتی در مهلت تعیین شده» اشاره شده است. بر این اساس لازم بوده در آیین‌نامه اجرایی مهلت‌های مشخصی جهت رفع نواقص بهداشتی پیش‌بینی گردد. بنابراین پس از بحث و بررسی‌های کارشناسی، مهلت رفع نواقص به صورت طبقه‌بندی و اولویت‌بندی شده به بحرانی و غیربحرانی به منظور جلوگیری و کاهش مسمومیت‌های ناشی از غذا تقسیم‌بندی شده است و نافی نص قانون نیز نمی‌باشد.

۹- در خصوص ایراد شاکای به ماده ۳۶ آیین‌نامه در ارتباط با دخانیات لازم به ذکر است، با توجه به اینکه استعمال مواد دخانی در حیطه بهداشت فردی طبقه‌بندی شده است، در این ماده صرفاً اشاره شده است که مالکین، مدیران و متصدیان مراکز و اماکن مشمول آیین‌نامه موظف به رعایت قوانین و مقررات مربوط به دخانیات می‌باشند. ضمن اینکه بر اساس ماده ۳۹ و ماده ۱۴ قانون مواد خوردنی، آشامیدنی، آرایشی و بهداشتی مراکز تهیه و توزیع مواد خوردنی، آشامیدنی، آرایشی و بهداشتی، اماکن عمومی ملزم به رعایت ضوابط و مقررات بهداشت محیطی در محل فعالیت خود می‌باشند.»

در اجرای ماده ۸۴ قانون تشکیلات و آیین دادرسی دیوان عدالت اداری مصوب سال ۱۳۹۲ پرونده به هیأت تخصصی پژوهشی، فرهنگی دیوان عدالت اداری ارجاع می‌شود و هیأت مذکور به موجب دادنامه شماره ۲۷۸-۱۳۹۵/۱۱/۲۷ بندهای ۷، ۸، ۹، ۱۷، ۲۰ و ۲۱ از ماده ۱ و مواد ۱۷، ۲۶، ۲۷، ۲۸، ۳۰، ۳۱ و ۳۶ از آیین‌نامه اجرایی قانون اصلاح ماده ۱۳ قانون مواد خوردنی، آشامیدنی، آرایشی و بهداشتی مصوب ۱۳۹۱/۷/۱۸ وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی را قابل ابطال تشخیص نداد و رأی به رد شکایت صادر کرد. رأی مذکور به علت عدم اعتراض از سوی رئیس دیوان عدالت اداری و یا ده نفر از قضات دیوان عدالت اداری قطعیت یافت. «رسیدگی به بند ۳ ماده ۱ و ماده ۲ از آیین‌نامه اجرایی مورد اشاره در دستور کار هیأت عمومی قرار گرفت.»

هیأت عمومی دیوان عدالت اداری در تاریخ ۱۳۹۶/۵/۳ با حضور رئیس و معاونین دیوان عدالت اداری و رؤسا و مستشاران و دادرسان شعب دیوان تشکیل شد و پس از بحث و بررسی با اکثریت آراء به شرح زیر به صدور رأی مبادرت کرده است.

رأی هیأت عمومی

نظر به اینکه در ماده ۱۵ قانون آیین دادرسی دادگاههای عمومی و انقلاب در امور کیفری مصوب سال ۱۳۷۸ به عنوان قانون حاکم در زمان صدور بخشنامه مورد اعتراض و نیز به موجب ماده ۲۹ قانون آیین دادرسی کیفری مصوب سال ۱۳۹۲، مقامات و مأمورانی که به موجب قوانین خاص در حدود وظایف محوله، ضابط دادگستری محسوب می‌شوند از جمله ضابطین شناسایی شده‌اند و در قوانین متعددی از جمله ماده ۳۷ قانون مبارزه با قاچاق کالا و ارز مصوب سال ۱۳۹۲، ماده ۱۰۱ قانون کار، ماده ۵ قانون اختیارات مالی و استخدامی سازمان بنادر و کشتیرانی و تشکیل گارد بنادر و گمرکات، ماده ۲۰ قانون حفظ و گسترش فضای سبز و جلوگیری از قطع بی رویه درخت، ماده ۵۴ قانون حفاظت و بهره‌برداری از جنگلها و مراتع، ماده ۱۹ قانون شکار و صید و ماده ۳۲ قانون هواپیمایی کشوری و ماده ۱۵ قانون حفاظت و بهسازی محیط زیست، مشخصاً مأمورین دولتی در

«ریاست محترم هیأت عمومی دیوان عدالت اداری

سلام علیکم

احتراماً، به استحضار می‌رساند با عنایت به رأی صادره به شماره ۹۲/۳ - ۱۳۹۲/۵/۳۱ کمیسیون ماده ۷۷ مستقر در شهرداری منطقه ۵ قم و ابطال رأی صدرالاشاره بنا به دلایل مشروحه ذیل:

به صراحت ماده ۵۰ قانون مالیات و ارزش افزوده مصوب که اشعار می‌دارد: برقراری هزینه عوارض و سایر وجوه برای انواع کالای وارداتی و تولیدی و همچنین ارائه خدمات که در این قانون تکلیف مالیات و عوارض آنها تعیین شده است و همچنین برقراری عوارض به درآمدهای مأخذ محاسبه مالیات... توسط شورای اسلامی و سایر مراجع ممنوع است و همچنین به موجب ماده ۵۲ قانون اخیرالذکر از تاریخ لازم‌الاجرا شدن این قانون، قانون اصلاح موادی از قانون برنامه سوم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران و چگونگی برقراری و وصول عوارض و سایر وجوه از تولیدکنندگان کالا، ارائه‌دهندگان خدمات و کالاهای وارداتی مصوب ۱۳۸۱ و اصلاحیه بعدی آن و سایر قوانین و مقررات خاص و عام مغایر مربوط به دریافت هرگونه مالیات غیرمستقیم و عوارض دیگر از تولیدکنندگان و واردکنندگان کالاها و ارائه‌دهندگان خدمات ممنوع می‌باشد.

حائز اهمیت اینکه سازمان آموزش فنی و حرفه‌ای کشور به استناد ماده ۱۵۱ قانون برنامه سوم توسعه، تنفیذی در ماده ۵۵ برنامه چهارم و ماده ۲۱ برنامه پنجم متولی ارائه خدمات آموزشی فنی و حرفه‌ای غیررسمی است. با توجه به نص صریح ماده ۵۰ و ۵۲ قانون مالیات بر ارزش افزوده و رأی وحدت رویه شماره ۶۹۹ هیأت عمومی دیوان عالی کشور و با عنایت به موارد معنونه در مانحن فیه تقاضای رسیدگی و ابطال رأی کمیسیون ماده ۷۷ قانون شهرداری مورد استدعاست.»

در پی اخطار رفع نقضی که از طرف دفتر هیأت عمومی برای شاکی ارسال شده بود، وی به موجب لایحه‌ای که به شماره ۱۱۸۰ - ۱۳۹۲/۹/۲۰ ثبت دفتر اندیکاتور هیأت عمومی شده اعلام کرده است که:

«ریاست محترم هیأت عمومی دیوان عدالت اداری

احتراماً، عطف به اخطاریه رفع نقض کلاسه پرونده ۶۷۸/۹۲ - ۱۳۹۲/۸/۱۸ موضوع:

۱- ارسال تصویر ضمیمه مصوبه شماره ۱۵۱۳۵ - ۱۳۹۱/۱۱/۱۴ - ۲ اعلام مغایرت مصوبه شورای شهر قم با کدام قانون به شرح ذیل به استحضار می‌رسد:

۱- شهرداری قم طی نامه شماره ۲۴۶۸۶۴ - ۱۳۹۱/۱۱/۷ با امضای معاون اداری و مالی خود اعلام نموده است: با عنایت به مصوبه شورای شهر کلیه پروانه‌های ساختمانی صادر کرده است، پنج سال یا بیشتر از زمان صدور آنها گذشته باشد مشمول تعرفه روز با کسر عوارض پرداختی تعدیل شده به نرخ تورم می‌گردند.

۲- به موجب ماده ۵۰ قانون مالیات بر ارزش افزوده برقراری هزینه عوارض و سایر وجوه برای انواع کالای وارداتی و تولیدی و همچنین ارائه خدمات که در این قانون تکلیف مالیات و عوارض آنها تعیین شده است و همچنین برقراری عوارض به درآمدهای مأخذ محاسبه مالیات... توسط شورای اسلامی و سایر مراجع ممنوع است و همچنین به موجب ماده ۵۲ قانون اخیرالذکر (مالیات بر ارزش افزوده) از تاریخ لازم‌الاجرا شدن این قانون، دریافت هرگونه مالیات غیرمستقیم و عوارض دیگر از تولیدکنندگان و ارائه‌دهندگان خدمات ممنوع می‌باشد.»

متن مصوبات شورای اسلامی شهر قم به قرار زیر است:

مصوبه شماره ۱۵۱۳۵ - ۱۳۹۱/۱۱/۱۴:

«جناب آقای دلبری، شهردار محترم قم

سلام علیکم

احتراماً، عطف به لایحه دو فوریتی شماره ۹۱/۲/۰۳۷/۲۴۹۹۸۰ - ۱۳۹۱/۱۱/۹ موضوع اصلاح و الحاق موادی به تعرفه عوارض مصوب شماره ۶۲۳۹/ش/ق - ۱۳۸۱/۱۱/۱۴، بدین وسیله مصوبه شورای اسلامی شهر قم ارسال می‌گردد تا با رعایت ماده ۸۰ قانون تشکیلات، وظایف و انتخابات شوراهای اسلامی کشور و پس از لازم‌الاجرا شدن مصوبه، نسبت به اجرای مفاد آن اقدام لازم معمول گردد:

متن مصوبه شورا:

لایحه موصوف که در جلسه مورخ ۱۳۹۱/۱۱/۱۲ کمیسیون برنامه و بودجه و امور حقوقی مطرح و مورد رسیدگی قرار گرفته بود، موضوع جهت تصویب نهایی در ششصد و پنجاه و یکمین جلسه رسمی و علنی روز شنبه مورخ ۱۳۹۱/۱۱/۱۴ شورای اسلامی شهر مقدس قم که به صورت عادی در محل سالن جلسات شورا تشکیل گردید مطرح و پس از ارائه گزارش مخبر کمیسیون مذکور و بحث و تبادل نظر و استماع پیشنهادات و بررسیهای لازم و اعلام کفایت مذاکرات موضوع به رأی گذاشته شد. در نتیجه اصلاحات تعرفه عوارض به شرح ۹ برگ پیوست مهور به مهر شورا به اتفاق آراء اعضای حاضر در جلسه به تصویب رسید و مقرر شد شهرداری قم با رعایت کلیه موازین قانونی و آیین‌نامه مالی شهرداریها و قانون اصلاح و تسری آیین‌نامه معاملات شهرداری تهران به کلانشهرها و مراکز استانها نسبت به اجرای مصوبه اقدام مقتضی معمول دارد.

بند د - تمدید پروانه‌های ساختمانی:

تبصره ۱: مهلت اعتبار پروانه‌های ساختمانی اعم از مسکونی، تجاری، صنعتی و اداری برای بار اول سه سال و در صورت درخواست تمدید دو سال دیگر اعتبار خواهد داشت.

تبصره ۲: مهلت اتمام عملیات ساختمانی ۳۶ ماه از تاریخ صدور پروانه ساختمانی است و در صورتی که مالک ظرف مهلتهای مقرر بر حسب مورد نسبت به شروع عملیات ساختمانی یا اخذ عدم خلاف و یا اخذ گواهی پایان کار اقدام ننماید مکلف به تمدید پروانه ساختمانی است که در هر صورت مهلت اعتبار پروانه‌های ساختمانی با احتساب یک نوبت تمدید صرفاً پنج سال از تاریخ صدور خواهد بود.

تبصره ۳: پروانه‌های ساختمانی که بر اساس تبصره ۱ و ۲ بند «د» صادر می‌گردد بعد از مدت پنج سال از تاریخ صدور فاقد اعتبار می‌باشند و در صورت تقاضای مالک، پروانه ساختمانی جدید مشمول تعرفه روز با کسر عوارض پرداختی تعدیل شده به نرخ تورم (شاخص بانک مرکزی) تعرفه عوارض مصوب صادر می‌گردد.

تبصره ۴: تمدید پروانه ساختمانی، تا قبل از شروع به احداث بنا، مادام که به صورت زمین باشد با تأیید شهرداری انجام می‌شود و شهرداری پس از تمدید پروانه، مراتب را جهت اطلاع مهندسی ناظر به سازمان نظام مهندسی استان اعلام می‌نماید.»

تبصره ۵: «کلیه پروانه‌های صادره قبلی که پنج سال یا بیشتر از زمان صدور آنها گذشته و مالک شروع به ساخت و ساز نموده و یا ساختمان نیمه تمام باقی مانده باشد، جهت شروع ساخت و ساز و تکمیل بنا، موظف به تمدید پروانه ساختمانی بوده و از سال آتی مشمول تعرفه روز، با کسر عوارض پرداختی تعدیل شده به نرخ تورم می‌گردند.»

علی‌رغم ارسال نسخه ثانی شکایت و ضمیمه آن برای طرف شکایت، تا زمان رسیدگی به پرونده در هیأت عمومی دیوان عدالت اداری هیچ پاسخی از طرف شکایت واصل نشده است.

هیأت عمومی دیوان عدالت اداری در تاریخ ۱۳۹۶/۵/۳ با حضور رئیس و معاونین دیوان عدالت اداری و رؤسا و مستشاران و دادرسان شعب دیوان تشکیل شد و پس از بحث و بررسی با اکثریت آراء به شرح زیر به صدور رأی مبادرت کرده است.

رأی هیأت عمومی

نظر به اینکه در تبصره ۲ ماده ۲۹ قانون نوسازی و عمران شهری مصوب سال ۱۳۴۷ تکلیف تمدید پروانه ساختمانی و چگونگی اخذ عوارض بابت تمدید پروانه ساختمانی معین شده است، بنابراین مصوبه مورد اعتراض به علت مغایرت با قانون و خارج بودن از حدود اختیارات شورای اسلامی شهر قم مستند به بند ۱ ماده ۱۲ و ماده ۸۸ قانون تشکیلات و آیین دادرسی دیوان عدالت اداری مصوب سال ۱۳۹۲ ابطال می‌شود.

رئیس هیأت عمومی دیوان عدالت اداری - محمدکاظم بهرامی

شماره ۱۸۴/۹۴

۱۳۹۶/۵/۲۱

بسمه تعالی

جناب آقای جاسبی

مدیرعامل محترم روزنامه رسمی جمهوری اسلامی ایران

با سلام

یک نسخه از رأی هیأت عمومی دیوان عدالت اداری به شماره دادنامه ۴۱۰ مورخ ۱۳۹۶/۵/۳ با موضوع:

«بندهای ۱۶۷ و ۱۶۸ تعرفه عوارض اصناف مربوط به سالهای ۱۳۸۷ و ۱۳۸۹ و کد عوارض ۰۰۰۲۲ و ۰۰۰۲۳ تعرفه عوارض مربوط به سالهای ۱۳۹۰ الی ۱۳۹۳ به لحاظ مغایرت با قانون و خروج از حدود اختیارات شورای اسلامی شهر صالح‌آباد ابطال می‌شود.» جهت درج در روزنامه رسمی به پیوست ارسال می‌گردد.

مدیرکل هیأت عمومی و سرپرست هیأت‌های تخصصی دیوان عدالت اداری - مهدی دربین

تاریخ دادنامه: ۱۳۹۶/۵/۳ شماره دادنامه: ۴۱۰ کلاسه پرونده: ۱۸۴/۹۴

مرجع رسیدگی: هیأت عمومی دیوان عدالت اداری

شاکی: بانک صادرات همدان با وکالت آقای جلال مهدی

موضوع شکایت و خواسته: ۱- ابطال بندهای ۱۶۷ و ۱۶۸ تعرفه عوارض اصناف مربوط به سالهای ۱۳۸۷ و ۱۳۸۹ - ۲- ابطال کد عوارض ۰۰۰۲۲ و ۰۰۰۲۳ تعرفه عوارض مربوط به سالهای ۱۳۹۰ الی ۱۳۹۳ شورای اسلامی شهر صالح‌آباد از توابع استان همدان

گردش کار: آقای جلال مهدی به وکالت از بانک صادرات همدان به موجب دادخواستی ۱- ابطال بندهای ۱۶۷ و ۱۶۸ تعرفه عوارض اصناف مربوط به سالهای ۱۳۸۷ و ۱۳۸۹، ۲- ابطال کد عوارض ۰۰۰۲۲ و ۰۰۰۲۳ تعرفه عوارض مربوط به سالهای ۱۳۹۰ الی ۱۳۹۳ شورای اسلامی شهر صالح‌آباد از توابع استان همدان در خصوص تعیین عوارض سالیانه بانکها، عوارض سالیانه خودپرداز بانکها و عوارض حق افتتاح بانکها و بهای

ب) تعرفه تصویبی عوارض اصناف سال ۱۳۸۹

ردیف	شرح اقلام عوارض	عوارض موجود	عوارض تصویبی
۱	عوارض سالیانه خود پرداز	۱۰٪ مبلغ عوارض افتتاح بانک مربوطه	
۲	عوارض حق افتتاح سالیانه بانکها و مؤسسات قرض الحسنه	پنج برابر قیمت منطقه‌ای × مساحت اعیان	اعیان I×P×
۳	عوارض سالیانه خود پرداز	۱۰٪ عوارض سالیانه همان بانک یا مؤسسه	

ج) ۱- تعرفه پیشنهادی عوارض شهرداریهای استان صالح آباد در سال ۱۳۹۰

کد عوارض	شرح عوارض	مستند قانونی	نحوه وصول عوارض تصویبی و توضیحات
۰۰۰۲۳	عوارض نصب و سالیانه عابر بانکها	تبصره ۱ ماده ۵۰ قانون مالیات بر ارزش افزوده مصوب سال ۱۳۸۷ و بند ۱۶ ماده ۷۱ و ماده ۷۷ قانون شوراها	عوارض نصب عابر بانکها و مؤسسات اعتباری و قرض الحسنهها S1×P×5×٪۱۰ عوارض سالیانه عابر بانکها و مؤسسات اعتباری و قرض الحسنهها S1×P×I×٪۱۰
۰۰۰۲۲	عوارض و بهای خدمات افتتاح سالیانه بانکهای دولتی و خصوصی، مؤسسات مالی و اعتباری و صندوقهای قرض الحسنه	تبصره ۱ ماده ۵۰ قانون مالیات بر ارزش افزوده مصوب سال ۱۳۸۷ و بند ۱۶ ماده ۷۱ و ماده ۷۷ قانون شوراها	S: مساحت عرصه P: قیمت منطقه‌ای عرصه دارای S1: مساحت اعیان عوارض افتتاح بانکها و مؤسسات اعتباری و قرض الحسنهها S1×P×5 عوارض سالیانه بانکها و مؤسسات اعتباری و قرض الحسنهها S1×P×I

۲- تعرفه پیشنهادی عوارض شهرداریهای استان صالح آباد در سال ۱۳۹۱

کد عوارض	شرح عوارض	مستند قانونی	نحوه وصول عوارض تصویبی و توضیحات
۰۰۰۲۳	عوارض نصب و سالیانه عابر بانکها	تبصره ۱ ماده ۵۰ قانون مالیات بر ارزش افزوده مصوب سال ۱۳۸۷ و بند ۱۶ ماده ۷۱ و ماده ۷۷ قانون شوراها	عوارض نصب عابر بانکها و مؤسسات اعتباری و قرض الحسنهها S1×P×5×٪۱۰ عوارض سالیانه عابر بانکها و مؤسسات اعتباری و قرض الحسنهها S1×P×I×٪۱۰
۰۰۰۲۲	عوارض و بهای خدمات افتتاح سالیانه بانکهای دولتی و خصوصی، مؤسسات مالی و اعتباری و صندوقهای قرض الحسنه	تبصره ۱ ماده ۵۰ قانون مالیات بر ارزش افزوده مصوب سال ۱۳۸۷ و بند ۱۶ ماده ۷۱ و ماده ۷۷ قانون شوراها	S: مساحت عرصه P: قیمت منطقه‌ای عرصه دارای S1: مساحت اعیان عوارض افتتاح بانکها و مؤسسات اعتباری و قرض الحسنهها S1×P×5 عوارض سالیانه بانکها و مؤسسات اعتباری و قرض الحسنهها S1×P×I

۳- تعرفه پیشنهادی عوارض شهرداری صالح آباد در سال ۱۳۹۲

کد عوارض	شرح عوارض	مستند قانونی	نحوه وصول عوارض تصویبی و توضیحات
۰۰۰۲۲	عوارض و بهای خدمات افتتاح سالیانه بانکهای دولتی و خصوصی، مؤسسات مالی و اعتباری و صندوقهای قرض الحسنه	تبصره ۱ ماده ۵۰ قانون مالیات بر ارزش افزوده مصوب سال ۱۳۸۷ و بند ۱۶ ماده ۷۱ و ماده ۷۷ قانون شوراها	S: مساحت عرصه P: قیمت منطقه‌ای عرصه دارای S1: مساحت اعیان عوارض افتتاح بانکها و مؤسسات اعتباری و قرض الحسنهها S1×P×5 عوارض سالیانه بانکها و مؤسسات اعتباری و قرض الحسنهها S1×P×I

۴- تعرفه پیشنهادی عوارض شهرداری صالح آباد در سال ۱۳۹۳

کد عوارض	شرح عوارض	مستند قانونی	نحوه وصول عوارض تصویبی و توضیحات
۰۰۰۲۲	عوارض و بهای خدمات افتتاح سالیانه بانکهای دولتی و خصوصی، مؤسسات مالی و اعتباری و صندوقهای قرض الحسنه	تبصره ۱ ماده ۵۰ قانون مالیات بر ارزش افزوده مصوب سال ۱۳۸۷ و بند ۱۶ ماده ۷۱ و ماده ۷۷ قانون شوراها	S: مساحت عرصه P: قیمت منطقه‌ای موضوع ماده ۶۴ قانون مالیاتهای مستقیم S1: مساحت اعیان عوارض افتتاح بانکها و مؤسسات اعتباری و قرض الحسنهها S1×P×5 عوارض سالیانه بانکها و مؤسسات اعتباری و قرض الحسنهها S1×P×I

در پاسخ به شکایت مذکور، رئیس شورای اسلامی شهر صالح آباد - همدان به موجب لایحه شماره ۱۴۸/ش - ۱۳۹۵/۴/۱ اعلام کرده است که:

«۱- شهرداری صالح آباد به موجب تبصره ۱ ماده ۵۰ قانون مالیات بر ارزش افزوده مصوب ۱۳۸۷ و در اجراء بند ۱۶ ماده ۷۱ قانون شوراها اسلامی اقدام به پیشنهاد تعرفه عوارض محلی و تصویب آن توسط شورای اسلامی و تأیید آن توسط وزارت کشور (استانداری همدان) نموده است که تعرفه عوارض بانکها از بابت ارائه خدمات به بانکها توسط شهرداری به اجرای قوانین فوق وضع و برقرار گردیده است که بر خلاف اظهارات شاکی حقوقی، مینا و

خدمات افتتاح سالیانه بانکها و عوارض نصب و سالیانه عابر بانکها را خواستار شده و در جهت تبیین خواسته اعلام کرده است که:

«ریاست محترم دیوان عدالت اداری

با سلام و احترامات وافر

احتراماً، اینجانب به وکالت از موکل به استحضار می‌رساند شورای شهر شهرستان صالح آباد از توابع استان همدان از سال ۱۳۸۷ تاکنون به شرح مصوبات پیوست مبادرت به وضع عوارض تحت عناوینی مختلف از قبیل سالیانه، کسب و پیشه و مشاغل و محلی می‌نماید و متعاقباً با طرح موضوع در کمیسیون ماده ۷۷ شهرداری، نماینده شهرداری با اظهار بر اینکه عوارض مورد مطالبه منصرف از قانون نظام صنفی می‌باشد کمیسیون را اقعاع به الزام بانک در پرداخت عوارض موضوع اختلاف می‌نماید.

علیهذا بنا به جهات و مستندات ذیل وضع عوارض تحت عناوین مزبور برای بانک غیرموجه و بر خلاف نصوص صحیح قانون است.

۱- وحدت ملاک آرای شماره ۱۷۳۵۱۶۸۱-۱۳۹۳/۱۰/۸ و رأی شماره ۲۲۱-۱۳۹۱/۴/۲۶ دیوان عدالت اداری مضبوط در پرونده‌های کلاسه ۲۹۱/۸۷ و ۶۳۳/۸۸ که از نظر موضوع و محتوی با موضوع مورد بحث کاملاً مطابقت دارد و بر اساس آراء مذکور مصوبات صادر شده از شورای شهرهای مذکور در دادنامه با قانون تشخیص و ابطال گردیده‌اند.

۲- با امعان نظر به مکاتبات معموله ملاحظه می‌گردد که شورای اسلامی شهر صالح آباد بانک را در ردیف مشاغل موضوع قانون صنفی قرار داده و مبادرت به وضع عوارض نموده است. حسب ماده ۲ قانون صنفی مصوب ۱۳۵۹/۴/۱۳ شورای انقلاب اسلامی «فرد صنفی شخص حقیقی یا حقوقی است که به عنوان پیشه ور و صاحب حرفه و مشاغل آزاد فعالیت می‌نماید.» حال آن که بانکها بر اساس اعلامیه قانونی اداره امور بانکها مصوب ۱۳۵۷/۷/۷ شورای انقلاب اسلامی و سایر مقررات مربوطه اداره می‌شوند، اطلاق صنف یا صنوف بر بانکها در تعارض با ماهیت فعالیت آنهاست و علاوه بر آن حوزه فعالیت بانکها و شعب آنها در نقاط مختلف کشور محلی تلقی نمی‌شود.

۳- مفهوم و منطوق مواد ۱ و ۵ قانون اصلاح موادی از قانون برنامه توسعه اقتصادی و چگونگی برقراری و وصول عوارض موسوم به قانون تجمیع عوارض، مفید اختیار شورای شهر در وضع و برقراری عوارض خارج از مقررات قانونی نسبت به بانکها نمی‌باشد. از طرفی اختیار مندرج در بند ۱۶ ماده ۷۱ قانون تشکیلات و وظایف و انتخابات شهرداریان مصوب سال ۱۳۷۵ نیز منوط به رعایت سایر شرایط و موازین قانون است.

۴- حسب نامه شماره ۳۵۳۰/م - ۱۳۷۸/۱۲/۲۳ وزیر اقتصاد و دارایی وقت و نامه شماره ۷۳/۸۵/م - ۱۳۷۸/۶/۲۲ معاون حقوقی و امور مجلس ریاست جمهوری و نامه شماره ۵۴۸۴۰ - ۱۳۷۸/۷/۸ وزیر کشور وقت همگی مشعر به عدم تسری عوارض کسب و پیشه به بانکها و عوارض مشابه می‌باشد.

۵ - علیهذا بنا به مراتب مذکور از آن مقام ابطال مصوبات مورد شکایت در قسمتهای مربوط به وضع عوارض سالیانه، کسب، پیشه مشاغل و محلی برای بانکها مورد استدعاست. شاکی همچنین در لایحه مورخ ۱۳۹۵/۳/۸ اعلام کرده است که پرونده مذکور صرفاً درخواست ابطال مصوبات شورای اسلامی شهرستان صالح آباد می‌باشد و درج شهرستان ملایر در شرح دادخواست اشتباه تایپی بوده و مدنظر نمی‌باشد.

در پاسخ به اخطار رفع نقص صادر شده از دفتر هیأت عمومی دیوان عدالت اداری، شاکی به موجب لایحه‌ای که به شماره ۹۶۱ - ۱۳۹۵/۶/۲۱ ثبت دفتر اندیکاتور هیأت عمومی شده اعلام کرده است که:

«هیأت عمومی دیوان عدالت اداری

با سلام

احتراماً در خصوص پرونده کلاسه بایگانی شماره ۱۸۴/۹۴ مبنی بر درخواست ابطال مصوبات شورای شهر صالح آباد از توابع استان همدان حسب تماس تلفنی مدیر آن هیأت جناب آقای عشق آبادی مراتب ذیل جهت رفع نقص به حضور ایفاد می‌گردد.

خواسته پرونده فوق درخواست ابطال مصوبات شورای شهر صالح آباد در قسمت وضع عوارض کسب و پیشه، سالیانه و محلی برای افتتاح بانک و عابر بانک مربوط به سالهای ۱۳۸۸ - ۱۳۸۹ - ۱۳۹۰ - ۱۳۹۱ - ۱۳۹۲ - ۱۳۹۳ می‌باشد.

شماره و کد عوارض مورد درخواست به تفکیک:

۱- بند ۱۶۷ و ۱۶۸ تعرفه عوارض مربوط به سالهای ۱۳۸۷ و ۱۳۸۹

۲- کد عوارض شماره ۰۰۰۲۲ و ۰۰۰۲۳ مربوط به سالهای ۱۳۹۰ - ۱۳۹۱ - ۱۳۹۲ - ۱۳۹۳ خواهشمند است دستور مقتضی را صادر فرمائید.»

متن تعرفه‌ها و کد عوارض مورد اعتراض شاکی به قرار زیر است:

الف) تعرفه عوارض اصناف سال ۱۳۸۷

ردیف	شرح اقلام عوارض	عوارض پیشنهادی به صورت سالیانه	عوارض تصویبی
	عوارض سالیانه بانکها و مؤسسات قرض الحسنه	یک برابر قیمت منطقه‌ای بصورت عرصه و اعیان	اعیان I×P×

مأخذ محاسبه تعرفه کاملاً مشخص و معین گردیده که به طور مشخصی براساس قیمت منطقه‌بندی دارای (موقعیت مکانی بانکها) و میزان مساحت زیر بنا تعیین گردیده است.

۲- تعرفه عوارض بانکها، براساس درآمد اعتبارات، منابع مالی بانکها، سود سهام و اوراق مشارکت وضع و برقرار نگردیده بلکه با توجه به اینکه شهرداریها موظفند جهت وظایف قانونی و ذاتی خود به کلیه اشخاص حقیقی و حقوقی اعم از دولتی و غیردولتی در محدوده قانونی ارائه خدمات نمایند لذا به منظور ارائه این قبیل خدمات و به منظور جبران و تأمین هزینه‌ها جهت قانون و تبصره ۱ ماده ۵ قانون موسوم به تجمیع عوارض و تبصره ۱ ماده ۵۰ قانون مالیات بر ارزش افزوده شهرداریها می‌باید تعرفه عوارض محلی خود را به شورای اسلامی شهر پیشنهاد و به تأیید استاندار (وزارت کشور) رسانده و تا قبل از پانزدهم بهمن ماه هر سال اعلام عمومی نموده تا در سال بعد برای کلیه آحاد جامعه اعم از اشخاص حقیقی و حقوقی لازم‌الاجرا می‌باشد که این اقدامات جهت وضع و برقراری عوارض بر بانکها در راستای قوانین و مقررات فوق صورت گرفته است.

۳- عوارض بر بانکها در قالب عوارض سالیانه و از بابت ارائه خدمات به بانکها صورت می‌گیرد که در همین راستا شهرداری مبنای محاسبه عوارض فوق براساس مساحت و میزان بنا (اعیان) بانکها و موقعیت مکانی آن (قیمت منطقه‌بندی دارای) تعیین نموده است که وصول آن صرفاً به جهت ارائه خدمات و هزینه آن در بخش خدمات توسط شهرداری صورت می‌پذیرد.

۴- به موجب تبصره ۳ ماده ۵ قانون موسوم به تجمیع عوارض مصوب ۱۳۸۱ و تبصره ۳ ماده ۵۰ قانون مالیات بر ارزش افزوده مصوب ۱۳۸۷ کلیه تخفیفات و معافیت‌ها از پرداخت عوارض به شهرداریها لغو و بلااثر گردیده است و وضع و برقراری عوارض توسط شهرداری برای هر شهر را به موجب مستندات قانون مندرج در بند ۲ قانونی دانسته است. لذا با عنایت به مراتب فوق از آن مقام تقاضای رسیدگی و صدور حکم مقتضی مبنی بر رد دعوی شاکی حقوقی مورد استدعاست.

هیأت عمومی دیوان عدالت اداری در تاریخ ۱۳۹۶/۵/۳ با حضور رئیس و معاونین دیوان عدالت اداری و رؤسا و مستشاران و دادرسان شعب دیوان تشکیل شد و پس از بحث و بررسی با اکثریت آراء به شرح زیر به صدور رأی مبادرت کرده است.

رأی هیأت عمومی

اولاً: ۱- مطابق بندهای ۱۶ و ۲۶ ماده ۷۱ قانون تشکیلات، وظایف و انتخابات شوراهای اسلامی کشور و انتخاب شهرداران مصوب سال ۱۳۷۵، تصویب لوایح برقراری یا لغو عوارض شهر و همچنین تغییر نوع و میزان آن و نرخ خدمات ارائه شده توسط شهرداری و سازمانهای وابسته با رعایت مقررات مربوط از جمله وظایف شوراهای اسلامی شهر است.

۲- مطابق تبصره ۱ ماده ۵۰ قانون مالیات بر ارزش افزوده که از ابتدای سال ۱۳۸۸ لازم‌الاجرا شده شوراهای اسلامی شهر موظفند جهت وضع عوارض محلی جدید که تکلیف آنها در این قانون مشخص نشده حداکثر تا ۱۵ بهمن هر سال برای اجرا در سال بعد تصویب و اعلام نمایند.

۳- به موجب ماده ۱ قانون مالیات بر ارزش افزوده مصوب سال ۱۳۸۷، عرضه کالا و ارائه خدمات در آن و همچنین واردات و صادرات آنها از تاریخ لازم‌الاجرا شدن قانون از ابتدای سال ۱۳۸۸ مشمول مقررات این قانون قرار گرفته است و به موجب ماده ۵۲ همان قانون مقرر شده است «از تاریخ لازم‌الاجرا شدن این قانون، قانون اصلاح موادی از قانون برنامه سوم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران و چگونگی برقراری و وصول عوارض و سایر وجوه از تولیدکنندگان کالا، ارائه‌دهندگان خدمات و کالاهای وارداتی و اصلاحیه‌های بعدی آن و سایر قوانین و مقررات خاص و عام مغایر مربوط به دریافت هر گونه مالیات غیرمستقیم و عوارض بر واردات و تولید کالاها و ارائه خدمات لغو گردیده و برقراری و دریافت هر گونه مالیات غیرمستقیم و عوارض دیگر از تولیدکنندگان و واردکنندگان کالاها و ارائه‌دهندگان خدمات ممنوع می‌باشد.»

ثانیاً: شعب بانکها که در سراسر کشور مستقرند دارای شخصیت حقوقی واحدی بوده و ملی تلقی شده و غیرمحملی می‌باشند و اختیارات شوراهای اسلامی شهر در وضع عوارض موضوع بندهای ۱۶ و ۲۶ ماده ۷۱ و ماده ۷۷ اصلاحی قانون تشکیلات، وظایف و انتخابات شوراهای اسلامی کشور و انتخاب شهرداران، مقید به وضع عوارض محلی جدید با رعایت ممنوعیت‌های مذکور در مواد ۵۰ و ۵۲ قانون مالیات بر ارزش افزوده می‌باشد و در آراء متعدد هیأت عمومی به غیرمحملی بودن آنها تأکید شده است، بنابراین بند ۱۶۷ تعرفه عوارض اصناف سال ۱۳۸۷، بندهای ۱۶۷ و ۱۶۸ تعرفه عوارض اصناف سال ۱۳۸۹ و کد عوارض ۰۰۰۲۲ و ۰۰۰۲۳ از تعرفه عوارض سالهای ۱۳۹۰ الی ۱۳۹۳ درحد تعیین عوارض سالیانه بانکها، عوارض سالیانه خودپرداز بانکها و عوارض حق افتتاح بانکها و عوارض و بهای خدمات افتتاح سالیانه بانکها و عوارض نصب و سالیانه عابر بانکها خلاف قانون و خارج از حدود اختیارات شورای اسلامی شهر صالح آباد تشخیص می‌شود و به استناد بند ۱ ماده ۱۲ و ماده ۸۸ قانون تشکیلات و آیین دادرسی دیوان عدالت اداری مصوب سال ۱۳۹۲ ابطال می‌شود.

رئیس هیأت عمومی دیوان عدالت اداری - محمدکاظم بهرامی

شماره هـ/۹۴/۵۹

بسمه تعالی

جناب آقای جاسبی

مدیرعامل محترم روزنامه رسمی جمهوری اسلامی ایران

با سلام

یک نسخه از رأی هیأت عمومی دیوان عدالت اداری به شماره دادنامه ۴۱۱ مورخ ۱۳۹۶/۵/۳ با موضوع:

«بند الف مصوبه شماره ۲۸/۱۱/۰۴۱۶۱ - ۲۸/۱۱/۸ - ۱۳۸۵/۱۱/۸ و مصوبه شماره ۲۸/۹۲/۲۹۹۹ - ۲۸/۹۲/۱۱/۲ در قسمتی که برای بانکها عوارض و بهای خدمات تعیین شده است، به لحاظ مغایرت با قانون و خروج از حدود اختیارات شورای اسلامی شهر اصفهان ابطال می‌شود.» جهت درج در روزنامه رسمی به پیوست ارسال می‌گردد.

مدیرکل هیأت عمومی و سرپرست هیأت‌های تخصصی دیوان عدالت اداری - مهدی دربین

تاریخ دادنامه: ۱۳۹۶/۵/۳ شماره دادنامه: ۴۱۱ کلاسه پرونده: ۵۹/۹۴

مرجع رسیدگی: هیأت عمومی دیوان عدالت اداری

شاکی: بانک پارسیان با وکالت آقای داود دوستعلی

موضوع شکایت و خواسته: ابطال بند الف مصوبه شماره ۲۸/۱۱/۰۴۱۶۱ - ۲۸/۱۱/۸ - ۱۳۸۵/۱۱/۸ و ۱۳۹۲/۲۹۹۹ - ۲۸/۹۲/۱۱/۲ شورای اسلامی شهر اصفهان در خصوص اخذ عوارض و بهای خدمات از شعب بانکها

گردش کار: آقای داود دوستعلی به وکالت از بانک پارسیان به موجب دادخواستی ابطال بند الف مصوبه شماره ۲۸/۱۱/۰۴۱۶۱ - ۲۸/۱۱/۸ - ۱۳۸۵/۱۱/۸ و ۱۳۹۲/۲۹۹۹ - ۲۸/۹۲/۱۱/۲ شورای اسلامی شهر اصفهان در خصوص اخذ عوارض و بهای خدمات از شعب بانکها را خواستار شده و در جهت تبیین خواسته اعلام کرده است که:

«با سلام احتراماً به وکالت از سوی بانک پارسیان (شاکی) به استحضار می‌رساند:

۱) شهرداری شهر اصفهان در سال ۱۳۹۳ برای شعبه چهار باغ خواجوی بانک پارسیان (موکل) مبلغ ۶۱/۸۶۲/۹۰۰ ریال را به عنوان عوارض بهای خدمات از تاریخ ۱۳۹۰/۱/۲۵ لغایت ۱۳۹۲/۱۲/۲۹ و مبلغ ۲۵/۵۱۱/۰۰۰ ریال را به عنوان عوارض سالیانه سال ۱۳۹۳ تعیین و مشخص نموده‌اند. اختلاف حاصل در تعیین عوارض و غیرقانونی بودن وضع این گونه عوارض از سوی شهرداری اصفهان به کمیسیون ماده ۷۷ قانون شهرداریها ارجاع و رسیدگی شد لیکن حسب دادنامه ۴۰/ک/۷۷ مورخ ۱۳۹۳/۱۰/۲۰، این کمیسیون با استناد صرف به مدارک موجود در پرونده و بدون ارائه و مشخص نمودن شماره و تاریخ این مصوبات و بدون اینکه مشخصات و موضوع مصوبه‌های مشخص گردد، موکل را موظف به پرداخت عوارض بهای خدمات در حق شهرداری نمود. لیکن موکل برای جلوگیری از اقدامات و عملیات اجرایی شهرداری، به اجبار مبلغ محکومیت را طی فیشهای شماره ۶۳ - ۹۳۰۳۱۸۸۰۹۰ و ۱۲۵۶ در مورخ ۱۳۹۳/۱۲/۲۵ جمعاً به میزان ۸۷/۳۷۳/۹۰۰ ریال به حسابهای اعلامی واریز نمودند.

دفاعیات در رد دادنامه معترض‌عنه و در جهت ابطال مصوبه شورای اسلامی شهر اصفهان:

۱) نظر به اینکه مستنبط از ماده ۵ قانون اصلاح موادی از قانون برنامه سوم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران و چگونگی برقراری و وصول عوارض و سایر وجوه از تولیدکنندگان کالا، ارائه‌دهندگان خدمات و کالاهای وارداتی مصوب ۱۳۸۱/۱۰/۲۲، برقراری عوارض به درآمدهای مأخذ محاسبه مالیات و سود سهام شرکتها ممنوع می‌باشد و با توجه به اینکه بانکها براساس بند (الف) ماده ۳۱ قانون پولی و بانکی کشور مصوب ۱۳۵۱/۴/۱۸، به صورت شرکتهای سهامی فعالیت می‌نمایند و از بابت درآمد حاصل از خدماتی که ارائه می‌دهند، مالیات پرداخت می‌نمایند، لذا بانکها با وصف پرداخت مالیات بردرآمد، به شرح ماده قانونی صدرالذکر تکلیفی برای پرداخت عوارض دیگری ندارند، از این رو وضع عوارض برای بانکها توسط شورای اسلامی شهر اصفهان غیرقانونی می‌باشد.

۲) ماده ۵۰ قانون مالیات بر ارزش افزوده مصوب ۱۳۸۷/۲/۱۷ کمیسیون اقتصادی مجلس شورای اسلامی که پس از موافقت مجلس با اجرای آزمایشی آن به مدت ۵ سال در ۱۳۸۷/۳/۲ به تأیید شورای نگهبان رسیده است، برقراری هرگونه عوارضی را برای بانکها توسط شوراهای اسلامی و سایر مراجع ممنوع کرده است. این ماده مقرر می‌دارد: «برقراری هرگونه عوارض... همچنین برقراری عوارض به درآمدهای مأخذ محاسبه مالیات، سود سهام شرکتها، سود اوراق مشارکت، سود سپرده‌گذاری و سایر عملیات مالی اشخاص نزد بانکها و مؤسسات اعتباری غیربانکی مجاز، توسط شوراهای اسلامی و سایر مراجع ممنوع است.»

۳) ماده ۵۲ قانون یاد شده نیز دلیل دیگری بر عدم صلاحیت شورای اسلامی شهر در تصویب عوارض بر بانکها است. ماده مذکور مقرر می‌دارد: «برقراری و دریافت هر گونه مالیات غیرمستقیم و عوارض دیگر از تولیدکنندگان کالاها و ارائه‌دهندگان خدمات ممنوع می‌باشد.»

۴) بند ب ماده ۳۰ قانون وصول برخی از درآمدهای دولت و مصرف آن در موارد معین مصوب سال ۱۳۷۳ اشعار می‌دارد: وضع هر گونه عوارض دیگر، غیر از موارد پیش‌بینی شده در قانون مذکور برای بانکها منوط به تصویب شورای اقتصاد است نه مرجع دیگری.

هیأت عمومی دیوان عدالت اداری در تاریخ ۱۳۹۶/۵/۳ با حضور رئیس و معاونین دیوان عدالت اداری و رؤسا و مستشاران و دادرسان شعب دیوان تشکیل شد و پس از بحث و بررسی با اکثریت آراء به شرح زیر به صدور رأی مبادرت کرده است.

رأی هیأت عمومی

اولاً: ۱- مطابق بندهای ۱۶ و ۲۶ ماده ۷۱ قانون تشکیلات، وظایف و انتخابات شوراهای اسلامی کشور و انتخاب شهرداران مصوب سال ۱۳۷۵، تصویب لوایح برقراری یا لغو عوارض شهر و همچنین تغییر نوع و میزان آن و نرخ خدمات ارائه شده توسط شهرداری و سازمانهای وابسته با رعایت مقررات مربوط از جمله وظایف شوراهای اسلامی شهر می‌باشد. ۲- مطابق تبصره ۱ ماده ۵۰ قانون مالیات بر ارزش افزوده که از ابتدای سال ۱۳۸۸ لازم‌الاجرا شده شوراهای اسلامی شهر موظفند جهت وضع عوارض محلی جدید که تکلیف آنها در این قانون مشخص نشده حداکثر تا ۱۵ بهمن هر سال برای اجرا در سال بعد تصویب و اعلام نمایند. ۳- به موجب ماده ۱ قانون مالیات بر ارزش افزوده مصوب سال ۱۳۸۷، عرضه کالا و ارائه خدمات در آن و همچنین واردات و صادرات آنها از تاریخ لازم‌الاجرا شدن قانون از ابتدای سال ۱۳۸۸ مشمول مقررات این قانون قرار گرفته است و به موجب ماده ۵۲ همان قانون مقرر شده است «از تاریخ لازم‌الاجرا شدن این قانون، قانون اصلاح موادی از قانون برنامه سوم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران و چگونگی برقراری و وصول عوارض و سایر وجوه از تولیدکنندگان کالا، ارائه‌دهندگان خدمات و کالاهای وارداتی و اصلاحیه‌های بعدی آن و سایر قوانین و مقررات خاص و عام مغایر مربوط به دریافت هرگونه مالیات غیرمستقیم و عوارض بر واردات و تولید کالاها و ارائه خدمات لغو گردیده و برقراری و دریافت هرگونه مالیات غیرمستقیم و عوارض دیگر از تولیدکنندگان و واردکنندگان کالاها و ارائه‌دهندگان خدمات ممنوع می‌باشد.»

ثانیاً: شعب بانکها که در سراسر کشور مستقرند دارای شخصیت حقوقی واحدی بوده و ملی تلقی شده و غیرمحلی می‌باشند و اختیارات شوراهای اسلامی شهر در وضع عوارض موضوع بندهای ۱۶ و ۲۶ ماده ۷۱ و ماده ۷۷ اصلاحی قانون تشکیلات، وظایف و انتخابات شوراهای اسلامی کشور و انتخاب شهرداران مقید به وضع عوارض محلی جدید با رعایت ممنوعیتهای مذکور در مواد ۵۰ و ۵۲ قانون مالیات بر ارزش افزوده می‌باشد و در آراء متعدد هیأت عمومی به غیرمحلی بودن آنها تأکید شده است، بنابراین بند الف مصوبه شماره ۲۸/۱۱۰/۴۱۶۱ - ۲۸/۱۱/۸ و ۱۳۸۵/۱۱/۸ و مصوبه شماره ۲۸/۹۲/۲۹۹۹ - ۲۸/۱۱/۲ - ۱۳۹۲/۱۱/۲ در قسمتی که برای بانکها عوارض و بهای خدمات تعیین شده است، خلاف قانون و خارج از حدود اختیارات شورای اسلامی شهر اصفهان تشخیص می‌شود و به استناد بند ۱ ماده ۱۲ و مواد ۱۳ و ۸۸ قانون تشکیلات و آیین دادرسی دیوان عدالت اداری مصوب سال ۱۳۹۲ از تاریخ تصویب ابطال می‌شود.

رئیس هیأت عمومی دیوان عدالت اداری - محمدکاظم بهرامی

سالانه سال ۱۳۹۳ را نموده و سپس تقاضای تسری ابطال آن به زمان تصویب و نقض رأی مورخ ۱۳۹۳/۱۰/۲۱ کمیسیون ماده ۷۷ که به استناد مصوبات فوق‌الذکر صادر گردیده را کرده است با این مقدمه در دفاع بیان می‌دارد:

الف) به استناد نامه مورخ ۱۳۹۴/۳/۱۹ استانداری اصفهان به رئیس شورای اسلامی شهر، مصوبات شورای اسلامی شهر اصفهان در خصوص عوارض استقرار شعب بانکها و مؤسسات مالی مجاز، به دستور وزیر کشور و بر اساس اختیارات مندرج در ماده ۷۷ قانون تشکیلات شوراهای اسلامی از تاریخ فوق لغو گردیده لذا تقاضای ابطال این مصوبه به خودی خود تحصیل حاصل بوده و فاقد موضوعیت است.

ب) مستنداً به نظریه تفسیری شورای نگهبان به شماره ۸۰/۲۱/۱۳۷۹ - ۱۳۸۰/۲/۱۸ در خصوص اصل ۱۷۰ قانون اساسی که راجع به اثر ابطال مصوبات به گذشته صادر گردیده است، این شورا صرفاً زمان اثرگذاری ابطال در مصوبات خلاف شرع را زمان تصویب مصوبه دانسته و زمان اثرگذاری ابطال به جهات دیگر (خلاف قانون بودن، خارج از اختیارات بودن مصوبه) را زمان صدور رأی ابطال توسط هیأت عمومی اعلام نموده است. لذا بر فرض صحت ادعای شاکی مبنی بر خلاف قانون بودن مصوبه مورد اعتراض، این ابطال تأثیری نسبت به وجوهی که در گذشته در اجرای این مصوبات اخذ شده است نخواهد داشت. که این امر در ماده ۱۳ قانون دیوان عدالت اداری نیز تصریح گردیده است.

ج) تعرفه عوارض شهرداری اصفهان در اجرای بند ۲۶ ماده ۵۵ قانون شهرداری و ماده ۳۰ آیین‌نامه مالی شهرداریها، ماده ۸۰ قانون شوراها و بند ۱۶ ماده ۷۱ و ماده ۷۷ قانون تشکیلات شوراهای اسلامی و تبصره ۱ ماده ۵ قانون تجمیع عوارض و متعاقب آن تبصره ۱ ماده ۵۰ قانون مالیات بر ارزش افزوده پس از طی تمامی مراحل قانونی، تصویب و اعلام عمومی گشته و به تأیید استاندار اصفهان نیز رسیده است لذا کمیسیون ماده ۷۷ در اجرای مصوبه قانونی فوق و به استناد قوانین مذکور و پس از استماع نظریات طرفین (شهرداری و بانک) نسبت به صدور رأی اقدام نموده است. در پاسخ به اظهارات شاکی اعلام می‌دارد:

اولاً: استناد شاکی در عدم شمولیت به پرداخت عوارض مورد مطالبه شهرداری به قسمت اخیر ماده ۵ قانون موسوم به تجمیع عوارض و ماده ۵۰ قانون مالیات بر ارزش افزوده است که بیان داشته «برقراری عوارض به درآمدهای مأخذ محاسبه مالیات، سود سهام شرکتها، سود اوراق مشارکت، سود سپرده‌گذاری و سایر عملیات مالی اشخاص نزد بانکها و مؤسسات اعتباری غیربانکی مجاز، توسط شورای اسلامی و سایر مراجع ممنوع می‌باشد.» بلاوجه است زیرا در مصوبات مورد اعتراض شاکی به هیچ وجه عوارضی بر عملیات مالی اشخاص نزد بانک و یا درآمدهای مأخذ محاسبه مالیات سود سهام بانک، وضع نشده است و تنها بر مکان و محل فعالیت بانکها، با در نظر گرفتن مساحت بانک و ارزش منطقه‌ای هر محل و به ازای خدماتی که به بانکها ارائه می‌گردد وضع و تصویب شده است.

ثانیاً: با توجه به غیرانتفاعی و خودکفا بودن شهرداریها و جهت تأمین هزینه‌های مربوط به اجرای وظایف محوله به آنها که در ماده ۵۵ قانون شهرداریها به تفصیل ذکر شده است، در تبصره ۱ ماده ۵ قانون موسوم به تجمیع عوارض و تبصره ۱ ماده ۵۰ قانون مالیات بر ارزش افزوده، اجازه وضع عوارض محلی را توسط شوراهای اسلامی شهر و بخش مطرح کرده است.

ثالثاً: شاکی با استناد به بند (ب) ماده ۳۰ قانون وصول برخی از درآمدهای دولت و مصرف آن در موارد معین مصوب ۱۳۷۳ وضع عوارض بر بانکها را مستلزم تصویب شورای اقتصاد دانسته است حال آن که:

اولاً: بند (ب) ماده مذکور به صراحت صرفاً در خصوص وزارتخانه‌ها، نهادها، مؤسسات و شرکتها دولتی می‌باشد که شاکی (بانک پارسیان) مشمول هیچ یک از عناوین ذکر شده نیست. ثانیاً: با وجود قسمت اخیر ماده ۱ قانون موسوم به تجمیع عوارض و ماده ۵۲ قانون مالیات بر ارزش افزوده که دریافت هرگونه عوارض را صرفاً به موجب این قانون امکان پذیر دانسته استناد به قانون وصول برخی درآمدهای دولت در بخش دریافت عوارض وجهی ندارد.

رابعاً: شاکی با استناد به این موضوع که فعالیت‌های مالی بانکها به صورت کشوری بوده، تصویب عوارض محلی برای شعب بانکها را غیرقانونی دانسته است. حال آن که همان طور که در بندهای پیشین ذکر گردید هیچ گونه عوارضی بر عملیات مالی بانکها وضع نگردیده است بلکه عوارض صرفاً بر محل استقرار بانک بوده و شعب بانکها، بابت خدماتی که از شهرداریها محل استقرار خود دریافت می‌کنند مشمول پرداخت عوارض به همان شهرداریها بوده که به هیچ وجه ارتباطی با عملیات مالی بانکها که به صورت کشوری می‌باشد، ندارد. لذا عوارض مورد اعتراض کاملاً محلی بوده و از شمول آرای دیوان عدالت اداری در خصوص ممنوعیت وضع عوارض ملی برای بانکها خارج است.

بنابراین با توجه به موارد فوق‌الذکر و با عنایت به لغو مصوبات مورد اعتراض به دستور وزیر کشور، ابطال مصوبه عملاً منتفی بوده و اثری بر آن مترتب نخواهد بود که بدین لحاظ تقاضای رد شکایت مطروحه را می‌نماید.»

شماره ۴۹۱/۹۴

۱۳۹۶/۵/۲۱

بسمه تعالی

جناب آقای جاسبی

مدیرعامل محترم روزنامه رسمی جمهوری اسلامی ایران

با سلام

یک نسخه از رأی هیأت عمومی دیوان عدالت اداری به شماره دادنامه ۴۱۲ مورخ ۱۳۹۶/۵/۳ با موضوع:

«ابطال ماده (۲۱-۶) تعرفه عوارض و بهای خدمات شهرداری ارومیه در سالهای ۱۳۹۲ و ۱۳۹۳ مصوب شورای اسلامی شهر ارومیه» جهت درج در روزنامه رسمی به پیوست ارسال می‌گردد.

مدیرکل هیأت عمومی و سرپرست هیأت‌های تخصصی دیوان عدالت اداری - مهدی دربین

تاریخ دادنامه: ۱۳۹۶/۵/۳ شماره دادنامه: ۴۱۲ کلاس پرونده: ۴۹۱/۹۴

مرجع رسیدگی: هیأت عمومی دیوان عدالت اداری

شاکی: بانک پارسیان با وکالت آقای داود دوستعلی

موضوع شکایت و خواسته: ابطال ماده (۶ - ۲۱) تعرفه عوارض و بهای خدمات

شهرداری ارومیه در سالهای ۱۳۹۲ و ۱۳۹۳ مصوب شورای اسلامی شهر ارومیه

گردش کار: آقای داود دوستعلی به وکالت از بانک پارسیان به موجب دادخواستی

ابطال ماده (۶ - ۲۱) تعرفه عوارض و بهای خدمات شهرداری ارومیه در سالهای ۱۳۹۲ و ۱۳۹۳ مصوب شورای اسلامی شهر ارومیه در خصوص عوارض محل فعالیت و بهاء خدمات بانکها و مؤسسات مالی و اعتباری و عوارض استقرار بر محل بانکها و مؤسسات مالی و اعتباری را خواستار شده و در جهت تبیین خواسته اعلام کرده است که:

علی ایحال با توجه به مطالب ابرازی فوق و با توجه به دلایل و استدلال قانونی آورده شده من جمله آرای متعدد هیأت عمومی دیوان عدالت اداری که همگی مؤید محلی نبودن فعالیت بانکها و کشوری و به صورت ملی بودن فعالیت آنها می باشد و بانکها را مشمول پرداخت عوارض محلی نیز ندانسته اند و با توجه به بطلان تعدادی از مصوبات شورای اسلامی شهر ارومیه در هیأت عمومی دیوان عدالت اداری با موضوع وضع عوارض محلی برای بانکها، مستند به مواد ۱۲ و ۱۳ قانون تشکیلات و آیین دادرسی دیوان عدالت اداری تقاضای رسیدگی و صدور حکم شایسته در جهت طرح پرونده در هیأت عمومی دیوان عدالت اداری با موضوع ابطال ماده ۲۵ [۲۱] تعرفه عوارض سالهای ۱۳۹۲ و ۱۳۹۳ شورای اسلامی شهر ارومیه و مصوبات سالهای ۱۳۹۱ الی ۱۳۹۳ شورای اسلامی شهر ارومیه و بندهایی که مربوط به وضع عوارض با عنوان عوارض استقرار بر محل فعالیت برای بانکها می باشد را مستند به ماده ۱۲ و ۱۳ قانون تشکیلات و آیین دادرسی دیوان عدالت اداری دارم.

در ضمن بدین وسیله با توجه به توضیحات فوق اعلام می دارد هیچ یک از مصوبات در اختیار موکل نمی باشد لذا تقاضای اعمال قانون وفق تبصره ۲ ماده ۲۰ قانون تشکیلات و آیین دادرسی دیوان عدالت اداری را دارم.»

متن تعرفه های مورد اعتراض به قرار زیر است:

«متن تعرفه عوارض و بهاء خدمات شهرداری ارومیه و سازمانهای تابعه سال ۱۳۹۲

.....

.....

ماده (۶-۲۱) عوارض محل فعالیت و بهاء خدمات بانکها و مؤسسات مالی و اعتباری: عوارض محل فعالیت و بهاء خدمات بانکها با فرمول زیر محاسبه و وصول خواهد گردید:

عوارض سالیانه $3 P \times S =$ مساحت $S =$ قیمت منطقه ای $P =$

عوارض سالیانه عابر بانک $6 P \times S =$ مساحت اعیانی $P =$ قیمت منطقه ای دفترچه دارایی

متن تعرفه عوارض و بهاء خدمات شهرداری ارومیه و سازمانهای تابعه سال ۱۳۹۳

ماده (۶-۲۱) عوارض استقرار بر محل بانکها و مؤسسات مالی و اعتباری:

عوارض بر استقرار محل فعالیت بانکها با فرمول زیر محاسبه و وصول خواهد گردید:

عوارض سالیانه $5 P \times S =$ مساحت $S =$ قیمت منطقه ای $P =$

عوارض سالیانه عابر بانک $8 P \times S =$ مساحت $S =$ قیمت منطقه ای دفترچه دارایی»

رئیس شورای اسلامی شهر ارومیه به موجب لایحه شماره ۳۹۲۳-۱۳۹۲/۱۱/۷ نامه شماره ۱۵/۲۲۰۲۴-۱۳۹۴/۷/۲۸ شهرداری ارومیه را به عنوان پاسخ ارسال کرده که متن آن به قرار زیر است:

«اولاً: با تأمل و دقت نظر در مندرجات دادخواست تنظیمی ظاهراً بانک شاکی از وضع عوارض استقرار در محل فعالیت ناشی از ارائه خدمات بانکی در مصوبات سالهای ۱۳۹۱، ۱۳۹۲ و ۱۳۹۳ شورای اسلامی شهر ارومیه شکایت دارد که با احاله به کمیسیون ماده ۷۷ قانون شهرداریها مورد تأیید قرار گرفته و رأی قطعی صادر شده است اینکه مستندات مبحث عنه را به عنوان ادله اثباتی ضمیمه دادخواست خود بنماید از این حیث به نظر می رسد ادله مثبتیه مورد ادعا به هنگام طرح شکایت به دادگاه اقامه و ارائه نشده است و هکذا رأی قطعی صادره کمیسیون فوق الاشعار ضمیمه و ارائه نگردیده است و بنائاً ادعای معون واهی و بلا دلیل تلقی می شود.

ثانیاً: برابر سوابق موجود در شهرداری و ایضاً مطابق نامه شماره ۱۰۶۴-د/۱۳۹۴/۷/۴ اداره درآمدهای عمومی شهرداری ارومیه که رونوشت آن عیناً به پیوست ارائه می گردد. بانک شاکی از بابت موضوع عوارض متعلقه در محل استقرار فعالیتها بانکها در سالهای ۱۳۹۲ و ۱۳۹۳ و بر اساس امعان نظر و حکم صادره کمیسیون ماده ۷۷ به مبلغ مقید در حق شهرداری محکوم شده است بدیهی است با عدم تمکین از رأی صادره با صدور اجراییه از طریق مراجع و مبادی اجرایی به حیطة وصول و اجراء گذاشته خواهد شد زیرا که رأی صادره قطعی کمیسیون مزبور در حکم اسناد لازم الاجرا و ثبوتی می باشد.

ثالثاً: تعرفه عوارض شهرداری در مورد محلها بانکها مورد ادعایی قانوناً به انطباق بند ۲۶ ماده ۵۵ قانون شهرداریها و ماده ۳۰ آیین نامه مالی شهرداریها و ماده ۸۰ قانون شوراها و بندهای ۲۹ و ۱۶ و ۲۶ ماده ۷۶ قانون شورا و تبصره ۱ ماده ۵۰ قانون برنامه سوم توسعه اقتصادی و ماده ۵۰ قانون مالیات بر ارزش افزوده تعیین و به اجرا گذارده می شود به علاوه شاکی دلیلی بر ابطال مصوبات مورد اشاره شورای اسلامی و یا ازاله مواد قانونی مزبور اقامه و ارائه نکرده و یا اینکه مصوبات شورا در سالهای ۱۳۹۱ و ۱۳۹۲ و ۱۳۹۳ به قوت و اعتبار خود باقی است رأی کمیسیون ماده ۷۷ هم قانوناً به جهات و منشاء مزبور باقی تلقی می گردد.

بنا به مراتب منعکسه در فوق دعوی مطروحه بلا دلیل تلقی و متکی و مقرون به ادنی دلیل قانونی و اثباتی نمی باشد و استدعای بذل عنایت و رد دعوی مطروحه را دارد.

«۱- شهرداری شهر ارومیه در سال ۱۳۹۳ برای شعبه بانک پارسیان (موکل) مبلغ ۱/۱۱۳/۰۰۰/۰۰۰ ریال را به عنوان عوارض استقرار بر محل فعالیت در سالهای ۱۳۹۲ و ۱۳۹۳ تعیین و اعلام داشتند که موضوع از سوی شهرداری جهت بررسی و رسیدگی به کمیسیون ماده ۷۷ قانون شهرداریها ارجاع و رسیدگی شد لیکن حسب دادنامه صادره، این کمیسیون با استناد مدارک موجود در پرونده و ماده ۲۵ [۲۱] تعرفه عوارض سالهای ۱۳۹۲ و ۱۳۹۳، موکل را موظف به پرداخت عوارض تحت عنوان عوارض استقرار بر محل فعالیت در حق شهرداری نمود.

دفاعیات در جهت ابطال مصوبات شورای اسلامی شهر ارومیه:

(۱) نظر به اینکه مستنبط از ماده ۵ قانون اصلاح موادی از قانون برنامه سوم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران و چگونگی برقراری و وصول عوارض و سایر وجوه از تولیدکنندگان کالا، ارائه دهندگان خدمات و کالاهای وارداتی مصوب ۱۳۸۱/۱۰/۲۲، برقراری عوارض به درآمدهای مأخذ محاسبه مالیات و سود سهام شرکتها ممنوع می باشد و با توجه به اینکه بانکها براساس بند (الف) ماده ۳۱ قانون پولی و بانکی کشور مصوب ۱۳۵۱/۴/۱۸، به صورت شرکتهای سهامی فعالیت می نمایند و از بابت درآمد حاصل از خدماتی که ارائه می دهند، مالیات پرداخت می نمایند، لذا بانکها با وصف پرداخت مالیات بر درآمد، به شرح ماده قانونی صدرالذکر تکلیفی برای پرداخت عوارض دیگری ندارند، از این رو وضع عوارض برای بانکها توسط شورای اسلامی شهر ارومیه غیرقانونی می باشد.

(۲) ماده ۵۰ قانون مالیات بر ارزش افزوده مصوب ۱۳۸۷/۲/۱۷ کمیسیون اقتصادی مجلس شورای اسلامی که پس از موافقت مجلس با اجرای آزمایشی آن به مدت ۵ سال در ۱۳۸۷/۳/۲ به تأیید شورای نگهبان رسیده است، برقراری هرگونه عوارضی را برای بانکها توسط شوراها و سایر مراجع ممنوع کرده است. این ماده مقرر می دارد: «برقراری هر گونه عوارض... همچنین برقراری عوارض به درآمدهای مأخذ محاسبه مالیات، سود سهام شرکتها، سود اوراق مشارکت، سود سپرده گذاری و سایر عملیات مالی اشخاص نزد بانکها و مؤسسات اعتباری غیربانکی مجاز، توسط شوراها و سایر مراجع ممنوع است.»

(۳) ماده ۵۲ قانون یاد شده نیز دلیل دیگری بر عدم صلاحیت شورای اسلامی شهر در تصویب عوارض بر بانکها است. ماده مذکور مقرر می دارد: «برقراری و دریافت هر گونه مالیات غیرمستقیم و عوارض دیگر از تولیدکنندگان کالاها و ارائه دهندگان خدمات ممنوع می باشد.»

(۴) بند ب ماده ۳۰ قانون وصول برخی از درآمدهای دولت و مصرف آن در موارد معین مصوب سال ۱۳۷۳ اشعار می دارد: وضع هر گونه عوارض دیگر، غیر از موارد پیش بینی شده در قانون مذکور برای بانکها منوط به تصویب شورای اقتصاد است نه مرجع دیگری. با توجه به ماده یاد شده، تصویب عوارض برای بانکها از صلاحیت شورای شهر خارج است و بانکها صرفاً عوارض خود را با استناد به مصوبات شورای اقتصاد و ریاست جمهوری پرداخت می کنند. (۵) حسب دادنامه های صادره متعدد و استدلالهای هماهنگ و مکرر در هیأت عمومی دیوان عدالت اداری «حکم مقرر در تبصره ماده ۵۰ قانون مالیات بر ارزش افزوده مصوب ۱۳۸۷/۲/۱۷، مبنی بر این که شوراها و شورای اسلامی شهر و بخش برای وضع هر یک از عوارض محلی جدید که تکلیف آنها در این قانون مشخص نشده باشد، موظفند موارد را حداکثر تا پانزدهم بهمن ماه هر سال برای اجرا در سال بعد تصویب و اعلام دارند، دلالت بر این معنی دارد که شوراها و شورای اسلامی شهر برای تصویب عوارض محلی صلاحیت دارند، صلاحیت تعیین و تصویب عوارض کشوری و ملی را ندارند و به تبع آن با توجه به اینکه حوزه فعالیت بانکها غیرمحلی و کشوری است شوراها و شورای اسلامی شهر صلاحیت تعیین عوارض را برای بانکها ندارد.» لذا شورای اسلامی شهر ارومیه مرجع تعیین و وضع عوارض بهای خدمات برای بانکها نمی باشد و تعیین عوارض از سوی آن شورا برای بانکها تخلف واضح و آشکار از متن قانون می باشد.

(۶) وحدت ملاک آراء شماره ۲۱۹-۱۳۹۱/۴/۲۶ و ۱۶۸۱ الی ۱۷۳۵-۱۳۹۳/۱۰/۸ و ۷۲۴-۷۵۹-۱۳۹۱/۱۰/۱۱ و تعداد کثیری رأی صادره از هیأت عمومی دیوان عدالت اداری که از نظر موضوع و محتوی با موضوع مورد بحث کاملاً مطابقت دارد و بر اساس آراء مذکور مصوبات مشابه صادر شده از سوی شورای اسلامی شهر ارومیه و سایر شهرها مغایر با قانون تشخیص و ابطال شده اند را بایست مدنظر قرار داد، چنانچه استدلالهای مضبوط در این دادنامه ها موجبات ابطال ماده ۲۵ [۲۱] تعرفه عوارض سالهای ۱۳۹۲ و ۱۳۹۳ شورای اسلامی شهر ارومیه و مصوبات سالهای ۱۳۹۱ الی ۱۳۹۳ شورای اسلامی شهر ارومیه و بندهایی که مربوط به وضع عوارض با عنوان عوارض استقرار بر محل فعالیت برای بانکها می باشد را نیز فراهم آورده و در بند ۱۳ دادنامه شماره ۱۶۸۱ الی ۱۷۳۵-۱۳۹۳/۱۰/۸ مصوبات مربوط به عوارض کسب و پیشه این شهر ابطال گردیده لیکن شورای اسلامی شهر ارومیه بدون دلیل قانونی جدید مجدداً مصوباتی تحت همین عنوان یا عناوین دیگر را تصویب کرده است.

«احتراماً، به استحضار می‌رساند، شورای اسلامی شهر شیراز به موجب مصوبه فوق‌الذکر مبادرت به تعیین عوارضی تحت عنوان عوارض سالیانه خدمات مورد استفاده فعالان اقتصادی نموده و به صورت ماهیانه از طریق شهرداری اقدام به وصول آن می‌نماید. صرف نظر از غیرقانونی و من غیرحق بودن مصوبه یاد شده شهرداری شیراز پس از مطالبه عوارض مزبور با طرح پرونده در کمیسیون ماده ۷۷ قانون شهرداری اقدام به صدور آرا متعدد مبنی بر محکومیت بانک به پرداخت عوارض به استناد مصوبه فوق‌الذکر کرده است. لذا با التفات به اینکه برابر مقررات و به شرح ذیل الذکر و مستندات ابرازی مصوبه شورای اسلامی شیراز خارج از اختیارات شورای اسلامی وضع گردیده از محضر ریاست ارجمند دیوان و قضات هیأت عمومی استدعای رسیدگی و ابطال مصوبه یاد شده را دارد.

۱- برابر اصل ۵۱ قانون اساسی و ماده ۱ قانون اصلاح موادی از برنامه توسعه سوم اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران برقراری هرگونه مالیات و عوارض باید به موجب قانون باشد که مبنای قانونی وصول عوارض مذکور (بهاء خدمات) توسط شهرداری مشخص نمی‌باشد و به استناد ماده ۵۲ قانون مالیات بر ارزش افزوده از تاریخ لازم‌الاجرا شدن این قانون، قانون اصلاح موادی از برنامه سوم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی کشور و چگونگی برقراری و وصول عوارض و سایر وجوه از تولیدکنندگان کالا و ارائه‌دهندگان خدمات لغو گردیده و برقراری هر گونه عوارض برای ارائه‌دهندگان خدمات ممنوع می‌باشد.

۲- به موجب ماده ۵۰ قانون مالیات بر ارزش افزوده برقراری هر گونه عوارض و سایر وجوه برای ارائه‌دهندگان خدمات که در این قانون تکلیف مالیات و عوارض آنها معین شده و همچنین برقراری عوارض بر درآمدهای مأخذ محاسبه مالیات و ... و سایر عملیات مالی اشخاص نزد بانکها و مؤسسات اعتباری غیربانکی مجاز توسط شورای اسلامی و سایر مراجع ممنوع می‌باشد و به صراحت بند ۱۱ از ماده ۱۲ قانون مذکور خدمات بانکی و اعتباری بانکها و ... از پرداخت مالیات معاف بوده و نیز وفق مواد ۳۸ و ۳۹ این قانون نرخ عوارض شهرداریها در رابطه با کالا و خدمات بانکی که می‌باید برای آنها عوارض پرداخت گردد کاملاً احصا شده و بانکها از این بابت معاف از پرداخت هر گونه عوارض می‌باشند.

۳- نظر به اینکه به موجب ماده ۵۰ قانون مالیات بر ارزش افزوده برقراری و دریافت هر گونه عوارض ملی و محلی صرفاً به موجب این قانون صورت می‌پذیرد و این قانون ماهوی از حیث زمانی مؤخر بر ماده ۷۱ قانون تشکیلات، وظایف و انتخابات شورای اسلامی و انتخاب شهرداران مصوب ۱۳۷۵ می‌باشد و وضع عوارض محلی مغایر با قانون مالیات بر ارزش افزوده را از سایر مراجع سلب نموده و از سوی دیگر بانکها مشمول قانون نظام صنفی نبوده و اطلاق صنف نسبت به بانکها و محدود نمودن خدمات بانکها در سطح محلی در تعارض با ماهیت و فعالیت آنها می‌باشد. چرا که بانکها به موجب قانون پولی و بانکی کشور و سایر مقررات خاص اداره می‌شوند و زیر نظر بانک مرکزی بوده و درآمدها و هزینه‌های آنها تابع دستورالعملها و نظامات بانک مرکزی و مراجع قانونی دیگر از جمله مجمع عمومی بانکها و شورای اقتصادی می‌باشند و خدماتی که بانکها ارائه می‌نمایند در حد خدمات عمومی و در سطح کشور و ملی محسوب می‌گردد و اختصاص به محل خاصی ندارد معیناً نوع عوارضی که شهرداری مطالبه نموده کلی و مبهم بوده و خدماتی که بنا بر ادعای شهرداری به طور خاص به بانک ارائه می‌نماید و بابت آن مطالبه عوارض نموده معلوم نمی‌باشد.

۴- وضع هرگونه عوارض به عنوان بهاء خدمات و عوارض محلی برای بانکها صرف‌نظر از اینکه محمل قانونی ندارد می‌باید این نوع عوارض در قبال ارائه خدمات خاص و ویژه و مشخصی غیر از آنچه وظیفه عمومی شهرداری است و به تمامی آحاد جامعه ارائه می‌گردد از بانکها وصول گردد حال آن که شهرداری هیچ گونه خدمات خاصی غیر از آنچه خدمت عمومی محسوب و برابر بندهای ۱ و ۲ ماده ۵۵ قانون شهرداری از جمله وظایف شهرداری می‌باشد به بانکها ارائه نمی‌نماید که از بابت آن مستحق مطالبه عوارض مزبور باشد و اخذ عوارض بدون ضابطه و مستند قانونی خود موجب اخلال در نظم اقتصادی و لطمه به منافع عمومی کشور می‌گردد.

لذا شوراهای اسلامی قانوناً نمی‌توانند نسبت به شعب بانکها که فعالیت آنها برون‌شهری یا برون استانی می‌باشد وضع عوارض نمایند زیرا تصمیم‌گیری در مورد هر یک از بانکها ممکن است تسری به بانکهای سراسری کشور با اعمال سلیقه در اخذ عوارض گردد و هدف قانونگذار وضع قوانین فوق‌الذکر نیز جلوگیری از تشتت و تعدد مراجع در وصول عوارض بوده تا کلیه بانکها سراسر کشور تحت یک ضابطه و قانون واحد قرار گیرند. در همین راستا هیأت عمومی دیوان عدالت اداری برابر رأی وحدت رویه شماره ۲-۱۳۸۹/۱/۱۶ با توجه به اینکه حوزه فعالیت بانکها و شعب آنها در نقاط مختلف کشور بوده و محلی تلقی می‌شوند وضع عوارض محلی و بهاء خدمات برای بانکها توسط شورای اسلامی را مغایر قانون تشخیص داده است.

هیأت عمومی دیوان عدالت اداری در تاریخ ۱۳۹۶/۳/۵ با حضور رئیس و معاونین دیوان عدالت اداری و رؤسا و مستشاران و دادرسان شعب دیوان تشکیل شد و پس از بحث و بررسی با اکثریت آراء به شرح زیر به صدور رأی مبادرت کرده است.

رأی هیأت عمومی

اولاً: ۱- مطابق بندهای ۱۶ و ۲۶ ماده ۷۱ قانون تشکیلات، وظایف و انتخابات شوراهای اسلامی کشور و انتخاب شهرداران مصوب سال ۱۳۷۵، تصویب لوائح برقراری یا لغو عوارض شهر و همچنین تغییر نوع و میزان آن و نرخ خدمات ارائه شده توسط شهرداری و سازمانهای وابسته با رعایت مقررات مربوط از جمله وظایف شوراهای اسلامی شهر می‌باشد. ۲- مطابق تبصره ۱ ماده ۵۰ قانون مالیات بر ارزش افزوده که از ابتدای سال ۱۳۸۸ لازم‌الاجرا شده شوراهای اسلامی شهر موظفند جهت وضع عوارض محلی جدید که تکلیف آنها در این قانون مشخص نشده حداکثر تا ۱۵ بهمن هر سال برای اجرا در سال بعد تصویب و اعلام نمایند. ۳- به موجب ماده ۱ قانون مالیات بر ارزش افزوده مصوب سال ۱۳۸۷، عرضه کالا و ارائه خدمات در آن و همچنین واردات و صادرات آنها از تاریخ لازم‌الاجرا شدن قانون از ابتدای سال ۱۳۸۸ مشمول مقررات این قانون قرار گرفته است و به موجب ماده ۵۲ همان قانون مقرر شده است «از تاریخ لازم‌الاجرا شدن این قانون، قانون اصلاح موادی از قانون برنامه سوم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران و چگونگی برقراری و وصول عوارض و سایر وجوه از تولیدکنندگان کالا، ارائه‌دهندگان خدمات و کالاهای وارداتی و اصلاحیه‌های بعدی آن و سایر قوانین و مقررات خاص و عام مغایر مربوط به دریافت هرگونه مالیات غیرمستقیم و عوارض بر واردات و تولید کالاها و ارائه خدمات لغو گردیده و برقراری و دریافت هرگونه مالیات غیرمستقیم و عوارض دیگر از تولیدکنندگان و واردکنندگان کالاها و ارائه‌دهندگان خدمات ممنوع می‌باشد.» ثانیاً: شعب بانکها که در سراسر کشور مستقرند دارای شخصیت حقوقی واحدی بوده و ملی تلقی شده و غیرمحلی می‌باشند و اختیارات شوراهای اسلامی شهر در وضع عوارض موضوع بندهای ۱۶ و ۲۶ ماده ۷۱ و ماده ۷۷ اصلاحی قانون تشکیلات، وظایف و انتخابات شوراهای اسلامی کشور و انتخاب شهرداران مقید به وضع عوارض محلی جدید با رعایت ممنوعیتهای مذکور در مواد ۵۰ و ۵۲ قانون مالیات بر ارزش افزوده می‌باشد و در آراء متعدد هیأت عمومی به غیرمحلی بودن آنها تأکید شده است، بنابراین ماده ۶ - ۲۱ تعرفه عوارض و بهاء خدمات شهرداری ارومیه در سالهای ۱۳۹۲ و ۱۳۹۳ مصوب شورای اسلامی ارومیه در خصوص عوارض محل فعالیت و بهاء خدمات بانکها و مؤسسات مالی و اعتباری و عوارض استقرار بر محل بانکها و مؤسسات مالی و اعتباری، خلاف قانون و خارج از حدود اختیارات مرجع تصویب تشخیص می‌شود و به استناد بند ۱ ماده ۱۲ و مواد ۱۳ و ۸۸ قانون تشکیلات و آیین دادرسی دیوان عدالت اداری مصوب سال ۱۳۹۲ از تاریخ تصویب ابطال می‌شود.

رئیس هیأت عمومی دیوان عدالت اداری - محمدکاظم بهرامی

شماره هـ/۱۸۰/۹۵

۱۳۹۶/۵/۲۱

بسمه تعالی

جناب آقای جاسبی

مدیرعامل محترم روزنامه رسمی جمهوری اسلامی ایران

با سلام

یک نسخه از رأی هیأت عمومی دیوان عدالت اداری به شماره دادنامه ۴۱۳ مورخ ۱۳۹۶/۵/۳ با موضوع:

«مصوبه شماره ۱۳۹۴/۹/۱۷ - ۹۴/۴۷۰۳/ص - شورای اسلامی شهر شیراز در خصوص هزینه سالیانه خدمات از کلیه اماکن مورد استفاده فعالان اقتصادی به استثنای مشمولین قانون نظام صنفی از حیث تسری و شمول مصوبه مذکور به بانکهای کشور به لحاظ مغایرت با قانون و خروج از حدود اختیارات مرجع تصویب ابطال می‌شود.» جهت درج در روزنامه رسمی به پیوست ارسال می‌گردد.

مدیرکل هیأت عمومی و سرپرست هیأت‌های تخصصی دیوان عدالت اداری - مهدی دربین

تاریخ دادنامه: ۱۳۹۶/۵/۳ شماره دادنامه: ۴۱۳ کلاس پرونده: ۱۸۰/۹۵

مرجع رسیدگی: هیأت عمومی دیوان عدالت اداری

شاکتی: بانک رفاه کارگران

موضوع شکایت و خواسته: ابطال مصوبه شماره ۱۳۹۴/۹/۱۷ - ۹۴/۴۷۰۳/ص

شورای اسلامی شهر شیراز

گردش کار: بانک رفاه کارگران به موجب دادخواستی ابطال مصوبه شماره ۹۴/۴۷۰۳/ص

- ۱۳۹۴/۹/۱۷ شورای اسلامی شهر شیراز را خواستار شده و در جهت تبیین خواسته اعلام کرده است که:

«رئیس محترم هیأت عمومی دیوان عدالت اداری

با سلام

با احترام، بازگشت به نامه شماره ۱۸۰/۹۵ - ۱۳۹۵/۳/۸ موضوع دادخواست بانک رفاه کارگران به طرفیت شورای اسلامی مبنی بر ابطال مصوبه شماره ۴۷۰۳/۹۴/ص - ۹۴/۹/۱۷ شورای اسلامی شهر شیراز، بدین وسیله مراتب ذیل در رد ادعای شاکي و تبیین اقدامات شورا حضور حضرتعالی و قضات دیوان معروض می‌گردد:

۱- علیرغم استدلال شاکي، اصل ۵۱ قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران، به وضع مالیات، طبق قانون تأکید نموده و قابل ذکر است که سخنی از عوارض به میان نیاورده است و اصولاً مالیات و عوارض دو مقوله متفاوت بوده و هیچ گونه ارتباطی به هم ندارد و در رابطه با نحوه وضع عوارض به قوانین مختلفی اشاره شده که قانون تشکیل شوراهای اسلامی شهر یکی از این قوانین می‌باشد.

۲- مصوبه شماره ۸۰ اصلاحی قانون شوراهای مرجع مورد نظر مصوبه شورا را خلاف قانون ندانسته و شورا پس از قطعیت، مصوبه را جهت اجرا به شهرداری ابلاغ نموده است.

۳- قانون اصلاح موادی از برنامه توسعه سوم اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی جمهوری اسلامی ایران، به استناد قانون مالیات بر ارزش افزوده ملغی گردیده و قابلیت استناد ندارد، هر چند در ماده ۵ قانون مذکور صرفاً اخذ عوارض از درآمدهای مأخذ مطالبه مالیات، سود سهام شرکتهای، سود اوراق مشارکت، سود سپرده‌گذاری و سایر عملیات مالی اشخاص نزد بانکها و مؤسسات اعتباری غیربانکی مجاز، منع گردیده است حال آن که موضوع مصوبه شورای اسلامی شهر اخذ هزینه خدمات از اماکن و ساختمانهای مورد استفاده بانک که از خدمات شهر استفاده می‌نمایند می‌باشد و ارتباطی به درآمدهای بانک ندارد.

۴- شاکي در بند ۲ دادخواست به استناد ماده ۵۰ قانون مالیات بر ارزش افزوده و در ادامه مستند به بند ۱۱ ماده ۱۲ قانون مذکور مبنی بر معافیت خدمات بانکی اشاره نموده و به تبع آن خود را از پرداخت عوارض نیز معاف دانسته است حال آن که اولاً: معافیت مالیات هیچ گونه ارتباطی به پرداخت عوارض ندارد و ثانیاً: همان گونه که اعلام شد عوارض شهرداری بر املاک بانکها است نه خدمات آنها. ثالثاً: عدم اخذ عوارض نیاز به نص صریح قانون دارد و نمی‌توان از وحدت ملاک قوانین معافیت مالیاتی، معافیت عوارض را استنباط نمود.

۵- علیرغم اعتقاد شاکي ماده ۷۱ قانون تشکیلات شوراهای صلاحیت و وظایف شوراهای احصاء کرده است که وضع عوارض نیز یکی از وظایف شوراهای است همچنین در بند ۲۶ ماده ۷۱ قانون مذکور نیز بر تصویب هزینه خدمات تأکید نموده، علاوه بر این در بند الف ماده ۱۷۴ قانون برنامه پنجم توسعه بر تصویب بهاء خدمات بهره‌برداري از واحدهای احداثی در کاربریهای اداری، تجاری و... تأکید شده و شورا نیز با این رویکرد نسبت به تصویب هزینه خدمات اقدام کرده است.

۶- در تبصره ذیل ماده ۱۸۱ قانون برنامه پنجم توسعه قانونگذار هرگونه تخفیف، بخشودگی حقوق و عوارض شهرداریها توسط دولت و قوانین مصوب را منوط به تأمین آن از بودجه عمومی کشور نموده و تأکید کرده است در غیراین صورت بخشودگی و تخفیف حقوق و عوارض شهرداری ممنوع است، بنابراین از آنجا که این قانون در سال ۱۳۸۹ ابلاغ گردیده است از نظر زمانی مؤخر بر قانون مالیات بر ارزش افزوده که مصوب ۱۳۸۷ است، می‌باشد، لذا شاکي نمی‌تواند به قانون مالیات بر ارزش افزوده جهت معافیت خود استناد نماید. هر چند قانون مالیات بر ارزش افزوده ناظر بر ارائه خدمات می‌باشد و ارتباطی به عوارض مرتبط با ابنیه و ساختمانها ندارد.

۷- شاکي در بند ۴ دادخواست ارائه خدمات شهرداری به بانکها را منکر شده و اعلام نموده است شهرداریها هیچ گونه خدماتی را به بانک ارائه نمی‌نمایند در حالی که:

- چنانچه خدمات شهرداری در شهرها نبود آیا فعالیت بانکها در شهرها معنی پیدا می‌کرد؟

- علت افتتاح بانکها در خیابانها با امکانات زیاد چه می‌تواند باشد؟

- زباله بانکها را چه کسی و با چه هزینه‌ای جمع‌آوری می‌کند؟

- ساختمان خیابانها که بانکها ساختمان خود را در آنها احداث می‌کنند به وسیله چه ارگانی انجام شده است؟

- ساختمان پارکینگها که مورد استفاده مراجعین مشاغل مختلف مخصوصاً بانکها قرار می‌گیرد را چه دستگاهی و با چه هزینه‌ای می‌سازد؟

- احداث پارکها، اقدامات ترافیکی، نصب تابلوها و هزاران خدمات دیگر توسط چه ارگانی انجام می‌پذیرد؟

اگر منصف باشیم باید موفقیت بانکها در کسب سودهای سرشار را ناشی از امکانات ایجاد شده توسط شهرداریها بدانیم و اصولاً چنانچه خدمات شهرداری وجود نداشت بانکها قادر به ارائه خدمات به مشتریان خود نبودند.

۸- مصوبه موضوع شکایت منحصر به بانکها نمی‌باشد و به دلالت متن آن، کلیه مشاغل و صنوفی که در سطح شهر فعالیت دارند و از خدمات شهرداری استفاده می‌نمایند را شامل می‌گردد و این مصوبه اختصاص به بانکها ندارد بدیهی است بانکها نیز همانند

۵- با عنایت به این که مستنداً به تبصره ۱ ماده ۵۰ قانون مالیات بر ارزش افزوده شورای اسلامی شهر صرفاً در حوزه محلی صلاحیت تعیین و وضع عوارض را دارد و با امعان نظر به اینکه حوزه فعالیت بانکها محلی محسوب نمی‌گردد و شورای اسلامی شیراز صلاحیت وضع عوارض شهری و بهای خدمات برای بانکها را نداشته است دادخواست ابطال مصوبه مربوط به سال ۱۳۸۴ در دیوان عدالت اداری ثبت و به موجب رأی شماره ۷۲۴ الی ۷۵۹ هیأت عمومی دیوان عدالت اداری مصوبه شورای اسلامی شهر شیراز که مستند آراء کمیسیون ماده ۷۷ بوده ابطال گردیده است، لذا شهرداری حق دریافت عوارض یاد شده را نداشته و آراء کمیسیون نیز بر خلاف مقررات صادر شده و مغایر با رأی هیأت عمومی دیوان عدالت اداری است.

۶- همچنین به موجب رأی وحدت رویه شماره ۵۹ - ۱۳۹۴/۱/۲۴ هیأت عمومی دیوان عدالت اداری در خصوص مصوبه شورای اسلامی شهر شیراز و در مورد بهای خدمات از بانکها، صندوقهای قرض‌الحسنه و سایر مؤسسات مالی و اعتباری و دفاتر خدمات بیمه مربوط به سال ۱۳۹۲، این مصوبه مغایر مفاد حکم مقرر در ماده ۹۲ قانون تشکیلات و آیین دادرسی دیوان عدالت اداری مصوب سال ۱۳۹۲ تشخیص و مستنداً به مواد ۹۲، ۸۸، ۱۲ قانون پیش گفته مصوبه فوق‌الذکر ابطال گردیده است.

۷- علاوه بر این برابر رأی شماره ۹۹ - ۱۳۹۳/۳/۱۷ شعبه اول تشخیص دیوان عدالت اداری اخذ عوارض صدرالذکر به جهت محلی نبودن حوزه فعالیت بانکها بر خلاف مقررات و فاقد وجهت قانونی شناخته شده است.

۸- مستنداً به ماده ۱۲ آیین‌نامه اجرایی نحوه وضع عوارض توسط شوراهای اسلامی شوراهای مصوب سال ۱۳۷۸ می‌باید تشریفات قانونی تصویب عوارض صورت پذیرد و به تأیید استانداردی و وزارت کشور برسد که در مانحن فیه مقررات یاد شده مراعات نگردیده و حتی حسب مفاد نامه شماره ۶۲۹/۹۲۷۹/۴۹۷۹۲ - ۱۳۸۴/۱۱/۳۰ وزیر امور اقتصادی و دارایی مراتب به طور صریح به عنوان وزیر کشور در خصوص عمل به دستور مقام ریاست جمهوری مبنی بر عدم تسری عوارض مذکور به بانکها تأیید گردیده است.

علیهذا با عنایت به مراتب معروضه صدور حکم به ابطال مصوبه شماره ۹۴/۴۷۰۳/ص - ۱۳۹۴/۹/۱۷ شورای اسلامی شهر شیراز مورد استدعاست.»

متن مصوبه مورد اعتراض به قرار زیر است:

«مصوبه

نامه شماره ۹۴/۵۱۳/ش ش - ۱۳۹۴/۹/۲ فرماندار شهرستان شیراز مبنی بر ایراد به مصوبه شماره ۹۴/۴۱۹۲/ص - ۱۳۹۳/۸/۲۰ در خصوص هزینه سالیانه خدمات از کلیه اماکن مورد استفاده فعالان اقتصادی به استثنای مشمولین قانون نظام صنفی و... پس از وصول و ثبت به شماره ۹۴/۵۸۴۸/ص - ۱۳۹۳/۹/۴ و دبیرخانه شورا، در یکصد و بیست و هشتمین جلسه علنی شورای اسلامی شهر شیراز مورخ ۱۳۹۴/۹/۱۶ با حضور ۱۹ نفر از اعضاء شورا مطرح و مستند به مواد ۷۱ و ۸۰ اصلاحی قانون شوراهای و با رأی موافق مصوبه شماره ۹۴/۴۱۹۲/ص - ۹۴/۸/۲۰ اصلاح و طی

ماده واحد:

در جهت ایجاد درآمد پایدار شهرداری نظر به استفاده فعالان اقتصادی اعم از صاحبان حرف و مشاغل، دفاتر تجاری، مشاغل خدماتی، بنگاه‌های اقتصادی، متصدیان معاملات تجاری، مشمولین قوانین خاص از خدمات شهری از جمله فضای سبز، پارکینگ، آسفالت بلوارها و پیاده‌روها، اتوبوس، آتش نشانی و... در جهت جبران قسمتی از هزینه سرانه، سهم این گونه مکانها تحت عنوان هزینه سالیانه به شرح فرمول ذیل محاسبه و از استفاده‌کنندگان اماکن دریافت گردد.

هزینه سالیانه سرانه خدمات - ساخت زیربنای واحد استفاده‌کننده B

B: عبارت است از یک درصد قیمت روز زمین موضوع مصوبه شماره ۹۳/۵۸۵۰/ص

- ۱۳۹۳/۱۱/۹ شورای اسلامی شهر

تبصره ۱: بالکن و نیم طبقه جزء مساحت زیر بنای واحد استفاده‌کننده لحاظ می‌گردد. پارکینگ، انباری و تأسیسات در طبقات جزء مساحت محاسبه نمی‌گردد.

تبصره ۲: حداکثر متراژ مساحت مورد محاسبه برای هزینه سالانه سرانه خدمات ۲۰۰ مترمربع می‌باشد.

تبصره ۳: مدت زمان اجرای مصوبه یک سال از تاریخ تصویب بوده و پس از پایان مدت شهرداری می‌باید موضوع تمدید مدت زمان مصوبه را به همراه گزارشی از نحوه عملکرد آن به شورا ارائه نماید.

تبصره ۴: مشمولین قانون نظام صنفی، پزشکان و حرف و ابسته به پزشکی و اشخاصی که در قانون مالیات بر ارزش افزوده تکلیف عوارض آنها مشخص گردیده است و همچنین مشمولین مصوبات شورای اسلامی شهر موضوع عوارض شغلی و بهره‌برداری موقت مشمول مندرجات این مصوبه قرار نمی‌گیرند. - رئیس شورای اسلامی شهر شیراز»

در پاسخ به شکایت مذکور، رئیس شورای اسلامی شهر شیراز به موجب لایحه شماره ۹۵/۳۳۷۸/ص - ۱۳۹۵/۶/۱۱ توضیح داده است که:

پ - تجهیزات آب بر: مجموعه‌ای از وسایل و تجهیزاتی که در آن آب، مصرف، تبدیل یا منتقل می‌شود مانند ماشین لباسشویی، ظرفشویی، کولر آبی، شوفاژ و آب‌گرم‌کن.
ت - تجهیزات آب پخش: تجهیزاتی که فقط آب را منتقل و پخش می‌نمایند مانند انواع شیرآلات، آب‌شویه (سیفون)، دوش و سرشیر.

ث - تجهیزات کاهنده مصرف: تجهیزاتی مانند وسایل کاهنده دبی جریان، کاهنده فشار و افزایش دهنده سرعت خروجی آب که باعث کاهش مصرف آب اعم از آب‌بر و آب‌پخش می‌گردند.

ج - آب خاکستری: فاضلاب تولید شده در خانه به جز فاضلاب توالت.

چ - بازچرخانی آب: فرآیند استفاده مجدد از آب خاکستری یا پساب.

ح - برجسب آب: صفحه حاوی اطلاعات مربوط به معیارها و برخی مشخصات فنی از قبیل مقدار مصرف و یا بازده که بر روی بدنه کالاهای آب بر و کالاهای آب پخش جهت اطلاع استفاده‌کنندگان از میزان مصرف آب، قابل نصب می‌باشد.

خ - تأسیسات جمع‌آوری آب باران: تجهیزات جمع‌آوری، ذخیره‌سازی و بهره‌برداری از آب باران که از پشت بام یا محوطه ساختمان یا بخشی از معابر عمومی سرازیر می‌شود.

ماده ۲- سازمان صدا و سیما جمهوری اسلامی ایران مکلف است با هماهنگی و کمک وزارت نیرو در همه ایام به ویژه در ماههای گرم سال در شبکه‌های رادیویی و تلویزیونی سراسری و استانی، برنامه‌های مرتبط با مدیریت مصرف و بهره‌وری آب شرب در گروه‌های مختلف سنی شامل کودکان و بزرگسالان را تولید و نسبت به پخش رایگان آن در ساعات پرمخاطب و در ساختارها و قالب‌های متنوع به شرح جدول زیر اقدام نماید:

ردیف	پوشش شبکه	استان موضوع پخش برنامه‌ها	نوع شبکه (تلویزیونی/رادیویی)	حداقل ماهانه پخش برنامه مرتبط	هدف پخش
۱	شبکه‌های سراسری	تمامی استانها	تلویزیونی	۱۲۰۰ دقیقه	ترویج مناسب فرهنگ
			رادیویی	۲۴۰۰ دقیقه	بهینه مصرف
۲	شبکه‌های استانی	استان‌هایی که اکثریت جمعیت آنها به تشخیص وزارت نیرو تحت شرایط عادی تأمین آب قرار دارند	تلویزیونی	۳۶۰ دقیقه	آموزش مخاطبان در خصوص مدیریت و کاهش مصرف آب
			رادیویی	۷۲۰ دقیقه	کاهش مصرف آب
		استان‌هایی که اکثریت جمعیت آنها به تشخیص وزارت نیرو تحت شرایط تنش در تأمین آب قرار دارند	تلویزیونی	۴۸۰ دقیقه	آموزش مخاطبان در خصوص مدیریت و کاهش مصرف آب و هشدار درباره وضعیت آبی کشور و استان مربوط
			رادیویی	۹۶۰ دقیقه	کاهش مصرف آب
	استان‌هایی که اکثریت جمعیت آنها به تشخیص وزارت نیرو در شرایط بحرانی تأمین آب قرار دارند	تلویزیونی	۶۶۰ دقیقه	آموزش مخاطبان در خصوص مدیریت و کاهش مصرف آب، پخش اعلامیه‌های وزارت نیرو، نشان دادن فاجعه آبی و نتایج حاصل از بی آبی	
		رادیویی	۱۳۲۰ دقیقه	کاهش مصرف آب	

تبصره ۱- در اجرای بند (الف) ماده (۲) قانون، وزارت نیرو مکلف است با همکاری سازمان صدا و سیما جمهوری اسلامی ایران محتوا و اثربخشی برنامه‌های موضوع این ماده را بررسی و ارزیابی نموده و به صورت مستمر نسبت به رفع نواقص و بهبود آنها اقدام نماید.

تبصره ۲- تمامی تارنماها (سایت‌ها)، خبرگزاری‌ها و رسانه‌های نوشتاری که از بودجه عمومی دولت استفاده می‌نمایند مکلفند در هر ماه نسبت به آگاهی‌بخشی در زمینه مدیریت مصرف آب از طرق مختلف از جمله پخش آگهی، گزارش، چاپ مقاله و تهیه ویژه‌نامه‌ها با هماهنگی وزارت نیرو اقدام نمایند. وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی مکلف است در مقاطع شش ماهه گزارش فعالیت‌های صورت گرفته در این خصوص را به سازمان برنامه و بودجه کشور ارائه نماید.

ماده ۳- وزارت آموزش و پرورش مکلف است با همکاری وزارت نیرو سه ماه از تاریخ ابلاغ آیین‌نامه، آموزش نحوه مصرف بهینه آب را در تدوین کتب درسی و برنامه‌های آموزشی و پرورشی منظور نماید.

ماده ۴- سازمان ملی استاندارد ایران مکلف است با همکاری وزارتخانه‌های نیرو و بهداشت، درمان و آموزش پزشکی استانداردهای ملی تجهیزات و ماشین‌آلات آب‌بر و آب‌پخش شامل استاندارد برجسب آب، استانداردهای فنی و تأسیسات جمع‌آوری آب باران و بازچرخانی آب را متناسب با شرایط کم‌آبی کشوری در راستای مدیریت مصرف بهینه آب، ظرف سه ماه از تاریخ ابلاغ این آیین‌نامه، تدوین و جهت طی مراحل اجباری شدن به شورای عالی استاندارد ارائه نماید.

تبصره ۱- کلیه تولیدکنندگان و واردکنندگان تجهیزات آب‌بر و آب‌پخش و تجهیزات مرتبط با تأسیسات جمع‌آوری آب باران و بازچرخانی آب مکلفند با رعایت قوانین و مقررات و بر مبنای استانداردهای ملی مربوط، نسبت به تهیه و نصب برجسب آب بر روی کالا و بسته‌بندی آن اقدام نمایند. واردات، توزیع و فروش تجهیزات آب‌بر و آب‌پخش پرمصرف مغایر با الزامات برجسب آب ممنوع است.

سایر فعالان اقتصادی و خدمات در سطح شهر از انواع خدمات عمومی شهرداری بهره‌مند می‌گردند و می‌باید در تأمین هزینه این خدمات، مشارکت داشته باشند و نمی‌توان معتقد به لزوم این هزینه‌ها از سایر اشخاص بود اما بانکها را از پرداخت آن معاف دانست زیرا در هر حال هزینه‌های مذکور واقعیت داشته و در صورتی که بانکها را از پرداخت آن معاف بدانیم این هزینه‌ها بر سایر اشخاص حقیقی یا حقوقی فعال در سطح شهر تحمیل می‌گردد و این امر دور از انصاف و عدالت اجتماعی خواهد بود.

در خاتمه اعلام می‌دارد شورای اسلامی شهر به استناد بند ۱۶ و ۲۶ ماده ۷۱ قانون تشکیلات و وظایف شوراها و ماده ۱۷۴ برنامه پنجم توسعه کشور صلاحیت وضع عوارض و هزینه خدمات را به عنوان یکی از اصلی‌ترین وظایف خود دارا بوده و مصوبه مذکور نیز بر همین اساس تصویب و تشریفات قانونی خود را طی کرده است. لذا خواهشمند است در جهت ابرام اقدامات شورا و رد دعوی شاکی رأی شایسته را صادر فرمایید.»

هیأت عمومی دیوان عدالت اداری در تاریخ ۱۳۹۶/۵/۳ با حضور رئیس و معاونین دیوان عدالت اداری و رؤسا و مستشاران و دادرسان شعب دیوان تشکیل شد و پس از بحث و بررسی با اکثریت آراء به شرح زیر به صدور رأی مبادرت کرده است.

رأی هیأت عمومی

به موجب بندهای ۱۶ و ۲۶ ماده ۷۱ قانون تشکیلات، وظایف و انتخابات شوراها جمهوری اسلامی کشور و انتخاب شهرداران مصوب سال ۱۳۷۵، تصویب لوایح برقراری یا لغو عوارض شهر و همچنین تغییر نوع و میزان آن با در نظر گرفتن سیاست عمومی دولت که از سوی وزارت کشور اعلام می‌شود و همچنین تصویب نرخ خدمات ارائه شده، توسط شهرداری و سازمانهای وابسته به آن با رعایت آیین‌نامه مالی شهرداریها از جمله وظایف شورای شهر اعلام شده است و مطابق تبصره ۱ ماده ۷۰ قانون مالیات بر ارزش افزوده مصوب سال ۱۳۸۷، شوراها جمهوری اسلامی شهر و بخش جهت وضع هر یک از عوارض محلی جدید که تکلیف آنها در این قانون مشخص نشده باشد، موظفند موارد را حداکثر تا پانزدهم بهمن ماه هر سال برای اجرا در سال بعد تصویب و اعلام عمومی نمایند. بنا به مراتب مذکور، اختیارات مندرج در بندهای ۱۶ و ۲۶ ماده ۷۱ قانون تشکیلات، وظایف و انتخابات شوراها جمهوری اسلامی کشور و انتخاب شهرداران صرفاً در وضع عوارض محلی جدید قابل اعمال است. نظر به اینکه حوزه فعالیت بانکها محدود به محل خاص و معینی نبوده و قلمرو فعالیت آنها کشوری می‌باشد، بنابراین مصوبه شماره ۳/۴۷۰۳/۹۴/ص - ۱۳۹۶/۹/۱۷ شورای اسلامی شهر شیراز در خصوص هزینه سالیانه خدمات از کلیه اماکن مورد استفاده فعالان اقتصادی به استثنای مشمولین قانون نظام صنفی از حیث تسری و شمول مصوبه مذکور به بانکهای کشور، خلاف قانون و خارج از حدود اختیارات مرجع تصویب تشخیص می‌شود و به استناد بند ۱ ماده ۱۲ و ۸۸ قانون تشکیلات و آیین دادرسی دیوان عدالت اداری مصوب سال ۱۳۹۲ ابطال می‌شود.

رئیس هیأت عمومی دیوان عدالت اداری - محمدکاظم بهرامی

شماره ۵۸۶۶۹/ت/۵۳۵۶۸-هـ

وزارت نیرو - وزارت راه و شهرسازی - وزارت صنعت، معدن و تجارت
وزارت آموزش و پرورش - وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی
وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی - سازمان برنامه و بودجه کشور

سازمان صدا و سیما جمهوری اسلامی ایران - سازمان ملی استاندارد ایران

هیأت وزیران در جلسه ۱۳۹۵/۱۲/۱۱ به پیشنهاد مشترک وزارتخانه‌های راه و شهرسازی، صنعت، معدن و تجارت، نیرو و آموزش و پرورش و سازمان‌های صدا و سیما جمهوری اسلامی ایران و برنامه و بودجه کشور و به استناد مواد (۲) و (۳) قانون توسعه و بهینه‌سازی آب شرب شهری و روستایی در کشور - مصوب ۱۳۹۴ - آیین‌نامه اجرایی مواد یادشده را به شرح زیر تصویب کرد:

آیین‌نامه اجرایی مواد (۲) و (۳) قانون توسعه و بهینه‌سازی آب شرب شهری

و روستایی در کشور

ماده ۱- اصطلاحات مندرج در این آیین‌نامه در معانی مشروح مربوط به کار می‌روند:
الف - قانون: قانون توسعه و بهینه‌سازی آب شرب شهری و روستایی در کشور - مصوب ۱۳۹۴ - .

ب - الگوی مصرف آب: میزان مصرف آبی که به عنوان متوسط مصرف ماهانه آب مشترکین خانگی براساس بعد خانوار استانی و مناطق جغرافیایی مطابق با تبصره (۴) ماده (۱) قانون به تفکیک شرایط عادی، تنش و بحران توسط وزارت نیرو تهیه و ابلاغ می‌گردد. الگوی مصرف آب مشترکین آب غیرخانگی، ظرفیت قراردادی نامیده می‌شود که در قرارداد مشترک درج شده و مشترک مجاز به مصرف تا این حد بر حسب متر مکعب در ماه می‌باشد.

۱- «مرکز آموزش عالی هوانوردی و فرودگاهی کشور» با رعایت مفاد مصوبه شماره ۱۹۰۱/۵۱۸۷ مورخ ۱۳۸۴/۱/۲۱ شورای عالی اداری، از شرکت فرودگاهها و ناوبری هوایی ایران منتزع و به سازمان هواپیمایی کشوری وابسته می‌گردد.

۲- تمامی وظایف، اختیارات، دارایی‌ها، تجهیزات، تعهدات، اموال منقول و غیرمنقول، پست‌های سازمانی و نیروی انسانی مرکز مذکور به سازمان یادشده انتقال می‌یابد.

رئیس‌جمهور و رئیس شورای عالی اداری - حسن روحانی

شماره ۱۳۵۱۵۹۸

۱۳۹۶/۵/۳۰

مصوبه شورای عالی اداری در خصوص انتقال تمامی وظایف اختیارات، دارایی‌ها، اموال منقول و غیرمنقول، تعهدات و بدهی‌های مدیریت طرح ساماندهی تپه مرادآب کرج به شهرداری کرج

وزارت کشور - سازمان اداری و استخدامی کشور - سازمان برنامه و بودجه کشور

شورای عالی اداری در یکصد و هفتاد و نهمین جلسه مورخ ۱۳۹۶/۴/۲۷ بنا به پیشنهاد مشترک وزارت کشور و سازمان اداری و استخدامی کشور، در اجرای وظایف و اختیارات مندرج در بند ۹ ماده ۱۱۵ قانون مدیریت خدمات کشوری در زمینه شناسایی و واگذاری وظایف، امور و فعالیت‌های قابل واگذاری دستگاه‌های اجرایی به شهرداری‌ها با هدف کاهش تصدی‌های غیرضرور، تصویب نمود:

۱- تمامی وظایف اختیارات، دارایی‌ها، اموال منقول و غیرمنقول، تعهدات و بدهی‌های مدیریت طرح ساماندهی تپه مرادآب کرج به شهرداری کرج منتقل و در آن ادغام و اعتبارات مورد نیاز طرح، مطابق مقررات مربوط تأمین می‌شود.

۲- هیأت امنای طرح مذکور که مطابق تصمیمات مراجع ذیربط تعیین شده‌اند، از تاریخ ابلاغ این مصوبه منحل و فاقد هرگونه اختیار و وظیفه‌ای در این زمینه می‌باشند.

۳- کارکنان مدیریت طرح ساماندهی تپه مرادآب کرج در صورت دارا بودن شرایط احراز، به شهرداری کرج انتقال خواهند یافت و یا بر اساس وضعیت استخدامی، نسبت به تعیین تکلیف استخدامی آنها توسط وزارت کشور (شهرداری کرج) اقدام می‌گردد.

۴- وزیر کشور مسئول اجرای این مصوبه می‌باشد و گزارش پیشرفت کار را به دبیرخانه شورای عالی اداری ارائه می‌نماید.

رئیس‌جمهور و رئیس شورای عالی اداری - حسن روحانی

شماره ۱۳۵۱۸۹۰

۱۳۹۶/۵/۳۰

تصویب‌نامه شورای عالی اداری در خصوص انتزاع و انتقال تمامی وظایف، اختیارات، مسئولیت‌ها و تکالیف مقرر در مصوبه شماره ۱۹۰۱/۱۶۳۲۵۵ مورخ ۱۳۸۳/۹/۷ شورای عالی اداری مربوط به «هیأت تشخیص و تخلیه» به «شرکت شهر فرودگاهی امام خمینی (ره)»

وزارت راه و شهرسازی - سازمان اداری و استخدامی کشور - سازمان برنامه و بودجه کشور

شورای عالی اداری در یکصد و هفتاد و نهمین جلسه مورخ ۱۳۹۶/۴/۲۷ بنا به پیشنهاد مشترک وزارت راه و شهرسازی و سازمان اداری و استخدامی کشور و به منظور انتقال وظایف تصدی و اجرایی شرکت فرودگاهها و ناوبری هوایی ایران به شرکت شهر فرودگاهی امام خمینی (ره)، تصویب نمود:

۱- تمامی وظایف، اختیارات، مسئولیت‌ها و تکالیف مقرر در مصوبه شماره ۱۹۰۱/۱۶۳۲۵۵ مورخ ۱۳۸۳/۹/۷ (یکصد و بیست‌و‌نهمین جلسه مورخ ۱۳۸۳/۸/۲۳) شورای عالی اداری مربوط به «هیأت تشخیص و تخلیه»، مقرر در لایحه قانونی واگذاری و تخلیه اماکن و محل‌ها در فرودگاه‌های کشور، مصوب سال ۱۳۵۸ شورای انقلاب و آیین‌نامه اجرایی آن در محدوده جغرافیایی شهر فرودگاهی امام خمینی (ره)، از «شرکت فرودگاهها و ناوبری هوایی ایران» منتزع و به «شرکت شهر فرودگاهی امام خمینی (ره)» انتقال می‌یابد.

۲- تکالیف و وظایف مقرر در ماده ۱ و تبصره‌های ذیل مصوبه شماره ۶۰۷۵/دش مورخ ۱۳۷۳/۱۰/۲۰ (پنجاه و نهمین جلسه مورخ ۱۳۷۳/۱۰/۱۳) شورای عالی اداری در محدوده شهر فرودگاهی امام خمینی، از «شرکت فرودگاهها و ناوبری هوایی ایران» به «شرکت شهر فرودگاهی امام خمینی (ره)» منتقل می‌گردد.

رئیس‌جمهور و رئیس شورای عالی اداری - حسن روحانی

شماره ۱۳۵۱۸۲۴

۱۳۹۶/۵/۳۰

اصلاح و تصویب دستورالعمل اجرایی نحوه انتخاب و انتصاب مدیران حرفه‌ای تمامی وزارتخانه‌ها، مؤسسات دولتی، شرکت‌های دولتی، نهادهای عمومی غیردولتی

شورای عالی اداری در یکصد و هفتاد و نهمین جلسه مورخ ۱۳۹۶/۴/۲۷ بنا به پیشنهاد سازمان اداری و استخدامی کشور با هدف بهره‌گیری از توانمندی‌های زنان و جوانان مستعد کشور برای تصدی پست‌های مدیریت حرفه‌ای و افزایش سهم و نقش آنان در مدیریت اجرایی کشور، دستورالعمل اجرایی نحوه انتخاب و انتصاب مدیران حرفه‌ای،

تبصره ۲- ثبت سفارش و واردات کالاها و تجهیزات مغایر با استاندارد ملی و بین‌المللی مورد تأیید سازمان ملی استاندارد ایران موضوع این ماده ممنوع بوده و گمرک جمهوری اسلامی ایران موظف است از ورود تجهیزات یادشده جلوگیری نماید. موارد ثبت سفارش شده قبل از ابلاغ این آیین‌نامه مستثنی می‌باشند.

تبصره ۳- تمامی کاربران آب در بخش‌های دولتی، نظامی، انتظامی، نهادها و مؤسسات عمومی غیردولتی مکلفند تجهیزات و ماشین‌آلات مورد نیاز خود را براساس استانداردهای این ماده خریداری نمایند. ذی‌حساب‌های مربوط مکلف به نظارت بر رعایت مفاد این تبصره می‌باشند.

ماده ۵- سازمان برنامه و بودجه کشور مکلف است به منظور تأمین منابع مورد نیاز جهت خرید و نصب تجهیزات کاهنده مصرف آب، بازچرخانی آب و تأسیسات جمع‌آوری آب باران در تمامی مراکز که برابر قانون معاف از پرداخت آب‌بها می‌باشند، اعتبار لازم را با هماهنگی وزارت نیرو در قالب طرح ملی مدیریت مصرف آب شهری (تملک دارایی‌های سرمایه‌ای) پیش‌بینی و در بودجه سالانه طرح‌های عمرانی تأمین نماید.

ماده ۶- وزارت راه و شهرسازی مکلف است ظرف شش ماه از تاریخ ابلاغ این آیین‌نامه، نسبت به اصلاح مبحث (۱۶) مقررات ملی ساختمان در زمینه طراحی و اجرای تأسیسات باز چرخانی آب، جمع‌آوری آب باران و دفع بهداشتی فاضلاب در ساختمان‌های موضوع بند (ث) ماده (۲) قانون و استفاده از تجهیزات کاهنده مصرف و الزامات مدیریت بهینه مصرف آب در تمامی ساختمان‌ها اقدام و شرایط لازم را جهت کنترل و تأیید طراحی و اجرای آن فراهم نماید.

تبصره - سازمان هواشناسی کشور موظف است ظرف شش ماه از تاریخ ابلاغ این آیین‌نامه، نقشه و فهرست شهرها و روستاهای دارای میانگین بلندمدت بارش سالانه (۲۵۰) میلی‌متر و بالاتر را تهیه و اعلام نماید.

ماده ۷- شرکت‌های آب و فاضلاب شهری و روستایی مکلفند پس از دریافت تأییدیه سازمان نظام مهندسی ساختمان در شهرها و بنیاد مسکن انقلاب اسلامی در مناطق روستایی مبنی بر نصب تأسیسات باز چرخانی آب و جمع‌آوری آب باران در ساختمان‌های جدیدالاحداث موضوع بند (ث) ماده (۲) قانون، نسبت به اعمال تخفیف در حق انشعاب آب به میزانی که به پیشنهاد وزارت نیرو به تصویب هیأت وزیران می‌رسد، اقدام نمایند.

تبصره ۱- در صورت نصب تأسیسات بازچرخانی آب و جمع‌آوری آب باران در ساختمان‌های یادشده، شرکت‌های آب و فاضلاب شهری مکلفند پس از تأیید نصب تجهیزات مذکور و کنترل مستمر آن، نسبت به تخفیف بیست درصدی کارمزد دفع فاضلاب اقدام نمایند.

تبصره ۲- در صورتی که در کنترل‌های دوره‌ای مشخص گردد تأسیسات بازچرخانی آب یا جمع‌آوری آب باران، کارکرد استاندارد را نداشته یا اینکه از مدار بهره‌برداری خارج شده‌اند، تخفیف مذکور برای اینگونه املاک تا زمان اصلاح قطع می‌گردد.

ماده ۸- وزارت نیرو موظف است تعرفه‌های آب و فاضلاب را سالانه با هماهنگی سازمان برنامه و بودجه کشور به تفکیک شرایط عادی، تنش و بحرانی به تصویب هیأت وزیران برساند به نحوی که حداقل پنجاه درصد از منابع مورد نیاز جهت کاهش حداقل یک درصد از هدر رفت آب در شبکه تا رسیدن به استاندارد جهانی تأمین گردد. مابقی منابع مورد نیاز در بودجه سنواتی پیش‌بینی می‌گردد.

معاون اول رئیس‌جمهور - اسحاق جهانگیری

شماره ۵۴۲۵۸/۶۷۰۴۵

۱۳۹۶/۶/۴

اصلاح بندهای (۱) و (۲) تصویب‌نامه شماره ۲۲۱۶۹/ت/۵۴۲۵۸-هـ

مورخ ۱۳۹۶/۲/۳۰

وزارت راه و شهرسازی

نظر به اینکه در بندهای (۱) و (۲) تصویب‌نامه شماره ۲۲۱۶۹/ت/۵۴۲۵۸-هـ مورخ ۱۳۹۶/۲/۳۰، عبارت «تملك اراضی موردنیاز» به صورت عبارت «تملك باقی‌مانده اراضی» و عبارت «لرندگان که» به صورت عبارت «لرندگان به سهامداری بنیاد مسکن انقلاب اسلامی که به روش مذاکره مستقیم انتخاب شده است و» و عبارت «ردیف‌های اعتباری شماره (۱۳۰۳۰۱۶۰۴۷) و (۱۳۰۳۰۱۶۱۵۷) مندرج» به صورت عبارت «ردیف اعتباری پیش‌بینی شده» تحریر شده است، مراتب برای اصلاح اعلام می‌شود.

دبیر هیأت دولت - محسن حاجی میرزایی

شماره ۱۳۵۱۷۶۱

۱۳۹۶/۵/۳۰

مصوبه شورای عالی اداری در خصوص «مرکز آموزش عالی

هوانوردی و فرودگاهی کشور»

وزارت راه و شهرسازی - سازمان اداری و استخدامی کشور - سازمان برنامه و بودجه کشور

شورای عالی اداری در یکصد و هفتاد و نهمین جلسه مورخ ۱۳۹۶/۴/۲۷، بنا به پیشنهاد مشترک وزارت راه و شهرسازی و سازمان اداری و استخدامی کشور، تصویب نمود:

موضوع تصویب نامه شماره ۵۷۹۰۹۵ مورخ ۱۳۹۵/۴/۱ شورا را به شرح زیر اصلاح و تصویب نمود:

۱- دو تبصره به شرح زیر به عنوان تبصره (۶) و تبصره (۷) به ماده ۲ الحاق می شود:
تبصره ۶: به منظور بهره گیری از ظرفیت زنان و جوانان توانمند کشور برای تصدی پست های مدیریتی، میزان تجربه مورد نیاز برای تصدی هر یک از سطوح مدیریت حرفه ای (از تجربه خدمت دولتی) در مورد زنان و کارمندان کمتر از ۱۵ سال سابقه در مواردی که سایر شرایط، احراز شده باشد به دوسوم مدت زمان پیش بینی شده در جدول شماره (۱) تصویب نامه، توسط شورای راهبردی توسعه مدیریت تقلیل می یابد.

تبصره ۷: زنان و جوانان شاغل در دستگاه های اجرایی کشور می توانند با ارائه اقدامات علمی و پژوهشی خود در زمینه موضوعات مدیریتی یا در رابطه با حوزه های تخصصی عملکرد دستگاه متبوع از امتیازات ویژه ای برای تصدی پست های مدیریتی برخوردار گردند. آئین نامه اجرایی نحوه برخورداری از این امتیازات حداکثر طی مدت سه ماه پس از ابلاغ این مصوبه، توسط سازمان اداری و استخدامی کشور تهیه و به تصویب شورای توسعه مدیریت و سرمایه انسانی خواهد رسید.

۲- چهار تبصره به شرح زیر به ماده ۵ الحاق می شود:

تبصره ۱: به منظور بهره گیری از ظرفیت زنان و جوانان توانمند کشور برای تصدی پست های مدیریتی، دستگاه های اجرایی مکلفاند در انتخاب و انتصاب مدیران حرفه ای (موضوع جدول شماره ۱ تصویب نامه) به نحوی برنامه ریزی نمایند که تا پایان برنامه ششم توسعه، متوسط سابقه خدمت مدیران نسبت به وضع موجود، ۸ سال کاهش پیدا کند.

تبصره ۲: تا پایان برنامه ششم توسعه نسبت مدیران زن در پست های مدیریتی به ۳۰٪ افزایش یابد. سهم هریک از دستگاه های اجرایی برای انتصاب مدیران زن با در نظر گرفتن شرایط و ویژگی های هر دستگاه، توسط سازمان اداری و استخدامی کشور و با هماهنگی دستگاه اجرایی ذیربط تعیین و ابلاغ خواهد شد.

تبصره ۳: به منظور جوان گرایی و بهره گیری از نیروهای جوان و مستعد در اداره امور کشور، دستگاه های اجرایی ضمن فراهم کردن تمهیدات لازم، می بایست در خصوص کاهش متوسط سوابق خدمت به گونه ای اقدام نمایند که از انتصاب افراد جدید با داشتن بیش از ۲۵ سال سابقه خدمت و یا دارای سن بیشتر از ۵۵ سال به پست های مدیریتی پایه خودداری نمایند.

تبصره ۴: رعایت شایستگی های عمومی و شرایط تخصصی برای انتخاب مدیران حرفه ای الزامی است؛ لیکن به منظور بهره گیری از ظرفیت زنان و جوانان توانمند کشور برای تصدی پست های مدیریتی، در شرایط مساوی کسب امتیازات مربوط به شایستگی های عمومی و شرایط تخصصی، اولویت با انتخاب زنان و نیروهای جوان تر خواهد بود.

رئیس جمهور و رئیس شورای عالی اداری - حسن روحانی

شماره ۱۶۰/۱۲۱۱۸

جناب آقای سینجلی جاسبی

مدیر عامل محترم روزنامه رسمی

سلام علیکم

به پیوست تصویر چهار فقره مصوبات شورای اسلامی شهر تهران (دوره چهارم) را که سیر قانونی شدن خود را طی نموده است، به شرح جدول ذیل جهت چاپ و انتشار در اولین شماره آن روزنامه ارسال می نماید.

ردیف	عنوان مصوبه	شماره جلسه	شماره مصوبه	تاریخ ابلاغ
۱	«اصلاحیه مصوبه «دستورالعمل واگذاری اماکن و غرفه های میادین میوه و تره بار و فرآورده های کشاورزی» - ابلاغی به شماره ۱۶۰/۶۸۴/۱۸۴۸۵ مورخ ۱۳۸۴/۱۱/۳»	۳۳۹	۱۶۰/۲۲۹۱/۸۰۷	۱۳۹۶/۱/۲۳
۲	«اصلاحیه نحوه محاسبه تعرفه دفاتر خدمات الکترونیک شهر تهران - ابلاغی به شماره ۱۶۰/۲۱۸۲/۳۴۸۴۹ مورخ ۱۳۹۴/۱۲/۲۶»	۳۴۱	۱۶۰/۲۲۹۹/۱۸۵۶	۱۳۹۶/۲/۳
۳	«اصلاحیه مصوبه «مجوز اخذ عوارض تمدید پروانه ساختمان های نیمه کاره» ابلاغی به شماره ۱۶۰/۲۱۵۸/۳۰۲۵۷ مورخ ۱۳۹۴/۱۱/۱۴»	۳۴۶	۱۶۰/۲۳۰۷/۵۵۱۴	۱۳۹۶/۳/۱۳
۴	«ساماندهی، صیانت و حفاظت از باغات و اراضی مشجر شهر تهران»	۳۴۷	۱۶۰/۲۳۰۹/۷۱۶۵	۱۳۹۶/۴/۳

رئیس شورای اسلامی شهر تهران - مهدی چمران

مصوبه اصلاحیه مصوبه «دستورالعمل واگذاری اماکن و غرفه های میادین

میوه و تره بار و فرآورده های کشاورزی -

ابلاغی به شماره ۱۶۰/۶۸۴/۱۸۴۸۵ مورخ ۱۳۸۴/۱۱/۳»

(مشمول بر ماده واحده و دو (۲) تبصره)

مصوب جلسه ۳۳۹ شورای اسلامی شهر تهران (دوره چهارم)

ابلاغی به شماره ۱۶۰/۲۲۹۱/۸۰۷ مورخ ۱۳۹۶/۱/۲۳

این مصوبه در پایگاه اینترنتی شورای اسلامی شهر تهران به نشانی <http://shora.tehran.ir> قابل دسترسی است.

ماده واحده:

به منظور تسهیل روند واگذاری و بهره برداری از اماکن و غرف میادین میوه و تره بار، مفاد ردیف یکم (۱) جدول ذیل بند «ج» ماده چهارم (۴) و بند «الف» ذیل ماده هفتم (۷) دستورالعمل اجرایی و تکمیلی پیوست مصوبه «دستورالعمل واگذاری اماکن و غرفه های میادین میوه و تره بار و فرآورده های کشاورزی» - ابلاغی به شماره ۱۶۰/۶۸۴/۱۸۴۸۵ مورخ ۱۳۸۴/۱۱/۳ به شرح ذیل اصلاح و جایگزین می گردد.

۱- ردیف یکم (۱) بند «ج» ماده چهارم (۴) دستورالعمل اجرایی و تکمیلی:

«(اصلاحی): مدارک اختصاصی مورد نیاز متقاضیان غرف عرضه محصولات کشاورزی تولیدی به شرح ذیل می باشد:

۱- تأییدیه فرم گواهی میزان تولید، سطح زیر کشت و نوع محصولات تولیدی متقاضی (فرم گواهی و تأییدیه توان تولید محصولات کشاورزی) و همچنین فرم نشانی و کروکی محل تولید که در هر دوره از سوی سازمان مدیریت میادین میوه و تره بار در اختیار مراکز جهاد کشاورزی منطقه مربوطه و همچنین در اختیار متقاضیان قرار می گیرد فرم های یاد شده می بایست به تأیید مرجع مذکور برسد و به همراه یکی از مدارک ذیل ارائه شود:

۲- تصویر برابر اصل شده در دفاتر اسناد رسمی کلیه صفحات سند مالکیت (سند دفترچه ای).

۳- تصویر برابر اصل شده در دفاتر اسناد رسمی سند بنچاق رسمی خریداری قطعی غیرمنقول یا سند رسمی صلح حقوقی تنظیم شده در دفاتر اسناد رسمی.

۴- تصویر برابر اصل شده در دفاتر اسناد رسمی سند صلح حقوقی و یا قطعی مشتمل بر رهن اصلاحات اراضی (در صورتی که در رهن وزارت جهاد کشاورزی بوده و مدت آن منقضی گردیده باشد می باید گواهی فک رهن ارائه نمایند).

۵ - تصویر برابر اصل شده در دفاتر اسناد رسمی قرارداد فروش اقساطی واگذاری اراضی کشاورزی توسط هیأت های واگذاری ذیربط.

۶ - تصویر برابر اصل شده در دفاتر اسناد رسمی قرارداد رسمی معتبر اراضی دولتی موقوفه ها و بنیادها با هر یک از اشخاص حقیقی و یا حقوقی.

۷- تصویر برابر اصل شده در دفاتر اسناد رسمی دفترچه های باغداری معتبر صادره از تعاونی های محلی فقط به نام متقاضی برای آن تعداد از متقاضیانی که فاقد اسناد مالکیت به شرح مندرج می باشند مشروط به آن که باغدار بودن آنان (علاوه بر دفترچه های باغداری) به تأیید و گواهی کتبی ممهور شده تعاونی محل وقوع اراضی و میزان هکتار تحت کشت در همان سال رسیده باشد.

۸ - قرارداد اجاره رسمی زمین کشاورزی یا باغ منعقد شده با اشخاص حقیقی و حقوقی. (قرارداد تنظیم شده در دفاتر اسناد رسمی).

۹- قرارداد اجاره عادی زمین کشاورزی یا باغ که به تأیید (مهر و امضاء) شورای اسلامی یا دهیاری روستای مربوطه رسیده باشد. (در قراردادهای عادی می بایست الزاماً مدت، مبلغ، طرفین قرارداد و نشانی کامل آنها، آدرس محل وقوع و مساحت مورد اجاره با ذکر نوع کاربری و نوع محصول یا محصولات تولیدی ذکر گردد و امضاء و مهر اشخاص حقوقی و امضاء و اثر انگشت اشخاص حقیقی طرف قرارداد در ذیل صفحات قرارداد ذکر گردیده باشد و مدت قرارداد نیز مربوط به قبل از زمان انتشار آگهی فراخوان مربوطه باشد. در غیر این صورت قراردادهایی که فاقد شرایط ذکر شده باشد قابل پذیرش نخواهد بود).

۲ - بند «الف» ذیل ماده هفتم (۷) دستورالعمل اجرایی و تکمیلی:

«الف - (اصلاحی): کاربری های عرضه محصولات کشاورزی حداکثر یک سال»

تبصره یکم (۱):

شهرداری تهران (سازمان میادین میوه و تره بار) موظف است از طریق سازمان نظام مهندسی ساختمان استان تهران و سازمان آتش نشانی و خدمات ایمنی نسبت به اخذ تأییدیه های فنی و ایمنی کلیه سازه های موقت و دائمی میادین میوه و تره بار، از جمله خوابگاه های اسکان کارگری و کانتینرها در مراحل طراحی، اجرا و بهره برداری اقدام نموده و از واگذاری کلیه غرف فاقد تأییدیه های فنی و ایمنی خودداری نماید.

ردیف	عنوان خدمات	تعرفه مصوب (ریال)
۱۶	ثبت شروع بکار عملیات ساختمان	۳۶,۰۰۰
۱۷	ثبت اعتراضات به آرای کمیسیون‌های ماده صد	۱۸۵,۰۰۰
۱۸	ثبت دفاعیات و یا شکواییه‌ها	۳۶,۰۰۰
۱۹	ثبت نام کارگران	۳۶,۰۰۰
۲۰	استفاده از تسهیلات طرح تفصیلی	۹۵,۰۰۰
۲۱	بررسی خلاقی (مسکونی)	۲۳۰,۰۰۰
۲۲	بررسی خلاقی (غیرمسکونی)	۴۶۰,۰۰۰
۲۳	مبلغ پایه انواع بازدید (۱)	۳,۲۰۰
۲۴	مبلغ پایه انواع کنترل نقشه (۲)	۱,۰۰۰
۲۵	چاپ انواع فیش به ازای هر برگ ۴A	۹,۰۰۰
۲۶	هزینه تفکیک واحدهای آپارتمانی در سیستم بازدید (به ازای هر واحد مسکونی)	۳۰,۰۰۰
۲۷	صدور مقاصد حساب نوسازی	۶۵,۰۰۰
۲۸	اعلام وضعیت ملک در نقشه‌های طرح تفصیلی	۳۵,۰۰۰
۲۹	صدور برگ مسیر پیمانکاران حمل نخاله ساختمانی	۳۰,۰۰۰
۳۰	ثبت و یا اصلاح مشخصات کامیون و یا تجهیزات خاکبرداری	۲۹,۰۰۰
۳۱	انطباق نقشه‌های معماری با نقشه‌های سازه، برق، مکانیک و تاسیسات (۳)	۸,۳۰۰
۳۲	در صورت پرداخت الکترونیک توسط دفاتر خدمات الکترونیک شهر	۳۰,۰۰۰
۳۳	در فرمولهای دفترچه به ازای هر طبقه تپ مازاد بر یک طبقه	۱۵٪ مساحت طبقات ملاک مساحت اعیان قرار گیرد
۳۴	ارسال نقشه‌های نما و اخذ تأییدیه کمیته نما	۱۰۰,۰۰۰
۳۵	صدور کارت الکترونیکی	۵۵,۰۰۰
۳۶	اصلاح اطلاعات املاک در درخواستهای نوسازی	۱۲۰,۰۰۰
۳۷	جانمایی املاک در نقشه اطلاعات مکانی (GIS)	۲۰۰,۰۰۰
۳۸	اخذ درخواست مالکین در خصوص معرفی دستگاه نظارت	۲۲,۰۰۰
۳۹	اسکن و آرشیو مدارک مربوط به طرح ترافیک	۳۲,۰۰۰
۴۰	ثبت درخواست تجمیع عرصه املاک (پروانه) به ازای هر ملک تجمیعی	۲۰٪ به تعرفه ثبت درخواست اضافه گردد
۴۱	ثبت اطلاعات مالکیت (بیش از ۱۰ ملک و یا سند مالکیت) به ازای هر مورد مازاد	۱۱,۰۰۰
۴۲	ثبت و استعلام هر یک از برگ‌های تعهد مهندسی	۲۲,۰۰۰
۴۳	قیمت بازدید پایه حفاری (خدماتی) (۴)	۳۰,۰۰۰
۴۴	قیمت بازدید حفاری خانگی	۶۰۰,۰۰۰
۴۵	نظارت حفاری	۳۵۰,۰۰۰
۴۶	ثبت فیش شهرستان عوارض خودرو	۱۵,۰۰۰
۴۷	درخواست بررسی جرائم راهنمایی و رانندگی (ثبت دوربین)	۳۰,۰۰۰
۴۸	انطباق مدارک و سوابق فنی، حقوقی یا کسبی هر واحد در صورت وجود خلاف	۱۰۰,۰۰۰
۴۹	اسکن و آرشیو نقشه‌ها با قطع A3 (به ازای هر برگ)	۱۵,۰۰۰
۵۰	انشعاب گاز (۵)	۱۰۰,۰۰۰

توضیح:

- (۱)، (۲) و (۳) محاسبه براساس دفترچه «نحوه محاسبه تعرفه دفاتر خدمات الکترونیک شهر» مصوب یکصد و سی و یکمین جلسه شورای اسلامی شهر تهران (دوره سوم) مورخ ۱۳۸۷/۷/۹ صورت می‌گیرد.
- (۴) تعرفه بازدید حفاری طبق جدول شماره (۲) محاسبه می‌شود.
- (۵) تعرفه ثبت انشعاب گاز بر اساس توافق فیما بین سازمان فناوری اطلاعات و ارتباطات شهرداری تهران با شرکت گاز می‌باشد.

جدول شماره ۲- چگونگی محاسبه تعرفه بازدید حفاری

فرمول محاسبه بازدید حفاری:		
طول مسیر حفاری × عرض حفاری × قیمت بازدید پایه حفاری × ضریب معبر (حداقل مساحت ۲۰ مترمربع منظور گردد)		
۱	یک معبر	جدول ضریب معبر
۱/۲	دو و سه معبر	
۱/۴	سه معبر و بیشتر	

تبصره دوم (۲):

سایر مفاد مصوبه «دستورالعمل واگذاری اماکن و غرفه‌های میدانی میوه و تره‌بار و فرآورده‌های کشاورزی» ابلاغی به شماره ۱۶۰/۶۸۴/۱۸۴۸۵ مورخ ۱۳۸۴/۱۱/۳ و پیوست آن، کماکان به قوت خود باقی و لازم‌الاجراء می‌باشد.

مصوبه «اصلاحیه نحوه محاسبه تعرفه دفاتر خدمات الکترونیک شهر تهران - ابلاغی به شماره ۱۶۰/۲۱۸۲/۳۴۸۴۹ مورخ ۱۳۹۴/۱۲/۲۶»

(مشمول بر ماده واحده و دو (۲) تبصره و چهار (۴) برگ جداول ذیل آن (ممه‌ور به مهر شورای اسلامی شهر تهران)

مصوب جلسه ۳۴۱ شورای اسلامی شهر تهران (دوره چهارم) ابلاغی به شماره ۱۶۰/۲۲۹۹/۱۸۵۶ مورخ ۱۳۹۶/۲/۳

این مصوبه در پایگاه اینترنتی شورای اسلامی شهر تهران به نشانی <http://shora.tehran.ir> قابل دسترسی است.

ماده واحده:

در اجرای بند ۲۶ ماده ۷۱ قانون تشکیلات، وظایف و انتخابات شورای اسلامی کشور و انتخاب شهرداران مصوب ۱۳۷۵/۳/۱ و اصلاحات و الحاقات بعدی آن از تاریخ لازم‌الاجراء شدن این مصوبه تعرفه ارائه خدمات دفاتر خدمات الکترونیک شهر تهران تصویبی در دویست و چهل و پنجمین جلسه رسمی شورای اسلامی شهر تهران (دوره چهارم) ابلاغی به شماره ۱۶۰/۲۱۸۲/۳۴۸۴۹-۱۳۹۴/۱۲/۲۶ به شرح ذیل اصلاح و ابلاغ می‌شود.

تبصره یکم (۱):

شهرداری تهران موظف است چهار (۴) برگ جداول ذیل این مصوبه را به همه دفاتر خدمات الکترونیک شهر ابلاغ نموده و در جهت آگاهی شهروندان از تعرفه‌های مصوب اقدام نماید و ضمن تأکید بر نصب تعرفه‌ها در محل مناسب و قابل رؤیت در دفاتر خدمات الکترونیک شهر بر فعالیت آنان نظارت مستمر اعمال و گزارش عملکرد خود را هر شش (۶) ماه یک بار به شورای اسلامی شهر تهران ارسال نماید.

تبصره دوم (۲):

به شهرداری تهران (سازمان فناوری و اطلاعات) اجازه داده می‌شود با هماهنگی سایر دستگاه‌های خدمات‌رسان شهری کلیه فعالیتهای قابل عرضه در دفاتر خدمات الکترونیک شهر را مطابق تعرفه‌های مصوب و ملاک عمل در دفاتر پیشخوان دولت، به شرح جدول شماره (۳) این مصوبه به دفاتر خدمات الکترونیک شهر ابلاغ نموده و هرگونه تغییرات بعدی در تعرفه‌های مذکور را نیز مطابق مصوبات قانونی ابلاغی از طرف مراجع قانونی ذیربط ملاک عمل قرار دهد.

جدول شماره ۱- تعرفه دفاتر خدمات الکترونیک شهر مصوب ۱۳۹۶/۱/۲۷**شورای اسلامی شهر تهران**

ردیف	عنوان خدمات	تعرفه مصوب (ریال)
۱	ثبت انواع درخواست	۲۰۰,۰۰۰
۲	پیگیری درخواست	۱۳۲,۰۰۰
۳	دستور نقشه	۵۵,۰۰۰
۴	ثبت گزارشات مرحله‌ای مهندسان	۱۴۰,۰۰۰
۵	چاپ نقشه ۱/۲۰۰۰	۱۵,۰۰۰
۶	تمدید پروانه مهندسان و یا اصلاح اطلاعات	۱۸۵,۰۰۰
۷	هزینه ورود اطلاعات، کنترل و تحویل آرم طرح ترافیک سالیانه	۶۰,۰۰۰
۸	ثبت نام اولیه آرم طرح ترافیک	۳۵,۰۰۰
۹	تعویض آرم طرح ترافیک	۲۷,۰۰۰
۱۰	چاپ مقاصد حساب عوارض خودرو یا موتورسیکلت	۱۰,۰۰۰
۱۱	ثبت و یا اصلاح مشخصات موتور یا مالک، پرداخت و صدور مقاصد حساب موتور	۳۶,۰۰۰
۱۲	ثبت و یا اصلاح مشخصات خودرو یا مالک (سواری و کامیون و ...)	۳۶,۰۰۰
۱۳	ثبت انواع هر یک از درخواستهای استعلامات درون یا برون سازمانی	۱۴۰,۰۰۰
۱۴	تهیه پیش‌نویس پروانه و یا گواهی	۲۰۰,۰۰۰
۱۵	ثبت قرارداد حمل نخاله‌های ساختمان در سامانه	۳۶,۰۰۰

جدول شماره ۳- تعرفه خدمات جدید در دفاتر خدمات الکترونیک شهر
(شرکت‌های خدماتی) مطابق تعرفه دفاتر پیشخوان دولت (۱)

ردیف	عنوان خدمات	تعرفه مصوب (ریال)
۱	درخواست تغییر نام (برق)	۴۶,۸۰۰
۲	درخواست جابجایی انشعاب (برق)	۷,۲۰۰
۳	درخواست اصلاح انشعاب (برق)	۷,۲۰۰
۴	درخواست جمع‌آوری انشعاب (برق)	۴۲,۰۰۰
۵	درخواست انشعاب جدید (برق)	۷۲,۰۰۰
۶	درخواست کاهش قدرت (برق)	۹۴,۸۰۰
۷	صدور فیش المثنی (برق)	۶,۰۰۰
۸	درخواست افزایش قدرت (برق)	۶۶,۰۰۰
۹	درخواست ادغام انشعاب (برق)	۶۴,۸۰۰
۱۰	درخواست تفکیک انشعاب (برق)	۷۶,۸۰۰
۱۱	ثبت درخواست آزمایش کنتور (برق)	۷,۲۰۰
۱۲	خدمات حوادث آب و فاضلاب (آبفا)	۱۶,۸۰۰
۱۳	تفکیک و ادغام انشعاب (آبفا)	۸۱,۶۰۰
۱۴	انشعاب آب (آبفا)	۷۸,۰۰۰
۱۵	تغییر محل، سطح، مسیر (آبفا)	۲۸,۸۰۰
۱۶	قطع و وصل انشعاب (آبفا)	۴۳,۲۰۰
۱۷	تعیین قطر انشعاب با ظرفیت قراردادی (آبفا)	۶۷,۲۰۰
۱۸	تغییر انشعاب آب موقت به دائم (آبفا)	۲۱,۶۰۰
۱۹	آزمایش صحت عملکرد وسایل اندازه‌گیری (آبفا)	۲۸,۸۰۰
۲۰	تعویض کنتور خراب (آبفا)	۳۴,۸۰۰
۲۱	بررسی ترکیب لوله آب (آبفا)	۴۲,۰۰۰
۲۲	درخواست واحد سرشماری (آبفا)	۷۹,۲۰۰
۲۳	صدور تسویه حساب آب بها (آبفا)	۱۵,۶۰۰
۲۴	درخواست اصلاح قبض آب مصرفی (آبفا)	۶,۰۰۰
۲۵	صدور قبض المثنی (آبفا)	۶,۰۰۰
۲۶	تغییر نام (آبفا)	۴۹,۲۰۰
۲۷	جابجایی کنتور و سیفون فاضلاب (آبفا)	۲۶,۴۰۰
۲۸	آب موقت (آبفا)	۷۸,۰۰۰
۲۹	انشعاب فاضلاب (آبفا)	۷۲,۰۰۰
۳۰	جمع‌آوری انشعاب دائم (آبفا)	۵۱,۶۰۰
۳۱	وصل جریان گاز مشترکین بدهکار (گاز)	۴۴,۴۰۰
۳۲	قطع جریان گاز بعلت تخریب و نوسازی (گاز)	۵۶,۴۰۰
۳۳	استعلام بدهی دفاتر اسناد رسمی (گاز)	۱۳,۲۰۰
۳۴	قبض المثنی (گاز)	۶,۰۰۰
۳۵	تغییر نام (گاز)	۶۳,۶۰۰

توضیح:

(۱) تعرفه براساس صورتجلسه شورای نرخ‌گذاری خدمات دفاتر پیشخوان دولت درج گردیده است. هرگونه تغییر در تعرفه‌های فوق‌الذکر مطابق مصوبات قانونی ابلاغی از طرف مراجع قانونی ذیربط ملاک عمل قرار می‌گیرد.

مصوبه اصلاحیه مصوبه «مجوز اخذ عوارض تمدید پروانه ساختمان‌های نیمه‌کاره»
ابلاغی به شماره ۱۶۰/۲۱۵۸/۳۰۲۵۷ مورخ ۱۳۹۴/۱۱/۱۴

(مشتمل بر ماده واحده)
(ممه‌ور به مهر شورای اسلامی شهر تهران)

مصوب جلسه ۳۴۶ شورای اسلامی شهر تهران (دوره چهارم)
ابلاغی به شماره ۱۶۰/۲۳۰۷/۵۵۱۴ مورخ ۱۳۹۶/۳/۱۳

این مصوبه در پایگاه اینترنتی شورای اسلامی شهر تهران به نشانی <http://shora.tehran.ir> قابل دسترسی است.

ماده واحده:

از تاریخ لازم‌الاجراء شدن این مصوبه مفاد ماده واحده مصوبه «اصلاحیه مصوبه مجوز اخذ عوارض تمدید پروانه ساختمان‌های نیمه‌کاره» و تبصره‌های آن - ابلاغی به شماره ۱۶۰/۲۱۵۸/۳۰۲۵۷ مورخ ۱۳۹۴/۱۱/۱۴ تصویبی در دویست و سی و چهارمین جلسه رسمی شورای اسلامی شهر تهران (دوره چهارم) به تاریخ سه‌شنبه ۱۳۹۴/۱۱/۱۳ به شرح ذیل اصلاح می‌شود:

الف - ماده واحده (اصلاحی):

«به استناد تبصره یکم (۱) ماده پنجاهم (۵۰) قانون مالیات بر ارزش افزوده و با عنایت به مفاد بند چهاردهم (۱۴) ماده ۵۵ قانون شهرداری‌ها، به منظور کاهش زیان و خسارات ناشی از عملیات ساختمانی بر محیط زیست، سیما و منظر شهری، ایمنی عابرین و امنیت شهر و همچنین پیشگیری از آسیب‌های اجتماعی، شهرداری تهران موظف است از تاریخ لازم‌الاجراء شدن این مصوبه از کلیه ساختمان‌های (دولتی، عمومی، خصوصی و شهرداری تهران) که پس از گذشت یکسال از مهلت قانونی مندرج در پروانه ساختمانی، عملیات ساختمانی آنها به اتمام نرسیده است، عوارض تطویل دریافت نماید. این قبیل ساختمانها تا یک سال پس از انقضای مهلت قانونی مندرج در پروانه ساختمانی، مشمول عوارض تطویل نمی‌باشند و در سال دوم عوارض مذکور براساس فرمول و جدول ذیل محاسبه و اخذ می‌شود. در سنوات بعد از آن به ازای هر سال تطویل ۵٪ به مبالغ محاسبه شده اضافه می‌گردد.

$$DE = \left(\frac{1}{12} PS \right) \text{ نحوه محاسبه عوارض تطویل به صورت ماهانه}$$

P: ارزش معاملاتی گرانترین گذر قابل دسترسی ملک براساس آخرین دفترچه ارزش معاملاتی املاک مصوب (موضوع ماده ۶۴ قانون مالیات‌های مستقیم) که از ابتدای هر سال ملاک عمل خواهد بود.

S: مساحت ناخالص کل زیربنا

مرحله ساختمانی	ضریب عوارض تطویل
تا مرحله اتمام فونداسیون	DE ۱/۴ (یک و چهار دهم)
از اتمام فونداسیون تا اتمام مرحله اسکلت و سقف	DE ۱/۳ (یک و سه دهم)
از اتمام اسکلت و سقف تا اتمام مرحله سفت کاری	DE ۱/۱ (یک و یک دهم)
از مرحله اتمام سفت کاری تا مرحله اجرای نازک کاری بدون نما	DE

ب - تبصره یکم (۱) ذیل ماده واحده حذف می‌گردد.

ج - تبصره چهارم (۴) به شرح ذیل اصلاح و جایگزین می‌شود.

تبصره چهارم (۴) (اصلاحی): تمدید پروانه ساخته نشده در صورت عدم تغییر در عرض گذر و پهنه‌بندی «با حفظ حقوق قبلی»، صرفاً برای یک بار امکان‌پذیر است. برای اینگونه پروانه‌ها، ملاک محاسبه عوارض تأخیر در تکمیل ساختمان‌سازی، زمان مندرج در مجوز «پروانه تمدید ملک ساخته نشده» می‌باشد.

مصوبه «ساماندهی، صیانت و حفاظت از باغات و اراضی مشجر شهر تهران»

(مشمول بر پنج (۵) ماده و شش (۶) تبصره)
(ممهور به مهر شورای اسلامی شهر تهران)

مصوب جلسه ۳۴۷ شورای اسلامی شهر تهران (دوره چهارم)
ابلاغی به شماره ۱۶۰/۲۳۰۹/۷۱۶۵ مورخ ۱۳۹۶/۴/۳

این مصوبه در پایگاه اینترنتی شورای اسلامی شهر تهران به نشانی <http://shora.tehran.ir> قابل دسترسی است.

ماده یکم (۱):

در راستای اجرای ماده (۲) قانون حفظ و گسترش فضای سبز در شهرها مصوب ۱۳۵۹/۳/۱ شورای انقلاب و بند ۲-۴۸ الزامات اجرایی طرح جامع شهر تهران (۱۳۸۶) و ضوابط و مقررات طرح تفصیلی و همچنین بند «ت» ماده ۲۱ برنامه عملیاتی پنج ساله دوم شهرداری تهران ابلاغی به شماره ۱۶۰/۱۸۸۲/۴۹۳۸ مورخ ۱۳۹۳/۲/۳۱؛ شهرداری تهران مکلف است نسبت به شناسایی، تهیه و تکمیل شناسنامه کلیه باغات شهر تهران براساس قوانین و مقررات موضوعه اقدام و حداکثر تا پایان سال ۱۳۹۶ لایحه شناسنامه باغات شهر تهران را به شورای اسلامی شهر تهران ارائه نماید تا پس از تصویب به عنوان «سند اجرایی حفظ و گسترش باغات شهر تهران» جهت اجرا در یک دوره پنج (۵) ساله ابلاغ گردد.

تبصره یکم (۱):

شهرداری تهران مکلف است پس از تهیه شناسنامه باغات شهر تهران اطلاعات مربوطه را همراه با مساحت و نوع مالکیت (مالکیت دولتی، عمومی و خصوصی) به تفکیک مناطق ۲۲گانه شهرداری تهران جهت اطلاع عموم از طریق سامانه‌های هوشمند تا پایان سال ۱۳۹۶ منتشر و مرتباً نسبت به بروزرسانی آنها اقدام نماید و یک سال مانده به پایان هر دوره پنج ساله اجرای «سند اجرایی حفظ و گسترش باغات شهر تهران» لایحه مربوطه را به شورای اسلامی شهر تهران ارائه نماید تا قبل از انقضای دوره اعتبار سند مذکور نسبت به تصویب نهایی و ابلاغ آن اقدام گردد.

تبصره دوم (۲):

شهرداری تهران موظف است پس از تصویب ایجاد لایه جدید باغات شهر تهران توسط مراجع قانونی ذیربط (کمیسیون ماده پنج) نسبت به تکمیل لایه اطلاعات باغات طبق شناسنامه باغات در نقشه‌های طرح تفصیلی با عنوان «لایه باغات» اقدام نماید. گزارش جانمایی باغات در لایه مربوطه به شورای اسلامی شهر تهران و کمیسیون ماده پنج ارائه می‌گردد.

ماده دوم (۲):

شهرداری تهران مکلف است با رعایت مقررات قانونی نسبت به تملک باغات ارزشمند در محدوده شهر تهران که عرصه آن‌ها قابل تبدیل به فضای سبز عمومی می‌باشد اقدام نموده و هر ساله اعتبارات لازم به همراه فهرست باغات قابل تملک را در لایحه بودجه سنواتی شهرداری تهران پیش‌بینی و جهت تصویب به شورای اسلامی شهر تهران ارائه نماید و گزارش اقدامات بعمل آمده در این زمینه را هر شش (۶) ماه یکبار به شورای اسلامی شهر تهران ارائه نماید.

تبصره یکم (۱):

در تملک باغات و توافق با مالکین که سالیانه از سوی شهرداری تهران اعلام می‌شود، اولویت با فضاهای سبز تثبیت شده خواهد بود که در مالکیت شهرداری تهران نمی‌باشند.

تبصره دوم (۲):

عرصه کلیه باغات و اراضی مشجر تملک شده توسط شهرداری تهران طبق ضوابط ملاک عمل زیرپهنه‌های G1 طرح تفصیلی موجود، به فضاهای سبز عمومی تبدیل می‌شوند.

ماده سوم (۳):

براساس قوانین موضوعه و مستند به ماده چهارم (۴) «آیین‌نامه اجرایی ماده یک قانون اصلاح قانون حفظ و گسترش فضای سبز در شهرها» و تبصره‌های ذیل آن (مصوب سال ۱۳۸۹ شورای عالی استان‌ها)، حفاظت از تک تک درختان باغات به عهده مالک یا مالکین باغ می‌باشد و مسئولیت عدم نگهداری، خشکیدن و قطع درختان باغات نیز به عهده آنان می‌باشد. شهرداری تهران موظف است با نظارت مستمر و دوره‌ای وضعیت موجود درختان را با شناسنامه مصوب آنها کنترل و انطباق داده و در صورت مغایرت

حسب مقررات قانونی نسبت به اخذ عوارض و جرایم متعلقه و پیگیری اجرای مقررات قانونی مربوطه از قبیل تبصره یکم (۱) ذیل ماده ششم (۶) «قانون حفظ و گسترش فضای سبز در شهرها» اقدام نماید.

تبصره یکم (۱):

مالک یا مالکین باغاتی که نسبت به افزایش و غرس درختان جدید اقدام نمایند براساس دستورالعملی که ظرف مدت سه ماه از لازم‌الاجراء شدن این مصوبه توسط شهردار تهران ابلاغ خواهد شد، مورد تشویق قرار می‌گیرند.

تبصره دوم (۲):

شهرداری تهران مکلف است جهت حفاظت و صیانت از باغات دایر شهر تهران، موضوع تأمین آب جهت آبیاری منظم باغات را از طریق سازمان‌های ذیربط پیگیری نماید.

ماده چهارم (۴):

با عنایت به اصلاحیه ماده هفتم (۷) آیین‌نامه اجرایی ماده یکم (۱) قانون حفظ و گسترش فضای سبز در شهرها در بیست و دومین اجلاس عمومی شورای عالی استان‌ها مورخ ۱۳۹۴/۹/۲۶ و تبصره‌های ذیل آن، شهرداری تهران موظف است در ابتدای شروع فرآیند صدور پروانه برای کلیه املاک استعمال سیستمی تشخیص باغ را انجام دهد. در کلیه املاک (اعم از املاک دارای درخت و فاقد درخت با هر مساحتی) در هنگام صدور پروانه، قبل از تأیید نهایی نقشه معماری، استعمال فضای سبز به صورت سیستمی از کمیسیون‌های ماده هفتم (۷) وفق مقررات مربوط صورت می‌پذیرد. در مرحله دریافت گواهی عدم خلاف ساختمانی و در صورت هرگونه تغییر نقشه و همچنین در ابتدای فرآیند صدور پایانکار ساختمانی، استعمال مجدد فضای سبز به صورت بازدید میدانی الزامی می‌باشد.

ماده پنجم (۵):

برای احداث بنا در باغات، تأمین کلیه پارکینگ‌ها در سطح اشغال مجاز الزامی است و می‌بایست صرفاً از یک رمپ استاندارد استفاده شود.

شماره ۱۲۲۶۷

۱۳۹۶/۶/۴

جناب آقای جاسبی

مدیرعامل محترم روزنامه رسمی جمهوری اسلامی ایران

به پیوست تصویر شماره ۹۶/۸۴۰۵/د ش مورخ ۱۳۹۶/۵/۲۲ دبیر محترم شورای عالی انقلاب فرهنگی و رئیس شورای توسعه فرهنگ قرآنی در خصوص «سیاستها و ضوابط ارتقاء مشارکت خیرین و واقفین در پیشرفت حوزه علم و فناوری» جهت اقدام مقتضی ارسال می‌گردد.

معاون حقوقی و امور مجلس وزارت دادگستری - عبدالعلی میرکوهی

سیاستها و ضوابط ارتقاء مشارکت خیرین و واقفین در پیشرفت حوزه علم و فناوری

(مصوب جلسه ۸۸ مورخ ۱۳۹۵/۱۰/۱۴ شورای عالی انقلاب فرهنگی)

سازمان اوقاف و امور خیریه

وزارت علوم، تحقیقات و فناوری

وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی

وزارت آموزش و پرورش

معاونت علمی و فناوری ریاست جمهوری

نهاد نمایندگی مقام معظم رهبری (دامت برکاته) در دانشگاه‌ها

سازمان صدا و سیما جمهوری اسلامی

شورای عالی حوزه‌های علمیه

کمیسیون آموزش و تحقیقات مجلس شورای اسلامی

ستاد راهبری اجرای نقشه جامع علمی کشور

در راستای تحقق بند ۵ - ۷ سیاست‌های کلی علم و فناوری ابلاغی مقام معظم رهبری (مد ظله العالی) و اقدام ملی ۴ از راهبرد کلان ۱ و اقدام ملی ۷ از راهبرد کلان ۶ نقشه جامع علمی کشور، و به استناد بندهای «ب» و «ج» از بخش اول فصل پنجم نقشه جامع علمی کشور و بر اساس بند ۴ از ماده سوم آیین‌نامه ستاد مربوطه، مصوبه «سیاستها و ضوابط ارتقاء مشارکت خیرین و واقفین در پیشرفت حوزه علم و فناوری» که در جلسات ۸۶، ۸۷ و ۸۸ شورای ستاد راهبری اجرای نقشه جامع علمی کشور به تصویب رسیده است، جهت اجرا ابلاغ می‌شود.

ماده (۱۵) تعاریف و اختصارات

واحد (واحد علمی و فناوری): واحدهای مختلف دولتی و غیردولتی در حوزه علم و فناوری شامل دانشگاه‌ها و مؤسسات آموزش عالی و پژوهشی، بیمارستان‌های آموزشی، پژوهشگاه‌ها و پژوهشکده‌ها، پارک‌های علم و فناوری و مراکز رشد فناوری، مدارس علمیه و مدارس آموزش و پرورش.

دستگاه اجرایی: وزارتخانه‌ها، سازمان‌ها و مؤسسات دولتی، مؤسسات یا نهادهای عمومی غیردولتی، شرکت‌های دولتی و همچنین کلیه نهادها و دستگاه‌هایی که شمول این مصوبه بر آنها مستلزم ذکر یا تصریح نام است.

حامی: افراد حقیقی و حقوقی که با اهداء کمک یا وقف، قصد حمایت از حوزه علم و فناوری را دارند.

بنیاد حامی: نهاد حقوقی غیردولتی؛ متشکل از نمایندگان واحد، کارکنان، دانش‌آموختگان و حامیان علاقه‌مند که مأموریت آن حمایت از یک واحد علمی و فناوری خاص یا یک موضوع خاص، مانند حمایت از دانشجویان از طریق منابع امور خیر و وقف است.

مجمع هماهنگ‌کننده: نهاد حقوقی غیردولتی؛ متشکل از نمایندگان بنیادهای حامی، دستگاه‌های اجرایی و تشکل‌های مردمی مرتبط که مأموریت آن حمایت از یک یا چند زیرحوزه علم و فناوری از طریق منابع وقف و امور خیر است و با بنیادهای حامی همگن موجود در آن زیرحوزه تعامل مستمر و نزدیک دارد.

زیرحوزه علم و فناوری: زیرمجموعه‌ای از حوزه علم و فناوری برحسب حوزه‌های اجرایی یا مناطق جغرافیایی یا حوزه‌های تخصصی علوم یا موضوعات خاص.

مصادیق امور خیر و وقف در حوزه علم و فناوری: تعدادی از این مصادیق عبارتند از راه‌اندازی و تجهیز مراکز آموزشی، پژوهشی و رفاهی، حمایت از پژوهش، توسعه و تجاری‌سازی فناوری، حمایت از کارآفرینی دانشگاهی، حمایت از دانشجویان و طلاب واجد شرایط، گسترش فعالیت‌های مذهبی و تسهیل ازدواج‌های دانشجویی، خدمات و مشاوره‌های علمی و تخصصی، فعالیت‌های داوطلبانه اساتید، دانشجویان و طلاب در آموزش، پژوهش و توسعه فناوری، اهداء حق مالکیت فکری، وصیت در ارث (از جمله انفاق ثلث ارث) و اهداء کتابخانه.

ماده (۲) بنیادهای حامی توسط هر یک از واحدهای علمی و فناوری با وظایف زیر گسترش یابد:

۱-۲ شناسایی و اولویت‌بندی فرصت‌های وقف و امور خیر مرتبط با واحد با تمرکز بر احیاء موقوفات و تبرعات موجود و ایجاد بستر مناسب برای اطلاع‌رسانی آنها.

۲-۲ شناسایی حامیان و تعامل با آنان با هدف ارائه مشاوره در بهره‌برداری بهینه از مصادیق امور خیر و وقف حوزه علم و فناوری و ارائه تسهیلات لازم به‌منظور طی فرآیندهای اداری و قانونی و تمهیدات شرعی و حقوقی.

۳-۲ توسعه سازوکارهای جذب و تجمیع کمک‌های خرد (تامین مالی جمعی) حامیان واحد با تأکید بر انتشار اوراق وقف و امور خیر و جذب کمک‌های فارغ‌التحصیلان و ایجاد صندوق نیکوکاری به‌منظور سرمایه‌گذاری کمک‌های اهدائی در فعالیت‌های اقتصادی متناسب با شأن واحد.

۴-۲ توسعه شیوه‌های مشارکت غیرمالی با تأکید بر ارائه خدمات و مشاوره‌های علمی و تخصصی، اهداء حق مالکیت فکری و ترویج سنت‌های پسندیده در میان جامعه مرتبط با واحد به‌ویژه اهداء کتابخانه و وصیت در ارث.

۵-۲ تجلیل از حامیان، اعتمادافزایی در میان حامیان و نظارت بر رعایت تعهدات واحدها، حراست از نیت حامی و عدم تغییر نام موقوفات و تبرعات حتی در صورت تغییرات مدیریتی، و ارائه گزارش‌های منظم و مستمر به حامیان.

۶-۲ پیگیری جذب تسهیلات و حمایت‌های دولتی در حوزه وقف و امور خیر، به‌ویژه مشارکت در هزینه‌ها، اهداء زمین، معافیت‌های مالیاتی و عوارض و نیز پیگیری انعقاد و اجرایی‌سازی تفاهم‌نامه‌های مرتبط با وقف و امور خیر در واحد، با سازمان اوقاف و مجامع هماهنگ‌کننده.

ماده (۳) گسترش و حمایت از مجامع هماهنگ‌کننده در حوزه‌های علم و فناوری با مأموریت‌های زیر صورت پذیرد:

۱-۳ گسترش بنیادهای حامی مرتبط با واحدهای علمی و فناوری با تأکید بر گسترش رایزنی‌ها و ایجاد شعب.

۲-۳ نظارت و ارزیابی عملکرد بنیادهای حامی مرتبط و همچنین طراحی نظام انگیزشی و ارائه مشاوره و آموزش‌های ویژه نیروی انسانی.

۳-۳ شبکه‌سازی بنیادهای حامی مرتبط، با تأکید بر اولویت‌ها، ایجاد بسترهای همکاری و یادگیری، بسترهای اطلاعاتی و انتقال تجربیات، و تدوین و ترویج الگوهای موفق میان آنها.

۳-۴ پیگیری امور بنیادهای حامی در تعامل با نهادهای حاکمیتی و نهادهای بین‌المللی. **ماده (۴) اقدامات زیر توسط سازمان اوقاف و امور خیریه انجام شود:**

۱-۴ تدوین سند راهبردی سازمان اوقاف و امور خیریه در حوزه علم و فناوری

۲-۴ تهیه اطلس موقوفات و نیت وقف مرتبط با حوزه علم و فناوری

۳-۴ توسعه و ترویج زیرساخت‌های حقوقی و قانونی لازم در جهت تنوع‌بخشی به مشارکت‌های وقف و امور خیر (مانند حبس، هبه، نذر) در حوزه علم و فناوری

۴-۴ احیاء و بهره‌برداری بهینه از موقوفات و مؤسسات خیریه مرتبط با حوزه علم و فناوری.

تبصره ۱- سایر دستگاه‌های اجرایی موظف به همکاری با سازمان اوقاف و امور خیریه می‌باشند.

ماده (۵) روش‌های مشارکت دستگاه‌های اجرایی و آستان‌های مقدسه در پروژه‌های وقف و امور خیر در حوزه علم و فناوری، ارتقاء یافته و متنوع گردد.

ماده (۶) انگیزه مشارکت واقفین و خیرین در وقف و امور خیر حوزه علم و فناوری با تأکید بر امور زیر افزایش یابد:

۱-۶ گسترش تسهیلات مالیاتی به ویژه اعتبار مالیاتی به‌منظور پذیرش کمک‌های اهدائی واقفین و خیرین در حوزه علم و فناوری به عنوان بخشی از مالیات آنان و نیز اعطای معافیت از مالیات و عوارض به پروژه‌های وقفی و امور خیر در حوزه علم و فناوری.

۲-۶ عضویت واقفین و خیرین در هیأت امنای واحد.

۳-۶ تشویق و ترغیب ایرانیان خارج از کشور و سایر علاقه‌مندان از جمله نخبگان جهان اسلام، جهت مشارکت در وقف و امور خیر مرتبط با حوزه علم و فناوری با تأکید بر بهره‌مندی از ظرفیت رایزنان علمی و فناوری، نمایندگی‌های جمهوری اسلامی در کشورهای خارجی و رسانه‌های برون مرزی.

ماده (۷) فرهنگ عمومی و گفتمان‌سازی وقف و امور خیر در حوزه علم و فناوری با تأکید بر امور زیر ارتقاء یابد:

۱-۷ معرفی و تجلیل از خیرین و واقفین برجسته و اثرات ماندگار آنان با استفاده از فعالیت رسانه‌ای، تبلیغات دینی و اعطاء نشان‌های ملی.

۲-۷ ارتقاء فرهنگ وقف و امور خیر میان دانش‌آموزان، دانشجویان و طلاب، با تأکید بر تهیه متون درسی و فعالیت‌های فرهنگی مناسب در مدارس و دانشگاه‌ها و مؤسسات آموزش عالی و حوزه‌های علمیه و فضاهای رسانه‌ای به‌ویژه صدا و سیما جمهوری اسلامی ایران.

ماده (۸) کمیسیون ویژه راهبری امور خیرین و واقفین حوزه علم و فناوری با مأموریت هماهنگی، اجرایی‌سازی سیاست‌ها و ضوابط و نظارت بر آن متشکل از اعضای زیر تشکیل شود:

۱. رئیس سازمان اوقاف و امور خیریه (رئیس کمیسیون)

۲. وزیر علوم، تحقیقات و فناوری یا نماینده تام‌الاختیار ایشان

۳. وزیر بهداشت، درمان و آموزش پزشکی یا نماینده تام‌الاختیار ایشان

۴. وزیر آموزش و پرورش یا نماینده تام‌الاختیار ایشان

۵. نماینده تام‌الاختیار ستاد راهبری اجرای نقشه جامع علمی کشور

۶. رئیس نهاد نمایندگی مقام معظم رهبری در دانشگاه‌ها یا نماینده تام‌الاختیار ایشان

۷. معاون علمی و فناوری ریاست جمهوری یا نماینده تام‌الاختیار ایشان

۸. رئیس سازمان صدا و سیما جمهوری اسلامی ایران یا نماینده تام‌الاختیار ایشان

۹. نماینده تام‌الاختیار شورای عالی حوزه‌های علمیه

۱۰. نماینده کمیسیون آموزش و تحقیقات مجلس شورای اسلامی

۱۱. پنج نفر از خیرین، واقفین و رؤسای بنیادهای حامی و مجامع هماهنگ‌کننده به انتخاب کمیسیون و حکم رئیس کمیسیون

تبصره ۱- دبیرخانه کمیسیون ویژه به صورت مستقل، در سازمان اوقاف و امور خیریه مستقر خواهد شد.

تبصره ۲- دبیرخانه، موظف است پس از تصویب این سیاست‌ها و ضوابط، تقسیم کار مربوطه و دستورالعمل‌های اجرایی هر بند از سیاست‌ها و ضوابط، و آیین‌نامه اجرایی فعالیت کمیسیون ویژه را تدوین و برای تصویب به آن کمیسیون ارائه نماید.

تبصره ۳- دبیرخانه موظف است آخرین وضعیت اجرای این سیاست‌ها و ضوابط را هر شش ماه به کمیسیون ویژه گزارش نماید. کمیسیون ویژه نیز موظف است آخرین وضعیت اجرای این سیاست‌ها و ضوابط را به صورت سالیانه به شورای عالی انقلاب فرهنگی گزارش نماید.

ماده (۹) این مصوبه، شامل ۹ ماده و ۴ تبصره در جلسه ۸۸ مورخ ۱۳۹۵/۱۰/۱۴ شورای ستاد راهبری اجرای نقشه جامع علمی کشور به تصویب رسید.

دبیر شورای عالی انقلاب فرهنگی و رئیس ستاد راهبری اجرای نقشه جامع علمی کشور دکتر محمدرضا مخبر دزفولی